Vol. IV. AUGUST, 1913 No. 8

BUREAU OF LABOR STATISTICS
RECEIVED
AUG 2 1913

The LADIES' GARMENT WORKER

Shorter Working Hours Means: Longer Seasons, Higher Wages Longer Life.

Contents:

Cleveland Cloak Manufacturers' "Mighty Mean Partner" Exposed in the Lubin Case—Amanda Gregory.

Detective Burns and Cleveland Cloak Manufacturers' Association's Fiasco—Louis A Katz.

Another Story of the Traitor—I. S. Feit.

Adjustment of Piece Prices in the Waist and Dress Trade—S. Polakoff.

Convention of National Women's Trade Union League—P. M. Newman.

Gen. Exec. Board in Session Our Women Workers Editorials, etc.

Longer Working Hours Means: Shorter Seasons, Smaller Wages, Shorter Life.

PUBLISHED MONTHLY
IN ENGLISH AND YIDDISH
by the
INTERNATIONAL
LADIES' GARMENT WORKERS UNION

OFFICE: 32 Union Square, New York City

LIPSHITZ PRESS, 49-51 LAFAYETTE ST., N. Y.

REGARDING TRANSFERS

1. Before issuing a transfer note that the member wishing to transfer must be a member not less than 6 months in good standing in your local.

2. When issuing a transfer write across his name on his dues book the word, "*Cancelled,*" the date and your (Secretary's) signature.

3. Let the member write his name in his dues book and also in the space provided for this purpose in the margin of the traveling card.

4. Before accepting a transfer let the transferred member sign his name and compare his signatures.

5. On accepting a transfer issue to the member a new dues book and don't paste the dues stamps into his old cancelled book.

Telephone Orchard 1567

B. BENOWITZ

DESIGNER AND TAILOR

MAKE US PROVE IT:

We claim that our clothes fit the best

A Trial Will Convince

SUITS MADE TO ORDER

From $18.00 Up

22 RIVINGTON STREET, N. Y.

If you want to enjoy your vacation this summer in the Catskill Mountains
Write at once to

SCHINDLER'S PRAIRIE HOUSE

BOX NO. 1 — LUZON, SUL. CO., N. Y.

The House is Situated on High Ground With Elegant Surroundings, Large, Beautiful and Airy Rooms, with all the latest Sanitary Improvements

ALSO BATHING, FISHING AND ALL OTHER AMUSEMENTS

Milk, Butter, Eggs and all Vegetables From Our Own Farm

SATISFACTION GUARANTEED

Take the Ontario & Western Railroad at Cortland or Forty second St. Ferries
Local and Long Distance Telephone

Named shoes are frequently made in Non-Union factories

DO NOT BUY ANY SHOE

no matter what its name, unless it bears a plain and readable impression of this UNION STAMP.

All shoes without the UNION STAMP are always Non-Union

Do not accept any excuse for absence of the UNION STAMP

BOOT AND SHOE WORKERS' UNION

246 Summer Street, Boston, Mass.

JOHN F. TOBIN, Pres. — *CHAS. L. BAINE, Sec'y.-Treas.*

THE LADIES' GARMENT WORKER

PUBLISHED MONTHLY IN ENGLISH AND YIDDISH

Vol. IV. AUGUST, 1913 No. 8

Cleveland Cloak Manufacturers' "Mighty Mean Partner" Exposed in the Lubin Case

A National Service Rendered by I. L. G. W. U.

By AMANDA GREGORY

The conviction and sentence to jail in Cleveland, Ohio, of Morris Lubin, "Walking Delegate" for the Cloak Manufacturers' Association, is the event of the year in Labor's court triumphs.

Second in importance only to the Mulhall exposures was the expose, during Lubin's trial, of the conspiracy between the cloak manufacturers and their "Mighty Mean Partner," the Burns' Agency, to discredit the Cloak Makers' Union and thus break the strike of the summer of 1911. In ferreting out and making public all the deviously winding ramifications of this conspiracy, Vice-President Feit and the able attorney for the International Ladies' Garment Workers' Union have performed a great public service and have written into the court records of Ohio a story unparalleled in Labor's court history in that or any other State. The tables were completely turned on the manufacturers through the very spy they chose for the purpose of destroying the Union. They, instead of the Union officials, have been convicted as accessories before the facts, of manslaughter. The State's Attorney has charged them with responsibility for these crimes and the judge has pronounced them guilty.

Here is the infamous story:

During the general strike of Cleveland cloak makers in the summer of 1911, a pale, shifty-eyed stranger succeeded in deceiving a member of the Picket Committee, Mr. Fusfeld, into believing that he was a loyal union striker. (He was, in fact, a non-union cutter). Inveigling Fusfeld into introducing him to the chairman of the Picket Committee, he soon wound his way into the very centre of their activities. Almost from the first he insisted that their methods were "too lady-like"—"too peaceful." Gradually he worked upon the susceptibilities of some of the younger members of the committee who had recently come over from revolutionary Russia. He inflamed the imaginations of these mere boys by revolutionary speeches and soon formed a sort of secret circle within the circle of the regular Picket Committee. Although never elected chairman of this group, he led all their activities and was idolized by them as their brave general in the war against tyranny and oppression.

This brave hero was collecting $7.00 per week strike benefit and little did his youthful followers suspect that at the same time he was collecting spy money from Secretary Frankel of the Cloak Manufacturers' Association and from the Burns Detective Agency $10.00 per day and expenses.

Some of the youths remarked from time to time upon the strange coincidence that in almost every instance their plots were discovered by the manufacturers—but never a shade of suspicion was thrown upon the miserable cur who was corrupting them and betraying the very plots he himself worked up. He commanded his little group of young revolutionists and they obeyed. Ever bolder and bolder he grew, planning expeditions in the dead of night to throw tar on the outsides

of houses of scabs, to invade and "wreck" the interiors of the homes of others. "Enemies of the people," he called them! "On for justice and liberty!" was his cry. "Down with tyrants!" and the poor, deluded and corrupted boys followed like the brave soldiers they imagined themselves. Lubin next began distributing lead pipe blackjacks and revolvers freely—"to scare them" at first he explained. Later he led a raid on a train bringing "strikebreakers" into town. Shots were fired into the top of the cars and general pandemonium ensued. Several strikebreakers and members of the "Picket Committee" were hurt. Growing too reckless after this melee, one day Lubin proposed putting dynamite under the hotel of strikebreakers "to scare them." He was promptly rebuked and lectured severely for this "freak." Such a set-back must have been a sore disappointment to that king of sleuths, Burns, who had made his boasts of landing the "men higher up"!

Finally the crisis of this conspiracy was reached in an attack upon a scab named Morris Gelbman on the stairway of the headquarters of the Picket Committee. This attack had been carefully prepared by Lubin and the weapons used were furnished from Lubin's home by Lubin's wife the night before. It was Lubin's plot which landed Gelbman in the hospital, where he subsequently died on August 9th. Now here was something worth reporting, something which would satisfy even Burns as "the real goods." And the conspirators at once started rumors to incriminate members of the Picket Committee for this dastardly deed.

By dint of such and similar methods of warfare the manufacturers won the strike. The suffering thousands of defeated cloak makers returned to their shops or were blacklisted out of their homes and their city to seek work in other cities where the wheels of industry "grind the faces of the poor." Success was it, Mr. Burns, Mr. Frankel, Mr. Lubin? Ask the haggard tailors struggling to feed their babies, to educate their little girls and boys. Ask the hollow-eyed, bent-backed women who stitch, stitch, stitch, in poverty, hunger and shame. Ask the fair young maidens who daily fight with foremen and superintendants for a living wage and their honor. Success? Such a victory is nothing to boast of, gentlemen!

The strike was lost. But the story did not end there.

It will be remembered by readers of this journal that in October following the events recorded above, the International decided to appeal to the public of Ohio and neighboring States to enlist their support for the movement to improve conditions for Cleveland workers. Miss Gertrude Barnum was made chairman of this "Publicity Committee" and she was assisted by the Misses McGinty, Newman, Krial and a half dozen other local and national organizers. After launching several committees on trips in various directions, Misses Krial and Barnum began their own campaign at Ashtabula and worked their way through numerous cities of eastern and central Ohio and western Pennsylvania. Their method was to enlist the public to demand cloaks and suits manufactured by firms which had granted fair conditions to their employees. From the first day the public response was cordial and effective. The ladies spoke from pulpits, university rostrums and the platforms of Trade Unions, women's clubs, socialist and suffrage societies, teachers' federations, etc., etc., and enlisted the aid of every organized body in each town. Newspapers, labor journals, ministerial conferences, churches, colleges and all other agencies of publicity gave liberal support to the work of the committee. All this reached the ears of the Cleveland manufacturers in short order. And at this juncture re-entered upon the scene Mr. Morris Lubin, the Burns bloodhound.

One day as Miss Krial was hastening to meet Miss Barnum in Erie, Pa., she was accosted upon the street by a sleek person she remembered vaguely as one of the Cleveland strikers. He told her he was trying to make a living for himself and his wife and baby, "selling jewelry." Miss Krial's sympathies were aroused and she received the wretch kindly and introduced him to Miss Barnum as a loyal Union man and fellow-sufferer during the strike. Privately Miss Krial expressed a dislike for Lubin, which was shared by Miss Barnum, but they agreed that because of his misfortunes they must be courteous to him. This proved a distasteful task, for in every town visited by them, he kept turning up, until it became a nuisance. On one occasion he boasted at a hotel table of the violent part he had played during the strike and seemed much disappointed when his hearers failed to praise him for his heroism. In the light of later developments, it is now plain that he had witnesses at that table ready to substantiate his claim that the organizers of the International favored vio-

ence in strikes. In one town an acquaintance of Lubin made very impertinent advances toward Miss Krial, begged for her photograph and tried to take various liberties with her. But the young lady sent him about his business with stinging scarcasm. The failure of this effort to "get something" on Miss Krial must have been disappointing to the eagerly waiting ears on the long distance telephone from Cleveland. Another game of the "jewelry salesman" was a play to prove that the Publicity Committee was engaged in an illegal boycott campaign. But although Lubin sat through long meetings, no doubt having other spies present also, he never heard a word said by the committee which was not strictly "within the law." Strange and very dressy ladies of uncertain manners kept appearing at women's club meetings and asking to be allowed to come in to hear the Publicity Committee's speeches—always with the same disappointing absence of boycott talk to report to their employers, the sleuths.

As proof that Lubin and his bosses would stop at nothing, we will close this part of the story by citing the following infamous incident selected from many samples of their snake-in-the-grass methods.

On one occasion Miss Barnum was booked to address the Youngstown Central Federated Union after its regular business meeting. Finding that she was going to be detained too late to return that night to Warren, where she was boarding at the time, she asked Lubin, who sat beside her, to go out and find a respectable boarding place in Youngstown and engage a room for her. This was at about 10 o'clock in the evening, and presently Lubin returned and reported that he had done as she asked. After the meeting Lubin accompanied her to what turned out to be a small hotel. He explained that he had been unable to find a boarding place, but this was a very quiet family hotel of good standing. Miss Barnum thanked him and bade him good night at the door. She registered and started up to her room, but had mounted only a few steps when to her left swinging doors opened, disclosing a saloon full of noisy men and women. The bellboy explained that the saloon was quite separate from the hotel and that everything was perfectly all right. It was nearly midnight and impossible to go in search of a boarding place at that hour. There was no alternative but to remain over night. Next morning when a slovenly maid was asked whether ladies stayed in this hotel she winked one eye and jerked out: "Depends on what kind of ladies you mean." Miss Barnum took the earliest possible train back to Warren. Later, when she heard of Lubin's treachery, she was convinced that he had wished to be able to report that she stopped at questionable hotels. Very soon after this event Lubin deserted "the jewelry business."

Perhaps the most dramatic chapter in this tragic drama was the scene in the courtroom which was the setting for a fitting wind up of the career of Morris Lubin, the traitor.

This scoundrel was able to secure for his defence the services of the best legal talent, including choice of former Appellate Judge Charles A. Niman, former Common Pleas Judge H. B. Chapman, ex-Congressman Paul Howland and Attorney Sigmund Deutch. Some one must have paid these attorneys. Query: Who?

Arrayed against this powerful group and their mysteriously absent allies were all the powers of truth and fair play wielded by State's Attorney Samuel Doerfler and P. J. Mulligan, supported with indefatigable zeal and ability by Attorney Lewis A. Katz and Vice-President Israel Feit of the International. Judge Willis Vickery, a fair minded and courageous jurist, presided in the case.

The culprit's lawyers allowed him to claim that the whole case was a "frame-up" and to endeavor to prove an alibi. Lubin, quite debonair at the start of the proceedings, claimed that he knew nothing of the assault on Gelbman until his wife woke him from sleep and told him someone was hurt. Alas for Lubin! His wife's story did not tally with his and all the other trumped up evidence was so contradictory that at length the whole fabric of his trembled about his head. Now his demeanor changed. All spirit left him and his figure crouched like that of a whipped cur.

The courtroom was crowded. Among the most intent listeners were young girl garment workers, former strikers. As their unwilling ears caught the evidence that this man, paid by their hard-earned pennies, trusted as a faithful fellow-striker, had betrayed them and brought them down to defeat, the remembrance of those six months' struggling, striving, starving, was brought back to them, sharpened with the pain of this new revelation. Their faces were filled with anguish. One young girl sobbed aloud.

Gelbman's widow, on the stand, was scarcely able to speak for weeping, and when she

sank back into her seat, she was confronted by a half dozen of the betrayed strikers who pointed out the traitor Lubin as the cause of her widowhood. The eyes of the judge filled with tears at this sight of grief comforting grief.

Because the Assistant Coroner testified that he was unable to decide whether Gelbman's death resulted from the beating or from the subsequent operation in the hospital, the jury brought in a verdict of assault and battery.

However, Judge Vickery expressed the conviction of all unprejudiced persons when, in pronouncing sentence, he said in effect:

"After hearing the testimony I was [illegible] fied the jury could return no verdict [illegible] slaughter. I am sorry the jurors were [illegible] lenient. I am satisfied you, Lubin, [illegible] the employ of the manufacturers almost [illegible] the start of the strike. You certainly [illegible] no credit for drawing pay from manufactur-ers and strikers at the same time. I [illegible] conscientiously give you less than the [illegible] sentence and I say frankly that I am [illegible] cannot give you a sentence more severe [illegible]

Thereupon he pronounced the limit [illegible] for assault, six months in the workhouse [illegible] $200.00 and costs.

Detective W. J. Burns and Cleveland Cloak Manufacturers' Association's Fiasco

A Despicable Union Spy Sentenced

By LOUIS A. KATZ

(Attorney for the Cloakmakers' Union.)

"Morris Lubin, you have been found guilty by the jury for committing the assault upon Morris Gelbman on July 27th, 1911, as a result of which he died. You have had a fair and impartial trial and I am satisfied that the evidence showed conclusively that you were in the employ of the Cloak Manufacturers' Association from the commencement of the strike and received pay from them while at the same time you were drawing Seven ($7.00) Dollars a week strike benefit from the Union, and that you were there for the purpose of inciting, instigating and provoking violence so that you might in a measure discredit and reflect upon the Union, thereby defeating the aims and objects of the strike, involving the six thousand men and women. I know of but two characters in history that you can be compared with, and they are Judas Iscariot and Benedict Arnold. I regret very much that the jury could not see its way to return a verdict against you of manslaughter, so that you would be subject to a more severe punishment. Your conduct stamps you as being a miserable and despicable human being, and you should be so considered, for society detests such creatures as you."

With these words in substance, Judge Willis Vickery, Cuyahoga County Common Pleas Court in Cleveland, Ohio, passed sentence upon one of the most villanous traitors that ever stood before the bar of justice in our courts.

At the outset of his trial, which [illegible] Wednesday, June 18th, 1913, Morris Lubin [illegible] in court with a high spirit, indifferent [illegible] fate awaited him, wearing a cynical smile [illegible] rather gloated over his temporary [illegible] He assumed an attitude of confidence [illegible] only in egotism and "braggadocia." [illegible] himself safe and secure from punishment, [illegible] had he not sitting behind him as able counsel [illegible] paid, no doubt, as large fees as great [illegible] could command—an ex-Congressman, [illegible] cuit court judge, and an ex-common [illegible] judge, presumably furnished by the Cloak Man-ufacturers' Association, and possibly with [illegible] aid of the Burns' Detective Agency? [illegible] spirit and demeanor of Morris Lubin was [illegible] lived, for immediately after the jury was [illegible] lected, impannelled and sworn, witness [illegible] witness came to the witness stand [illegible] order and told of Lubin's duplicity, ma[illegible] tions, treachery and all-around role of [illegible] vocateur" to his fellow workingmen and [illegible] en, who, during the Cleveland strike [illegible] summer of 1911, lasting twenty-two weeks [illegible]

...ly rebelled against the oppression, discrimination and poor working conditions of ...r employers, the Cloak Manufacturers of ...eland. As every witness was forging the ...s in the chain of evidence tighter and ...ter around his villainous heart and char...er of rascality, it was visible to all who ...ld see Lubin that he was becoming nervous ...d worried. His face became pale and sickly ...king. His heart must have sunk deeper ...d deeper as the able prosecuting attorney ...alyzed the evidence of the State and vividly ...tured Lubin in the true light that the evi...ence disclosed. When the jury brought in a ...rdict of guilty, he fell in a dead faint and ...actically collapsed.

He now finds himself stamped as a criminal ...d a villain, for ever disgraced before the ...orld and forsaken by all honest people, in ...on stripes doing time at hard labor. He ...as sufficient time now to think of the des...able manner in which he sold his soul and ...e welfare of six thousand working men and ...omen. He admitted himself that he received ...n ($10.00) Dollars per day and expenses ...om the Cloak Manufacturers' Association ...r his damnable acts, receiving at the same ...me $7.00 per week strike benefit from the Union treasury, a sufficient inducement for his ...rrupt soul to do this dirty work for his ...sses. His conscience must have been suf...iently steeled, knowing full well that that ...00 was like blood money, for the strike bene...t received by the Cleveland strikers was ...e money that the working men and women ...ntributed from their meagre wages, while ...rking at their trade, and every dollar thus ...ntributed meant that some worker some...where was stunting himself and family.

"I managed, planned and directed all the violence during the general strike of cloak makers in Cleveland in 1911. I was chairman of the picket committee. I drew Seven ($7.00) Dollars per week strike benefit from the Union and at the same time was getting Ten ($10.00) Dollars per day and my expenses from Philip Frankel, Secretary of the Cloak Manufacturers' Association."

...his, in substance, is Morris Lubin's confes...on as he told it to Captain of Detectives ...ker of the Cleveland police force, former ...nty Prosecutor John A. Cline and County ...tive James Doran and other persons at ...rent times. Yet William J. Burns and ...Cloak Manufacturers' Association were trying to use Lubin and his statement to carry out a nefarious and dastardly scheme to discredit the striking cloak makers of Cleveland in particular and organized labor in general.

It was shortly after the strike that William J. Burns and the Cloak Manufacturers' Association, for purposes of their own, permitted this statement to be made, yet Morris Lubin on the witness stand, in his own defense, weakly attempted to prove an alibi, pleading ignorance of the Gellman assault and other acts of violence which he himself directed. He was trying to save his own hide when, in answer to question after question put to him by the prosecutor, he flatly denied any and all knowledge or participation in or connection with these matters; but it was all of no avail, the jury saw through his duplicity which was obvious to all.

On the former occasion he and his superiors were concocting and developing a huge scheme to discredit the striking cloak makers and organized labor. Now he was attempting to save himself from prison and his superiors from calumny and disgrace. Little did Lubin realize when he made the statement that he was then sealing his own fate. Much less did this all-wise and powerful labor union crusher Burns and his rich clients, the Cloak Manufacturers' Association, realize that they will have to choke down their own throats the same words uttered to their own disgrace in open court at the trial of their "pawn," Morris Lubin.

No, the Cleveland police authorities could not be used to assist them in this scheme. Former Prosecutor John A. Cline would not allow himself to be used by William J. Burns and the cloak manufactures to be a party to it. In other towns in the United States Mr. Burns was given his own way about things; he had an easy access to officials, little and big. His experience in Cleveland was a surprise to him—it hurt him to the quick. The cloak makers of Cleveland were awake, alert and vigilant to the cloak makers' interests, and with the able assistance of their Vice-President, Mr. Israel S. Feit, they were preparing to meet this nefarious scheme so as to frustrate and shatter it to pieces.

In order to "shake down" the cloak manufacturers for money, Burns conceived the idea of having one of his so-called operatives accompany a 17-year old boy, Jake Madorsky, to travel around the continent from city to city for about six months. This 17-year-old

boy was the person who unfortunately struck the blow that resulted in the death of Morris Gelbman at the instigation of Morris Lubin. Traveling costs money and so Mr. Burns had a good excuse to draw on his rich clients, the cloak manufacturers, for tens of thousands of dollars. The more they gave him the bigger he became in their estimation, as well as his own. He simply had to convince them of the gigantic task before him, and the greater the task he made it appear, the more glory would come to him when he accomplished the so-called good work.

The game of the cloak manufacturers was to discredit the Union by charging some one of its members with the acts that their tool and hirling, Lubin, got up and directed. It needed a big man to carry it through. Burns knew that this was false, crooked and mean, but he was there to do it for money. The meaner and dirtier the job he could put up on the Union, the more money he would get from the Cloak Manufacturers' Association and the bigger a detective he would be. The cloak manufacturers had no serious scruples or compunction in having one of his men accompany and direct the travels of the 17-year-old boy for about six months and spending the manufacturers' money lavishly in the most immoral and degrading manner.

To cap the climax, they thought it would be sensational in the highest degree to have a secret arrest made in a city and stealthily remove and smuggle away this 17-year-old boy and another companion, also a mere youth of 17, whom they induced to go to Cincinnati from New York and by the aid and assistance of the Cincinnati Police Department in February, 1912, kidnap them to Cleveland. They thus aimed at creating a great newspaper sensation for the glory of Burns and company.

Philip Frankel, Secretary of the Cloak Manufacturers' Association, knew that Lubin committed and directed all this violence and that he was the real culprit, yet he allowed his employers to spend and give Burns all these tens of thousands of dollars. Now why did Frankel do this? Was he getting part of this in graft?

In divorce proceedings between Andrew Cranston, who operated a strike-breaking establishment, and his wife, now pending in Cleveland courts, we learned that it was brought out in court that Cranston made Twenty-five Thousand Dollars by furnishing so-called strike-breakers' guards during the strike and that Cranston paid Philip Frankel [illegible] Hundred Dollars "graft" because [illegible] threw this strike-breaking job to [illegible]

When this 17-year-old boy and [illegible] companion were smuggled out [illegible] in February, 1912, by Burns, [illegible] nivance and assistance of the [illegible] Department, he and his boy [illegible] charged with murder in the first [illegible] to Cleveland and given a prelimina[illegible] in the police court.

At the hearing there was a remar[illegible] tacle in court. The police court [illegible] with cloak manufacturers and mem[illegible] Chamber of Commerce. They had [illegible] in the courtroom. No fewer than [illegible] operatives of the Burns Detective [illegible] as many more Cincinnati and Clevel[illegible] tives were present, all of whom [illegible] perior and haughty demeanor. A spe[illegible] sentative of the county prosecutor's [illegible] the foreman of the grand jury [illegible] present. High-priced corporation lawyers [illegible] the Cloak Manufacturers' Association [illegible] forced the police prosecutor. [illegible] lawyers were all arrayed against [illegible] youths who were represented [illegible] Union's attorney, the writer of this [illegible] was a gala day for them, and how [illegible] they when the police judge bound [illegible] boys over to the grand jury on the [illegible] second-degree murder, fixing th[illegible] $10,000 each. The public officials [illegible] believed they were doing their [illegible] did, they dream that they were [illegible] promote the outrageous scheme th[illegible] the cloak manufacturers were [illegible] them and to whom they were unwittin[illegible] ing their services. This prelimina[illegible] was staged without a flaw as onl[illegible] his employers with an abundanc[illegible] could arrange to discredit organize[illegible]

But in June, 1913, in the criminal [illegible] Cleveland, a different scene took [illegible] ferently staged. There was not th[illegible] and respectable audience of cloak [illegible] turers and representatives of the C[illegible] Commerce present, but the cour[illegible] jammed by Union cloak makers [illegible] Burns's operatives were conspicuous [illegible] absence. The array of eminent [illegible] now arranged on the side of the de[illegible] county prosecutor was this time [illegible] the attorney for the Union, and M[illegible] the hireling and tool of the cloak [illegible] ers and Burns, was the defendan[illegible]

...formation beggars description. It would ... be believed had it not actually occurred. ... the same subject matter was now under ...stigation by the court and jury, viz: Morris ...n, the person responsible for the death of ...rris Gelbman. And why did this change ... place in the same case in the interval of ... short period of time? Because Burns and ... Cloak Manufacturers' Association were try... to palm off on the people a fake case in the Gelbman matter, attempting to implicate the Union. The public officials of Cleveland, however, uncovered this damnable scheme and refused to serve the nefarious purpose of these respectable gentlemen. With the assistance of the Union a halt was called to the game that was being palmed off on the world to fool all the people by Burns and the manufacturers.

The prosecutor, doing his full duty, indicted, prosecuted and helped convict the real culprit, the hirling tool and "pawn" of the cloak manufacturers and of Mr. Burns. For the accomplishment of this triumph of justice, Assistant Prosecutor Samuel Doerfler and Prosecutor Cyrus Locher deserve the unstinted praise and thanks of all organized labor and of all decent and justice-loving people for the untiring effort and energy put forth in this matter.

Thus the Cloak Manufacturers' Association, their hirlings, big and little, are exhibited to the world in their true perspective. From the scheming intrigues and vicious activities of the National Association of Manufacturers being now disclosed by Colonel M. M. Mulhall before the Senate Lobby Investigating Committee, we may safely assume that similar things are yet to be told of the machinations of similar respectable gentlemen throughout the country against organized labor as Burns and the cloak manufacturers did in this case. The cloakmakers throughout the country are destined to get the full benefit and profit of this disclosure in their organization work by being always on the alert, ever watchful for the "Lubins" that may be doing their dirty work in other locals.

Is it a wonder that the Cleveland cloak makers did not have a formal victory in their general strike. I say formal victory, for I believe that no strike is ultimately lost; much less can we speak of loss in the Cleveland strike, when we consider the noble fight the 6,000 men and women put up for twenty-two weeks, resulting in tremendous loss to the manufacturers and gaining themselves the respect of all organized labor. I venture to think that this brave fight will preclude the necessity for another strike in Cleveland in order to gain better conditions, the right to the collective bargain and many other concessions, such as fair and humanitarian treatment by their employers. A brighter and better day awaits organized labor in general in our country in the very near future. Our Union cause is just. We must and will win.

Vice-President Feit's Story of the Traitor

(Taken from his report for two months)

While on my way to Chicago I learned that Attorney Katz received notice from the Prosecutor that the trial against some of our members, resulting from the Cleveland strike ... 1911, was about to begin. Having been ... leader of that strike and knowing that ... have nothing to fear, I promised the Prosecutor to assist in clearing up the matter ... to give our members and the public ... large an idea of the tactics pursued by ... Cleveland cloak manufacturers to discredit the strikers and their officers.

I don't intend to go into all the details which developed in the Lubin trial, but will ... relate my recollection of Lubin's behavior ... in the employ of the Cloak Manufacturers' Association and Philip Frankel, how he became a member of the picket committee, his action during and after the strike and his cynical behavior in the court while on trial for manslaughter.

A week or two after the calling of the strike I noticed in the picket room of the strikers' headquarters in Utopia Hall a young man about 20 years of age, dark complexion, black restless eyes and very energetic. After observing him for several days and watching his general conduct, something in his manner made me suspicious of him. I made inquiries and tried to ascertain how Lubin became a member of that committee, for I knew he had not been elected. I was informed that he

sneaked in through the recommendation of his fellow-cutters, D. Fusfeld and D. Spitzer.

His first act was to convince the members of that committee that John Poris was not the proper party to be chairman of the picket committee, as Poris refused to permit violence. Unfortunately he was successful in displacing Poris and putting himself in supreme command, contrary to my orders. Then he started a real wild West show which would take me into too much detail. Besides those mentioned in the trial, such as the shooting in the train in Cleveland on 105th street, he tried to induce strikers to blow up the Moorland Hotel where strike-breakers were lodged, which fortunately the strikers refused to do. He tried to induce men and women strikers to shoot at and throw acid at the faces of the strike-breakers. His next devilish act was in league with the guards hired by the manufacturers. They put fire to a West Side "scab" shop owned by Volks, one of Prince Biederman's contractors, and in order to reflect on the leaders he brought guards to headquarters and wanted me to pay them, which I naturally refused and told him that he should be glad that the fire did not do any damage to life and property, otherwise I would have reported him to the police. He posed as a revolutionary and preached disobedience to the officers, so that it became impossible to maintain discipline.

When the strike had been in progress about 15 weeks the Landesman-Hirschheimer & Son firm expressed willingness to settle, providing the demands of the Union be written on plain white paper instead of paper with the International label. I ordered the committee to go to one of the rooms at strikers' headquarters and transcribe the demands on plain paper, when Lubin came into the room, and, striking the committee over their heads with chairs, shouted he would not permit anyone to sell off the strike. After this act of breaking up the committee it became evident to me that he was in the employ of the manufacturers and that it was their wish to prevent a settlement with the Landesman-Hirschheimer Company as they were not members of the Manufacturers' Association. When I called the General Strike Committee's attention to Lubin's treacherous work he threatened to shoot me. Our best members of the committee, not realizing the gravity of [illegible] ation, got up and defended him [illegible] speeches, saying that they would [illegible] an absolute ruler, that they wanted [illegible] cratic ruler, while they were real[illegible] into mob rule. This incident should [illegible] a lesson for future strikes, that th[illegible] carry the burden of responsibility sho[illegible] all power and authority to elimin[illegible] people as Lubin.

When the International Union calle[illegible] cial convention in New York to con[illegible] calling off of the strike, Lubin, no[illegible] delegate, went at the expense of th[illegible] facturers and then reported to them [illegible] transactions. When we returned and [illegible] get some concessions before calling [illegible] strike, they refused to make any con[illegible] twitting us with having decided to [illegible] off any way. When the General E[illegible] Board decided to send a committe[illegible] States of Ohio and Michigan to enli[illegible] merchants on the methods of the Cl[illegible] manufacturers, how they treated their [illegible] and why the strike was called and urg[illegible] to withhold their patronage, Lubin [illegible] the committee and tried to convince th[illegible] the contrary.

This will be sufficient to show what [illegible] Lubin played as a hireling of the Clev[illegible] cloak manufacturers which finally ended [illegible] being sentenced to six months in ja[illegible] $200 in cost and the harsh words th[illegible] used while announcing the sentence.

Let me express my thanks first [illegible] esteemed attorney, Louis A. Katz, [illegible] strenuous work and also to the County P[illegible] cutor, Samuel Doerfler, and Judge V[illegible] for the fair trial they gave to our me[illegible] and for putting the responsibility on th[illegible] shoulders.

The situation in Cleveland remains [illegible] satisfactory. The trade is dull. Worke[illegible] coming in in large numbers from other [illegible] especially from Philadelphia. This give[illegible] manufacturers an opportunity to redu[illegible] wages and abuse the workers and treat [illegible] in the meanest manner. There are, how[illegible] noticeable signs of awakening. Shop and [illegible] meetings are well attended. We are [illegible] issuing a weekly leaflet with the cons[illegible] President Rosenberg which I hope will [illegible] good results.

Our Secretary-Treasurer now in Europe

Farewell Gathering at Coney Island

A little more than a year ago our Eleventh Annual Convention, held at Toronto, Canada, went on record unanimously approving the recommendation of President Rosenberg to become affiliated with the ladies garment workers of Europe. The convention was hardly aware at the time that in Europe, too, particularly in Germany, ideas of affiliating the organized tailors of all countries were floating in the minds of prominent leaders. An attempt has been made since by the editor of this journal to get into direct touch with the organized cloak makers and ladies' tailors of London, but probably owing to the somewhat inharmonious relations prevailing in that city among the various organizations of garment workers, our communication has not yet been answered and the proposal of affiliation remained in abeyance.

About two months ago our International Union received an invitation from the Secretary of the International Tailors' Federation, located in Berlin, to become affiliated with that organization and send a delegate to its convention held at Vienna on the 15th of last month. Here was an opportunity to carry out President Rosenberg's recommendation in a most direct and effective manner. At the General Executive Board meeting, held in Cincinnati, it was decided not only to affiliate with our European confreres, but to send our General Secretary, John A. Dyche, as delegate to the convention. And so, on Independence Day, a large number of personal friends and admirers of Brother Dyche met at Reisenwebers, Coney Island. There a dinner was given in his honor and wishes of bon voyage were expressed by well-known representative men, assuring him of their continued friendship and support in his life's work of improving the conditions of the ladies' garment workers of this wide continent by practical methods of organization.

About 60 guests were present, including Meyer London, Dr. Henry Moskowitz, Joseph Barondess and a number of secretaries and officers of the various local Unions. President Rosenberg was the toastmaster and many were the tributes paid to Brother Dyche's personal qualities, his sterling integrity and the peculiar combination in his character of a rough-and-ready manner and a great fund of sympathy that need only to be understood to be appreciated.

Towards the end, Vice President Polakoff, on behalf of the guests and co-workers in the cause, presented him and Mrs. Dyche, who was also present, with a silver loving cup and a gold ornamented fountain pen. The latter, Polakoff explained, amid the merriment of those present, was for the purpose of encouraging him to write his usually forcible editorials.

Brother Dyche sailed with the Olympic, which left these shores on Saturday, July 5th, for Southampton via Plymouth and Cherbourg. He alighted at Cherbourg and proceeded direct to Vienna to be in time for the opening of the Congress, Tuesday, July 15th. Returning from the congress, he will visit Germany, France and England and will study the latest methods and the new aspects of trade union organization. For some time Brother Dyche had felt somewhat fatigued by his onerous official duties. We trust he will benefit by the sea voyage and interchange of experiences with the labor men of Europe and come back invigorated physically and mentally very fit to plunge into his multifarious duties with renewed strength.

Cincinnati Cutters Win Without a Strike

From Cincinnati comes the news that the Cloak Cutters' Union, Local No. 48, won all their demands without a strike.

When the demands were presented to the manufacturers they formed an association to combat the Union, but after several conferences with the leaders, they became convinced of the justice of the employees' demands, granting a raise of $3 a week and other concessions.

THE LADIES' GARMENT WORKER

OFFICIAL ORGAN OF THE

INTERNATIONAL LADIES' GARMENT WORKERS' UNION

PUBLISHED MONTHLY

Address all communications to

JOHN A. DYCHE, Editor, 32 UNION SQUARE, NEW YORK CITY

Telephone, Stuyvesant 1126-1127

SUBSCRIPTION PRICE:

2 CENTS PER COPY. 25 CENTS PER YEAR

Entered as second-class matter at the New York Post Office.

GENERAL OFFICERS.

A. Rosenberg - - - - President

John A. Dyche - - Gen. Sec'y Treas.

S. Polakoff, 1st Vice-President, 49 E. 19th St., New York City.

M. Sigman, 2nd Vice-President, 15 W. 118th St., New York City.

M. Lapidus, 3rd Vice-President, 208 Augusta Ave., Toronto, Canada.

H. Dubinsky, 4th Vice-President, 143 Jefferson Ave., Everett, Mass.

Sam. Lefkowitz, 5th Vice-President, 450 E. 81st St., New York City.

I. S. Feit, 6th Vice-President, 2637 E. 61st St., Cleveland, O.

H. Kleinman, 7th Vice-President, 79 E. 10th St., New York City.

M. Amdur, 8th Vice-President, 39 No. 10th St., Philadelphia, Pa.

B. Witashkin, 9th Vice-President, 6 E. 17th St., New York City.

H. Strassburg, 10th Vice-President, 12th St. & Blue Islane Ave., Chicago, Ill.

A. Mitchell, 11th Vice-President, 1270 56th St., Brooklyn, N. Y.

S. Slotchin, 12th Vice-President, 35 Union Ave., Brooklyn, N. Y.

D. Cohen, 13th Vice-President, 2 So. High St., Baltimore, Md.

Editorial

The Philadelphia Cloak Strike

One of the prettiest, cleanest walk-outs in the history of the International Union was the strike of the Philadelphia Cloak Makers on July 14th. Five thousand strong they marched to the various halls and reported "present" and the spirit was that of men and women determined to stand firm until their demands are granted. As usual, the employers had waited "to be shown" before they were ready to talk settlement on just terms; but the spectacle of the entire trade leaving their machines to rust unused, proved convincing enough, and almost at once the firms began making overtures one by one. Within three days after the strike started, thirty firms were ready to sign up, the Union opened settlement headquarters and the settlements proceeded.

The great majority of the firms, [illegible] ever, while ready to concede [illegible] the twelve demands, held out on [illegible] them; those three were the [illegible] home work and the fifty-hour [illegible] Some of the firms also stuck at the [illegible] osition for shop chairman.

The situation seemed to be a [illegible] strain upon the bosses, for bright [illegible] early in the fight they imported for their aid no less a personage than [illegible] Frankel of Cleveland, Secretary of the Western Cloak Manufacturers' Associa- tion. It seemed that they were [illegible] to listen to his counsels.

No sooner had Mr. Frankel [illegible] on the scene than Brothers Amdur [illegible] Lapidus decided that it was a [illegible] to spring a little "publicity" on the [illegible] delphia public in the form of Mr. [illegible] kel's connection with the recent [illegible]

manslaughter case in Cleveland and other scandals connected with his manner of conducting the Cleveland strike of 1911. Vice President Mitchell took the first train to Philadelphia, accompanied by General Organizer Miss Gertrude Barnum, and they prepared to give Mr. Frankel the surprise of his young life. In the morning of Tuesday, July 15th, a very much dressed up and pompous Mr. Philip Frankel addressed the Philadelphia Cloak Manufacturers' Association. In the early afternoon of the same day, copies of the New York Globe, containing two flaring pages of the Cleveland cloak strike scandal, published the same morning, were selling like hot cakes on the streets of Philadelphia. Bif! Mr. Frankel! And a very rumpled up and perspiring Mr. Frankel was soon busy answering questions regarding his connection with the Cleveland scandal pelted at him by eager Philadelphia newspaper reporters. Not having time to get their heads together, Mr. Frankel was issuing one statement of denial in Philadelphia, at the same moment that other officers of the Cleveland manufacturers had issued a contradictory statement; and one of the representatives of the Burns Detective Agency was boldly making statements contradictory to both the others.

This is one of the many little incidents which prevented the establishment of a strong and friendly alliance, offensive and defensive amongst all of the Philadelphia bosses. This and other similarly disconcerting incidents has set the bosses quarrelling among themselves.

However, they did reach upon one proposition and all sent out the usual invitation to their employees to return on Monday, July 20th, to their old places, where they would be assured the same "generous and noble" treatment as before the strike.

Did the employees return? Not yet, nor soon, unless their very reasonable terms are agreed to. They are standing together like the moving pictures of the English army, looking neither to the left nor right, but moving on toward victory.

* * *

New York Raincoat Makers in Battle Array

There has been hardly any surprise at the blows struck by the Cloak and Skirt Makers of Philadelphia and the Raincoat Makers of Greater New York. And why should there be? Have we not worked in the open all the time? So far as the Raincoat Makers are concerned they have been preparing for more than a year. The question of a Raincoat Makers' general strike was brought before the Toronto Convention in June, 1912, and the matter was referred for investigation to the same committee that had charge of the Waist Makers' strike early this year. It was our desire to avert a strike if only it had been possible to bring the employers to reason. But while we kept the public informed of our intentions, the raincoat employers, ostrich-like, hid their heads in the sands of mere chance.

While writing, the raincoat strikers are in a trebly fortified position. A year's preparation has given them an invincible strength and solidity. The powerful Joint Board of the Cloak and Skirt Makers' Unions with which our Local No. 20 is affiliated has indorsed their demands and stands pledged to their support. Our International Union has sanctioned the strike and will stand by them until final victory.

Judging from the enthusiastic response to the leaders' call and from the manner in which the prearranged plans were carried out in every detail, the fight is destined to prove short and decisive. On the second day every raincoat factory was deserted, a large force of pickets

has been completely organized and the strikers were arrayed in solid phalanx, firm and determined to win their just demands. Up to July 22nd, seven days after the strike, 15 manufacturers had signed Union agreements, conceding 48 hours work per week, a guaranteed minimum of 75c. an hour for piece workers, $30.00 a week for cutters, $25.00 a week for pressers and other important concessions. The strike is conducted by Vice-President Dubinsky, the manager of the Raincoat Makers' Local No. 20, assisted by an energetic band of International and Local officers.

* * *

Re the Cloak and Skirt Makers in New York For the last two or three weeks representatives of the Cloak and Skirt Makers' Unions and those of the Manufacturers' Protective Association have been conferring together in regard to demands for increased wages and other amendments to the Protocol. In a portion of the press, which is not familiar with the situation, statements have appeared to the effect that since the Protocol expires on July 19, the parties in conference are considering a new agreement. This statement is not in accordance with the truth.

The Protocol signed on September 2nd, 1910, has no time limit. It may be in effect for years, at the pleasure of both parties, and it may terminate at any time upon either party officially withdrawing therefrom. The Protocol is in force so long as both parties agree to carry out its provisions.

The present conference is for the purpose of amending certain provisions which three years of practice have shown to be unworkable and unsuitable.

The Unions are likewise of opinion that in the course of the last three years the cost of living has risen so much as to entitle the employees to a raise in wages.

Under the Protocol every party [illegible] to has the right at any time to [illegible] the calling of a conference with [illegible] to consider certain trade matters.

As yet it is premature to pre[illegible] outcome of the conferences. The [illegible] do not, however, display any belli[illegible] spirit and we are sanguine that ma[illegible] the employees' demands will be [illegible] fully conceded.

* * *

The Lesson of the Lubin Case Our readers will re[illegible] ber that during the [illegible] tire progress of the Cloak Makers' [illegible] in Cleveland in 1911 and ever since [illegible] have been reiterating the statement [illegible] all of the violence then committed [illegible] been directly instigated by the [illegible] Manufacturers' Association of that [illegible] Early last month authoritative confir[illegible] tion of that statement came from Cleve[illegible] land, where a despicable Union spy, M[illegible] ris Lubin, had been sentenced for man[illegible] slaughter to six months' hard labor and $200.00 fine. On another page the [illegible] will find more precise details by [illegible] writers who give the facts that had [illegible] under their own personal observation. Here we shall content ourselves with [illegible] or two observations.

Philip Frankel, who, as the Secretary of the Cleveland Manufacturers' Asso[illegible] ciation, is largely responsible for the [illegible] stigation of the violence in that [illegible] has had the hardihood to deny that L[illegible] was in the pay of his association, de[illegible] the fact that the court proceeding[illegible] Lubin's confession of guilt amply [illegible] it.

Lubin's Confession

"I managed, planned and directed [illegible] violence during the general strike [illegible] makers in Cleveland, 1911. I was [illegible] of the picket committee. I drew Seven [illegible] Dollars per week strike benefit fr[illegible] Union and *at the same time was gett[illegible]* ($10.00) *per day and my expenses from [illegible] Frankel, Secretary of the Cloak Manu[illegible] ers' Association.*"

Judge Vickery's Pronouncement

"Morris Lubin, you have been found guilty by the jury for committing the assault upon Morris Gelbman after a fair and impartial trial, and I am satisfied that *the evidence showed conclusively that you were in the employ of the Cloak Manufacturers' Association from the commencement of the strike and received pay from them while at the same time you were drawing Seven ($7.00) Dollars a week strike benefit from the Union, and that you were there for the purpose of inciting, instigating and provoking violence so that you might in a measure discredit and reflect upon the Union,* thereby defeating the aims and objects of the strike, involving the six thousand men and women. I know of but two characters in history that you can be compared with, and they are Judas Iscariot and Benedict Arnold. I regret very, very much that the jury could not return a verdict against you of manslaughter so that you would be subject to a more severe punishment. Your conduct stamps you as being a miserable and despicable human being, and you should be so considered, for society detests such creatures as you."

We can quite imagine a man like Frankel trying to gull the public. We can, moreover, imagine the press devoted to the manufacturers' interests, perverting or ignoring the real facts; but the truth will out and not even a Frankel can gull all the people all the time.

Now that Colonel Mulhall is out of the strike-breaking department of the National Association of Manufacturers, Frankel seems to have taken his place and has come down to Philadelphia in a vain effort to gull the cloak manufacturers and the public of that city. No one is so blind as those who refuse to see. The gullible section of the cloak manufacturers of Philadelphia will not or cannot see what a "broken reed" the whole Frankel gang is.

These may be part of their desperate tactics, but they will avail them little. After spending fabulous sums to break the strike, they will find themselves, perhaps too late, broken on the union wheel of our powerful International Union.

Let our members look out for the violence-instigating tactics of the Frankel crew. Let them trust no loud-mouthed revolutionist of the Lubin type, preaching disobedience to the recognized and responsible leaders. Our fighting methods, our belief in negotiations and conferences, are sufficiently well known to utterly discredit the armed-thug and bribed-spy business to which Frankel and Company pin their sole faith.

* * *

The International Tailors' Federation

While we pen these lines an International Congress of Tailors, called by the International Tailors' Federation, having its headquarters in Berlin, is being held in Vienna. Our International Union has decided to affiliate with this Federation and General Secretary Dyche has been appointed as delegate to the convention.

Those who are every ready to proclaim the principle of Internationalism in Labor in theory are the first to find fault when the principle is carried into practice. Under the guise of various excuses these well-intentioned critics dismiss the decision of the G. E. B. as unimportant and inopportune. At the present juncture, they argue, when our members in New York, Philadelphia and elsewhere are putting forth strenuous efforts to win better conditions of labor, the General Secretary should have been on the spot to give them the benefit of his extensive experience.

However plausible this contention may appear on the surface, it betrays a failure to grasp the great importance of Brother Dyche's mission. Just now, when the manufacturers of our industries are making the prospective reduction in the tariff a pretext for refusing to grant the just demands of our members for an increase in wages, it behooves us to be in close touch with the organized workers of

these trades in Europe. Just now it devolves upon us to study the conditions of our fellow-workers in London, Berlin, Paris and Vienna and to familiarize them with our energetic organizing methods. By helping them in their struggles for better conditions, our members will be indirectly but surely benefitted. Every gain for them will ultimately mean a double gain for us in this country. Our Secretary Dyche, who resided in England for some years and traveled in Europe, is the right man in the right place to study European conditions on the spot and arrange a permanent connection between our Union and the unions of the chief European centers, and we may be sure of tangible results accruing from his mission.

* * *

"Workers of All Countries Unite!"

It will be generally conceded by practical people that the first step in the direction of organizing the workers internationally is to organize them nationally and to begin with every trade separately. The officers of our Union have been daubed "conservatives" by the young men in a hurry who are pleased to style themselves "radicals." Yet it is the so-called "conservatives" who have developed the right methods of organization. At the time when the anarchistic wind bags had shouted themselves hoarse agitating for a fantastic internationalism, our "conservative" leaders labored day and night to organize our trade. And now when, thanks to the "conservatives," three-fourths of our Industry is organized, our leaders' policy is to unite with the workers of other countries, while the policy of the hot-air agitators is to spread suspicion and distrust among the organized ranks everywhere. But then, these people are capable of nothing more than mere "agitation." To educate and organize is beyond them.

* * *

The Mulhall Expose

In labor circles, the Mulhall exposures are no novelty. In every city, in every trade, labor has run up against its Mulhalls and its Manufacturers' Associations with their strike-breakers and their "lobbyists."

However, it "listens grand" to have some of these things brought out in the open where all can hear them.

When Gompers, years ago, recited some of the facts lately developed by the Senate Mulhall investigation, the general public received them as the raving of a partisan and discredited "labor agitator." Now all of Gompers' charges have been proven true and accurate and the facts he recited were mild compared to the other scandals which are being bared from day to day.

Surely public opinion will now insist upon the punishment of "the men higher up" in the National Manufacturers' Association, even though it may postpone for some time their proposed trips to the Orient for their health.

General Executive Board in Session

Brief Resume of Proceedings

The Fifth Quarterly Meeting of the General Executive Board was held at the Havlin Hotel, Cincinnati, Ohio, beginning Monday, June 23rd, and ending Saturday, June 28th, 1913.

President Rosenberg presided and all the members were present.

Reports of Committees

Vice-Presidents Mitchell and Slotchin reported having investigated the appeal of Brother Tragerman from a fine of $10 and that of Brother Eger from a similar fine, in both cases imposed by the Cutters' Union, Local No. 10. The committee is of the opinion that the fine on Brother Tragerman was unjustified. His alleged offence was a remark that a certain bill for hall rent was excessive and that there had been crooked business somewhere. It appeared from the invstigation that there had been ground for the remark being made. As to the case of Brother Eger, his appeal should not be sustained because he actually violated a Union rule in working Saturday after 1 P. M.

They also investigatd the appeal of Brother Solomon from a fine of $15 imposed by the Pressers' Union, Local No. 35, for alleged injury done to his shopmates. In this case the committee found that the brother was absent at the trial owing to sickness in his family and recommended a new trial.

In the matter of the appeal of Local No. 1 from the decision of the Joint Board, that in every case where non-union people are involved in a strike carried on by the Joint Board, the local concerned must pay them strike benefit, if necessary, direct from its treasury, the committee recommended that the contention of Local No. 1 be sustained.

Regarding the appeal of Brother S. Rosman from a fine of $10 imposed on him by Local No. 38 for illegally collecting dues from, Brother Pismanoff who was then a foreman and thus suspended from membership, the committee recommended that the action of the Local be sustained.

As to the appeals of Brothers H. Lemancheck and Frank Pinello from a verdict of guilty by Local No. 35 of working piece-work contrary to rule, Vice-President Mitchell reported that the appellants failed to appear at the investigation proceedings and recommended that the appeals be dropped.

In the appeal of Brother Steinberg from a fine of $3 imposed by Local No. 1 for working on legal holiday contrary to provision, Vice-Presidents Lefkowits and Mitchell recommended that the appeal be dismissed. All the above recommendations were concurred in.

The recommendation of Vice President Mitchell that the name of Local No. 15 be amended to read "Ladies and Children's Dress and Waistmakers' Union" was postponed until after the pending general strike in Philadelphia.

The report of Vice-Presidents Polakoff and Slotchin on the Glickman case was referred back to the committee on the ground that even though correct in substance, in its form it would lend itself to misinterpretation.

Demands on Employers in the Coming Season

The following demands by the Cutters' Union, Local No. 35 of Philadelphia, were reported on and recommended for adoption by Vice-Presidents Sigman, Slotchin and Cohen:

> The minimum wages of full-fledged cutters or trimmers on cloaks and skirts shall be $25 per week.
>
> Apprentices shall be allowed at the rate of one to every four cutters and their wages shall be as follows:
>
> First half year..........$6.00 a week
> Second half year.......$9.00 a week
>
> During the first year they shall cut canvas on the rough.
>
> Third half year.......$12.00 a week
> Fourth half year.......$14.00 a week
>
> During the second year they shall help on linings.
>
> In the third year their wages shall be $18 and they shall cut canvas, silk and cloth. After three years they shall be considered full-fledged mechanics.
>
> In the dull season the work shall be equally divided between all the cutters and trimmers employed in the preceding season, using the system of "changing around."

No overtime shall be worked between November 28 and January 15, and between May 15 and August 1.

All "lay-offs" to take place at the end of the week.

Recommendation concurred in.

As to the demands of Philadelphia Pressers, Vice-President Polakoff reported that the question of piecework versus week work had been submitted to a referendum vote with the result that 420 voted for piecework and 102 for week work. The committee therefore rcommended that piecework be approved. After a lengthy discussion a motion to reject the committee's recommendation was lost by a vote of 6 in favor and 8 against.

Cutters of Cincinnati Formulate Demands

Brothers Groban, Goletsky, Bonsol, Cronin, Milton and Sister F. Montjour, a committee from the Joint Board of Cincinnati, submitted the following demands for endorsement relating to cutters:

Fifty hours shall constitute a week's work.

No Saturday afternoon or Sunday work.

The minimum weekly wages of cloak, suit and skirt cutters shall be $21, those of dress and kimono cutters $18 and a reasonable advance in wages to better grade mechanics.

Overtime shall be paid at the rate of time and a half.

Cloak and suit trimmers, $16 a week; housedress and kimono trimmers, $15.

In cloak and suit houses employing one full-fledged trimmer, one apprentice shall be allowed to each house employing four cutters. Apprentices shall cut canvas the first year and receive $8 per week. They shall cut lining the second year and receive $10 a week. In the third year their wages shall be $12. After the fourth year they shall be considred full-fledged trimmers.

Only union members shall be hired except where otherwise authorized by the business agents in case no union men can be had. All cutters, whether head cutters or foremen, whether cutting cloth or lining, must be members of the Union.

All cutters and trimmers shall be hired by the week, and when starting on the first day of the week they shall not be laid off before the end of the week unless mutually agreed upon, or unless it is the first week and [illegible] ployee proves unsatisfactory. [illegible] or trimmer shall, on the [illegible] leave his place of employment [illegible] cept another before the end [illegible] week.

In the dull season work [illegible] equally divided.

Demands concurred in.

Cloak and Skirt Makers of St. Louis [illegible] late Demands

The following demands were subm[illegible] the cloak and Skirt Makers of St. Louis

1. There shall be no time contract [illegible] individual employers, except [illegible] designers and pattern graders. [illegible] posit shall be exacted from any [illegible] ployee, and any deposit now held [illegible] be returned.

2. No employee shall be discharg[illegible] his or her activity in the Union. [illegible] member of the Union illegally [illegible] charged shall be refunded for [illegible] time. The manufacturers shall [illegible] pline any member proven guilty [illegible] fair discrimination among his empl[illegible] Both the manufacturers and the [illegible] agree that they will discipline any [illegible] their members found guilty of viola[illegible] this agreement.

3. The manufacturers shall establi[illegible] regular weekly pay day and shall [illegible] for labor in cash; each piecework[illegible] be paid on each Monday after [illegible] the day's work, for the work deliv[illegible] up until Friday night last.

4. All sub-contracting shall be abol[illegible] No team work or so-called "co-op[illegible] tion system" shall be allowed. [illegible] member must work directly for [illegible] paid by the employers.

5. The following schedule of stand[illegible] minimum weekly scale of wages [illegible] be observed.

	Per [illegible]
Coat pressers	$25.00
Coat under-pressers	20.00
Skirt pressers	23.00
Skirt under-pressers	17.00
Sample coat makers	20.00
Male sample skirt makers	22.00
Female sample skirt makers	16.00

No week worker shall be discha[illegible] before the end of the week dur[illegible] which he is employed, excepting [illegible]

during the first six working days of his employment.

All operators and finishers of cloaks and skirts shall be paid at piece rate only.

During the dull season, when there is not sufficient work to employ all workers full time, all work in the factory shall be equally distributed among all hands in the various branches of the locals Nos. 78 and 31, respectively, as far as possible.

6. Piecework shall be agreed upon by a committee of the employees in each shop and their employers.

The chairman of such price committee shall act as representative of the employees in their dealings with the employer. No employee working by the piece shall be expected to work on any garment until the price for such work shall have been agreed upon.

7. The weekly hours of labor shall consist of 47½ hours in six working days, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday at 8½ hours a day, and Saturday 5 hours.

8. No overtime shall be permitted on Saturdays and Mondays.

9. All week workers shall receive double the usual pay for overtime.

10. The Union representative shall have the right to visit shops at all reasonable times to ascertain whether union conditions are observed.

11. Each member of the manufacturers is to maintain a union shop; a "union shop" being understood to refer to a shop where union standards as to working conditions, hours of labor and rates of wages, as herein stipulated, prevail, and where, when hiring help, union men are preferred.

12. The employers agree to pay the week workers for the following five legal holidays on which no employee shall be required to work: New Year, Fourth of July, Labor Day, Thanksgiving Day and Christmas Day.

Concurred in.

The following demands were submitted by Custom Ladies' Tailors of St. Louis:

1. All the employees shall work week work.

2. The minimum scale of wages shall be twenty-five dollars ($25.00) per week for a tailor.

3. The minimum scale of wages for men helpers shall be $18.00 per week.

4. The minimum scale of girl helpers shall be $16.00 per week.

5. The weekly hours of labor shall consist of 48 hours per week in six working days.

During September, October, November, February, March and April the weekly hours of labor shall be 48 per week, eight daily in six working days and during December, January, May, June, July and August, the hours of labor shall be 47½ in six work days, namely: 8½ hours in five days and 5 hours on Saturday.

6. Double pay for overtime.

7. No overtime shall be worked on Saturdays or Mondays.

8. No work shall be given out to the employees to be done outside of the factory.

9. The following legal holidays shall be free and paid for, namely: Christmas, New Year, Labor Day, Independence Day and Thanksgiving Day.

10. No employee shall be discharged after having been employed two weeks.

11. No foremen, either cutters or fitters, shall have the right to work.

Concurred in.

A set of demands submitted by the Bonnaz Embroideries' Union, Local No. 66, was referred to Vice-Presidents Mitchell, Dubinsky and Witashkin.

A set of demands submitted by the Cloakmakers' Union of Baltimore, Local No. 4, was referred to the committee appointed to have charge of the general strike at Philadelphia.

The demands submitted by the Joint Board of the Cloak, Suit and Skirt Makers' Unions of New York, constituting amendments to the Protocol of 1910 and amendments to the Rules of the Board of Grievances, were discussed in detail, amended in many particulars and adopted.

Regarding the demands submitted by the New York Raincoat Makers, Local No. 20, the President ruled that these must first be approved by the Joint Board of New York and then referred for sanction to the New York members of the Board.

Matters Referred to Committees.

The request of the Brooklyn Ladies' Tailors, Local No. 65, for a committee to help them organize the trade with a view of calling a general strike in the next Fall season was referred to the committee appointed to look after the interests of Local No. 38.

Request of Brother Garfinkel of Los Angeles for the appointment of an organizer to get the ladies' garment workers of the South Pacific Coast into line was referred to President Rosenberg.

Request of Local No. 22 of New Haven for an organizer was referred to the committee appointed to deal with the demands of Local No. 4 of Baltimore.

Request of the Dressmakers of Brownsville, Local No. 72, for sanction of a general strike was referred to the New York members of the Board.

Request of the Joint Board of Cleveland that Vice-President Feit be appointed to take charge of the Cleveland locals was referred to President Rosenberg.

Request of the Wrapper and Kimono Makers, Local No. 41, that the Board take steps to unionize the shops of the contracotrs whom a number of manufacturers are inducing to move their plants outside of the 25-mile zone specified in their agreement was referred to Vice-President Mitchell.

Report and suggestions of Brother Rosebury on the "Ladies' Garment Worker" and proposed weekly journal for Locals Nos. 25, 41, 50 and 62 were referred to the members of the New York Board.

The question of the proper interpretation of Article XVII relating to transfer or clearance cards and its binding upon the various locals was referred to the next meeting of the Board.

Requests of the Joint Board of Montreal and Local No. 75 of Worcester, Mass., for organizers were referred to President Rosenberg.

Request of the Waist Makers' Union, Local No. 25, that Vice-President Polakoff be retained as Manager of the Association shops was referred to President Rosenberg.

Request of Brother Scheidinger for the cancellation of the balance of $50 initiation fee that he still owes to Local No. 35 was referred to Vice-Presidents Polakoff, Lefkowits and Kleinman.

President Rosenberg and Vice-Presidents Kleinman and Witashkin were appointed a committee to investigate the statement contained in a communication from the Joint Board of New York that a numb[illegible] and dress manufacturers, not con[illegible] the Joint Board, have recently applied [illegible] mission to the Dress and Waist Ma[illegible] ers' Association.

The jurisdiction dispute between t[illegible] Makers, Local No. 25, and the Cloak [illegible] Local No. 35, regarding the presser[illegible] waist and dress trade was referred t[illegible] dent Rosenberg, Secretary Dyche an[illegible] President Slotchin.

Important Decisions

Agreed to endorse a general stri[illegible] raincoat trade in New York and vi[illegible]

Upon the invitation of the Intern[illegible] Federation of Tailors to be represe[illegible] at their convention opening in Vienna [illegible] 15 and to become affiliated with th[illegible] tion, it was agreed to affiliate with [illegible] ganization and to send a delegate t[illegible] vention. General Secretary-Treasurer J[illegible] Dyche was elected as delegate without oppo-sition.

Upon the protest of the Ladies' [illegible] Local No. 38, it was agreed to order Local No. 25 to refrain from organizing the uptown dress makers working on made to order dresses, as these do not come under their jurisdiction.

Upon the request of Brothers P[illegible] and Halpern a committee from the J[illegible] Board of New York, that the G. E. B. appo[illegible] representatives to the coming conference with the Cloak and Suit Manufacturers' Protective Association, it was agreed after a lengthy discussion to comply with request. It was the sense of the Board that the Presi-dent, First Vice-President and General Secretary-Treasurer be asked to act as representa-tives. Secretary Dyche declined and V[illegible] Presidents Amdur and Mitchell were e[illegible] in addition to President Rosenberg and V[illegible] President Polakoff.

Agreed to inform the Joint Board of [illegible] that the G. E. B. will pay $1,000 towards [illegible] ing the bill of Attorney Finney in con[illegible] with the recent general strike provided [illegible] balance of $1,500 will be raised by the lo[illegible]

Agreed to donate $200 to the Ladies' T[illegible] Local No. 71, of Chicago.

Agreed to pay B. Prager one week's [illegible] for services rendered to Local No. 50 d[illegible] the general strike.

Respectfully submitted,

JOHN A. DYCH[illegible]

Gen. Secy.-Treas[illegible]

Adjustment of Piece Prices in the Waist and Dress Industry

The Difference Between Theory and Practice

By S. POLAKOFF

Manager of the Association Shops

In the recent Protocol agreement between the Dress and Waist Manufacturers' Association and our Waist and Dress Makers' Union, Local No. 25, one of the most important provisions contained therein (Article 10) refers to the adjustment of prices for pieceworkers. It will be remembered that a conference representing both sides sat for many weeks trying to bring order out of the chaos prevailing in the waist industry prior to the strike. The utter want of anything approaching uniformity in regard to piece prices was common knowledge to all connected with the trade. The conferees knew that prices for the same sort of garments varied in every shop. The great point irresistibly brought out by the Union representatives was that the majority of the employees in the trade were terribly underpaid. They were able to prove convincingly that a large number of the workers, probably one fifth, had been earning at the rate of 10c. to 15c. an hour, and they concentrated their efforts toward securing a substantial gain for these lowest-paid workers. A graduated scale was devised (see diagram below) by which all the lowest paid workers were to be levelled up to the minimum of 30c. per hour.

Thus the object of the conferees in drawing up Article 10 relating to the adjustment of piece prices was twofold; *first*, to standardize the work prices, and, *two*, to create a machinery for carrying out its provisions.

The workers of each shop were conceded the right to elect a piece price committee. First this committee for the whole shop engages in collective bargaining with the employer as to the piece prices for any given garment. If the two parties do not agree, the work is proceeded with and one or more workers are selected to make a test in order to determine the number of hours it will take an experienced good worker to make the garment in question. The price is then based on the approximate earnings per hour of the test maker. If both sides cannot agree on the particular operative to be selected for the test, the matter is referred to the Wage Scale Board, specially constituted and consisting of experts in the art of fixing prices. In order to insure to the employees the raise in wages conceded by the manufacturers, a temporary provision was specifically embodied in Article 10, that, pending the determination of standard prices by the Wage Scale Board, the rate per hour shall in no shop be less than 30c. Paragraphs 2, 3 and 4 in clause F of Article 10 read:

> In all shops where the standard per hour is now less than 28c. there shall be an increase of at least 15%.
>
> In all shops where the standard per hour is less than 30c. and more than 28c. there shall be an increase of at least 10%.
>
> In all shops where the standard per hour is now 31c. or 32c. the standard shall be advanced to 33c. *In no shop shall the standard rate per hour be less than 30c., and where the rate is now 33c. or more, the present standard rate shall in no case be reduced.* (See diagram on next page.)

Difference Between Theory and Practice

In theory, as committed to paper, the arrangement appeared very attractive and most satisfactory. But to carry it into practice was quite another matter and with all due respect to the conferees, they could not foresee where the greatest difficulty would be encountered. Such things cannot usually be seen before the actual work is done. The whole problem lay in the provision as to tests. According to clause (*e*) of Article 10, the piece price was to be determined by the number of hours it would take an "experienced good worker" to make the garment. But the conferees left the question undefined as to what constituted an "experienced good worker." Consequently a number of employers had much their way in the selection

of the test makers, with the best advantages accruing to themselves, thereby depriving the employees of the 30c. minimum provided in the Protocol. The arrangement being in the nature of an experiment, the employees were not sufficiently expert and informed to be on their guard against it.

So far as the week workers are concerned, the problem is less acute. Schedule A, although of a tentative character, specifically provides the minimum weekly wages for each class of employees, namely, cutters, cutters' apprentices, pressers, ironers, drapers, joiners, examiners, sample hands and plain finishers. In any dispute pending the determination of prices by the Wage Scale Board, they had this clearly defined schedule as a guide, ex-

to receive 30c., it was necessary at ... ment of prices to increase the pri... certain garment from, say, 50c. pe... to 80c. or 90c. per dozen. Only in th... could the standard price have been eq... in accord with the terms of the Pr... This, however, has not been done for ... lowing reasons:

As soon as the strike was settled the p... returned to work and left the settlement ... prices in the hands of the price committ... trusting to Paragraph 6 in Clause F of Ar... 10, which provides that "when prices are ... they shall relate back to the time of th... ginning of the work."

This meant that any advance in wages ... rived at by the price committee would ...

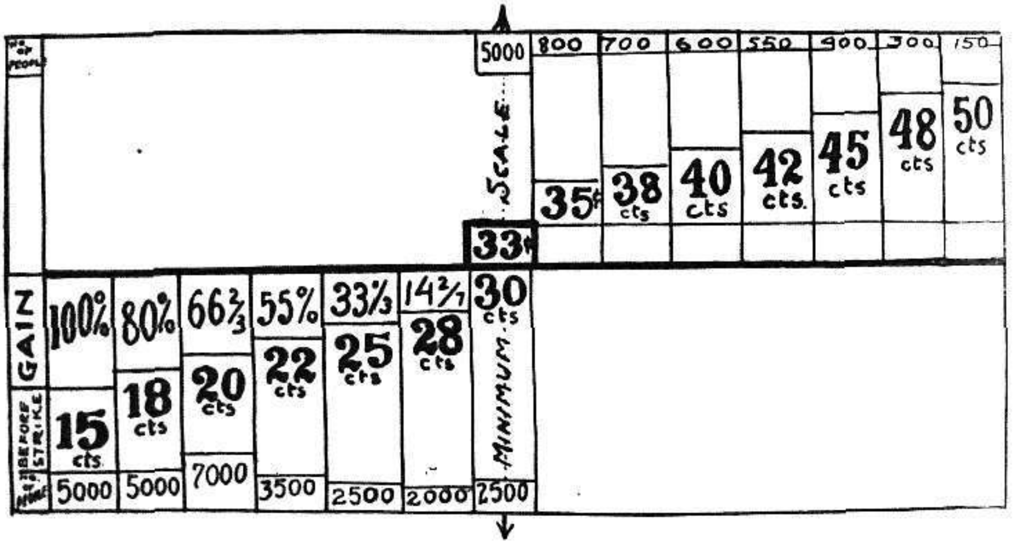

cept in the case of certain week workers who were not sufficiently skilled. These, however, received an increase in accordance with their skill. But in the case of the piece workers, although the minimum was set down as 30c. on paper, the actual result of the test, owing to the peculiar working of the test provision, has failed in a number of shops to reach the stipulated minimum.

Prior to the strike, the shops were composed approximately as follows: About 60% of the employees earned not more than 15c. an hour, 20% not more than 20c. and 20% about 30c. The number of those receiving 30c. or above 30c. was so insignificant as hardly to affect the figures. To level up the lowest paid to the minimum of 30c. required an advance of approximately 80% on the price paid before the strike. In other words, to enable those getting 15c. or less per hour before the strike

to all the work done right from the start; why then bother about settling prices before starting work? Besides, the interests of the employers were well guarded in the provision that in cases where committees and ... ers could not agree, "the work shall be proceeded with." It so happened that in the majority of the shops no agreement had been reached and tests had to be resorted to. And since the conferees failed to specify the earnings of the "experienced good worker" who was to make the test, some employers, as already alluded to, took advantage of the ... ness of this term and claimed that an "experienced good worker" meant the f... worker. Invariably the test makers se... were those who were capable of earning ... an hour before the strike, while accordin... the promised increase the earnings of th... employees would now, after the strike, ave...

as to 40c. an hour. Owing to this expedient on the part of the employers, the increase in wages amounted to 10% or 15% approximately, but it by no means brought the lowest paid worker to the minimum standard of 30c. an hour.

This is not all. A number of employers went so far as to make the minimum rate of 30c. an hour the maximum rate and attempted to impose the 30c. an hour rule on workers, even in those shops which were under the rate of 40c. or more per hour before the strike. Fortunately, through the Wage Scale Board, the Union promptly intervened and nipped this fraudulent attempt in the bud.

The officers of the association admit the fact that the test as at present carried out is unsatisfactory to both sides. Whenever a question of test came up before the Committee of Immediate Action, or before the Chief Clerks, they have always urged upon both parties to try to come to an agreement on prices without resorting to the test, in order to avoid friction. Experience in many shops proved that in all cases where the test was voluntarily eliminated, the employees' earnings were more satisfactory.

Since the strike we have tried various methods of procedure to solve the question of test making. First we had reached an understanding that the girl who averaged $12.75 for 45 hours' actual work, her test rate should be 30c. per hour. We have then discovered that this plan is not favorable to the workers, because in selecting a certain worker for the test it is almost impossible to tell how many hours she worked on an average of three or four weeks. The books show the average earnings to be at the rate of about $1275 per week. Taking the hours to be 50 per week and deducting five hours for loss of time, it is assumed that her actual uninterrupted work was 45 hours per week. At this rate her test should work out a little more than 30c. per hour, whereas her actual speed reveals the fact that she earned the average of $12.75, working no more than approximately between 35 or 40 uninterrupted hours per week. Her earning capacity, instead of being 30c., really is 38c. to 40c. an hour. From this it can be seen that the present arrangement as to the tests is a mere speculation which works in favor of the employer and deprives the employees of the just increase to which they are legitimately entitled. Since we have no means of ascertaining exactly, in many shops, the hours she put in during the weeks for which the average was taken, the workers justly claim that the test is unfair and unsatisfactory.

Some manufacturers, on the other hand, claim that some of the girls work slow in order to gain more time on the garment; so that there is dissatisfaction with the operation of the test on both sides. Some manufacturers select test girls who earn an average of $16.00 or $18.00 a week and yet they claim their standard rate to be 30c. an hour, whereas their actual rate is really more. In such cases the Chief Clerks, or the Committee of Immediate Action of the Wage Scale Board decided that the firm is at liberty to choose any worker, even as high as $20.00 or more per week, but the rate of the test should be according to the earnings, namely, if a test worker earns $20.00 a week, the sum should be divided by 45, that is, 50 hours, less 5 hours for loss of time, and the rate should be 45c. per hour and this price should apply to all the workers for that garment. I suggested to Mr. Bartholomew and Mr. Hyman, the chairman of the Wage Scale Board, that in order to verify exactly the earnings of the test girls, they should be tried for nine hours on settled work. Then figuring exactly how much they earn during the time it will be possible to decide what should be the rate for a test. For illustration I will pick out one case that has been decided by myself and Mrs. Israels, one of the deputy clerks. It is the case of *Max Held, Inc., Case No. 2,063*, which stands on the calendar as follows:

> "With regard to the testing of garments, it was decided that the girl who is to be used as a test girl should be given a full day's work on Monday, June 2d, on garments on which the prices have already been settled. In accordance with the amount earned on that day, the rate at which she is to be tested will be figured by the clerks of the association and of the Union."

I called the attention of the Wage Scale Board to this anomaly that at present when a test is made on garments, our members do not benefit by it. It is true that in general our members are earning now a little more, than they did before the strike, but according to my investigation, the workers are now more efficient, working faster than before.

There has been a raise of wages, but not in accordance with the idea of the conferees.

The Wage Scale Board decided to appoint

a committee to find ways and means of solving the test question in order that justice should be done to both sides. The committee appointed on the Union side are Brothers Dyche, Baroff and myself; and those appointed to represent the association are Messrs. I. B. Hyman, H. S. Franks and Goldman, Mr. N. Y. Stone representing both sides.

Let me express the hope that this committee will find a solution to this intricate problem and thus render justice to the workers in accordance with the idea of the conferees. As soon as a definite decision is reached, I shall duly report thereon in the *Ladies'* [illegible] *Worker.*

I wish also to urge on the Exe[illegible] of Local No. 25 and the members [illegible] to take up the question of the [illegible] sion at the next executive meeting [illegible] meetings, and if there is any sugg[illegible] made I would request them to send [illegible] ing to my office, 43 East Twenty-[illegible] to the Editor of the *Ladies' Garment* [illegible] 32 Union Square, New York.

I trust that the members in general [illegible] take an interest in this very importa[illegible]

The Convention of the National Women's Trade Union League

Held in St. Louis, June 2nd to 7th, 1913

By P. M. N.

The Convention held by the Women's Trade Union League in St. Louis was an inspiration to all who desire to see the women of the working class organized on the economic field.

This fourth biennial gathering has clearly shown the progress, and the growth of Unionism among wage-earning women.

There is no doubt that the Women's Trade Union League is becoming a necessity among the working women and a growing power within the American Labor Movement; for there is tremendous work yet to be done in getting the working girl to realize the importance of being organized and the value of Unionism. The League has proven to be competent to do this kind of work better than any other organization. And it intends to continue doing it until success will crown its efforts.

As one entered the large hall of the Musicians' Union of St. Louis, where the Convention was held, one was at once attracted to the book-stand and literature display. Pamphlets and papers dealing with the many phases of life that appeal to women were on sale. Leaflets, postcards, pictures, poetical selections, pictoral charts, tabulations—in short everything calculated to arrest and hold the attention of those yet unorganized was displayed on tables at the entrance of the hall.

The spirit which prevailed all through the Convention was one of harmony and good fellowship. Every one of the delegates [illegible] the great task before her and that [illegible] come together to devise means and plans to aid the cause of Labor.

After the delegates were welcomed by the President of the St. Louis League and several noted labor leaders of that city, Mrs Raymond Robins, national president, delivered an able and inspiring address to the Convention. Mrs. Robins said in part:

"We are celebrating today the tenth anniversary of the organization of the National Women's Trade Union League, and surely there cannot be a more fitting celebration than to come together and see to it that out of our widening experience we establish such measures for constructive work as will enable us to meet with greater knowledge, courage and capacity the ever growing problem of women in modern industry.

"There are two facts which stand out [illegible] all others in the present industrial movement in America. The first is the ever incre[illegible] number of women entering every trade, and the second is the successful social u[illegible] of the workers in the sweated industries [illegible] two facts point to the need of the hour [illegible] ing for and in organization work among [illegible] en and girls. In all these strikes, women [illegible] girls have been in the majority and unless we equip ourselves for definite training in organ- ization work we will not be able to hold [illegible]

been gained through suffering and hardship and imprisonment during the strikes. All of us know that the task after a strike is the constructive work of organization, and it is idle to think that this work can be done without organizers. No group of people can hold what they have won in the way of fairer conditions except by their courage, initiative and vigilance and their trained capacity to stand together. The greatest value in the trade agreement, in arbitration and trade boards, and boards of sanitary control lies in the opportunity given for self-government. It is this industrial democracy—the establishment of self-government in the work shops of America which is the very foundation of trade union principles. Many and many a time this call to self-government, this sense of responsibility towards her condition of work is the first awakening of the young girl. Unorganized she has to accept conditions as she finds them—low wages, long hours, abusive language, unsanitary conditions, locked doors, fire dangers, work destructive of her physical strength with no promise of the future, work destructive of her moral and spiritual development. Alone she cannot even protest against these conditions, except at the risk of losing her job. She has tried,—she now knows. She loses her job when she asserts her fundamental right to have a voice as to the conditions under which she works. Self-government is essential to the making of a free people, and self-government in the day's work can be had only by the united action of the workers."

Mrs. Robins' report also dealt with the following recommendations:

A training school for women organizers under the direction of the National Women's Trade Union League.

A correspondence course in Trade Unionism.

Boards for the establishment of a legal minimum wage.

Industrial education under public maintenance and control.

Co-education in trade training.

Introduction into public schools of a special course of study in labor legislation.

Working certificates to be issued only to boys and girls having satisfactorily passed an examination on labor legislation of the State.

A permanent Law Enforcement Committee to be appointed by each local League to co-operate with the public schools.

The eight-hour day for men and women.

State Banking Laws for the protection of the savings of the workers.

Wage-earners Suffrage Leagues.

Let me ask those who are interested in the work of the League to send for a copy of Mrs. Robins' splendid Report and also for the reports of the local Leagues. For it is only when one reads the reports of the various

MRS. RAYMOND ROBINS
Re-elected President National Women's Trade Union League.

Leagues that one can get an idea as to what the Leagues are doing in behalf of the working women in particular, and the working class in general.

The New York Women's Trade Union League, for example, has done great work during the past two years. It helped to conduct strikes of the Neckwear Makers, Felt Hat Makers, Straw and Panama Hat Workers and White Goods Workers in New York; Textile and Porcelain Workers in Trenton; Paper Makers of Holyoke and many others.

The successful strike of the White Goods Workers was almost entirely due to the work of the League. It is a well known fact that were it not for the New York League there would not have been a White Goods Workers strike, or a White Goods Workers Union. Let it be remembered that the League has de-

voted four long years to the building up of this Union. It has, for that purpose, employed an organizer and paid his salary all the time.

Besides the regular organizing work the New York League has also done a great deal of educational work, arranging a successful series of lectures on Hygiene, Eugenics and talks on general economics. The League also arranged a series of five illustrated lectures dealing with the labor problem and women workers. These lectures were not only held in New York, but also in Troy, Schenectady and Albany.

In addition to this work the League has carried on a campaign of agitation among the Italian working girls.

The Chicago League has done similar work. In the struggle of the workers against Hart, Schaffner and Marx, the Chicago League has played a prominent part. It has, in the past year, organized several new Unions composed entirely of women workers, namely, Household Workers, Bath Room Attendants of the Public Schools and Department Store Clerks.

The legislative work done by the League is remarkable. The ten hour law for women workers in Illinois has been obtained through the exclusive efforts of the League.

And as a result of the League's a[illegible] the political field, it has succeeded [illegible] the women who benefited by legis[illegible] organize on the economic field.

The Boston League, too, has nothing [illegible] ashamed of in its work. It has taken [illegible] part in the strikes in that city of the [illegible] Makers, Cloak Makers, Ladies' Tailors, Tex[illegible]tile Workers and Telephone operators. [illegible] all these strikes the Boston League has [illegible]

A GROUP OF NEW YORK DELEGATES

invaluable assistance to the workers in their struggles for better working conditions.

The Leagues in St. Louis, Baltimore, Spring[illegible]field and Denver have done work along the same lines.

All the Leagues in every city are affiliated with the Central Labor Bodies and the local labor organizations are, as a rule, affiliated with the various Leagues. In Kansas City, for instance, the Central Labor Body [illegible] raised the per capita of its locals, in order to be able to assist the League of that city finan[illegible]cially—an example which ought to be followed by Central Bodies in every city and state.

The American Federation of Labor has seen the good work done by the various Leagues and as a result has helped the [illegible]tional League financially. It has enabled [illegible]

onal League to keep an organizer on the field for a few months during the last winter. The League could do more if it had the financial support of the organized Labor Movement. This is the problem which faces the League all the time—a problem which ought to be solved by organized labor.

The Convention on the whole was most interesting. The business-like manner in which it was conducted proved that women, after all, can do something else besides talking.

The delegates displayed a thorough knowledge of the American Labor Movement. Their earnestness, sincerity and enthusiasm for Labor's Cause was written on each and every face.

Since the last Convention the League has gained many new organizations, as well as individual members.

The International Ladies' Garment Workers' Union of America was represented at the Convention by delegate Marie Harvey of the Waist Makers' Union. Miss Harvey made a fine impression upon the delegates.

The Committee on organization, agitation and legislation were busy day and night making plans for the local leagues.

Several public meetings were held while the Convention lasted. Some of these meetings were held for the purpose of organizing the St. Louis Telephone Operators. Mrs. Robins, Leonora O'Reilly, Rose Schneiderman, Mary McDowel and the writer were the speakers at these meetings.

Thanks are due to the members of the St. Louis League for doing their best to accommodate the delegates in every possible way. They certainly deserve credit for their splendid efforts in that direction.

A boatride on the Mississippi was the chief entertainment for the delegates.

It seems that every one was impressed with the Convention; even the press of St. Louis gave very favorable write-ups.

Most of the old officers were re elected, including Mrs. Raymond Robins, National President and S. M. Franklin, National Secretary.

The Convention closed amid great enthusiasm, cheers for the Cause of Labor and the singing of Labor Songs.

It does one good to come together every two years to review the work done; to shake hands with old as well as with the new soldiers of Labor's Army; to plan together; to think together and to work together for a common purpose, for one aim, that of doing away with the world's greatest curse—wage slavery.

MASTERS AND SLAVES

Was Industry made for Man or was Man made for Industry?

If Man was made for Industry, then it is just that Industry should be the Master and Man the slave. It is just that five hundred thousand men and women should be killed and injured annually while they minister to the industrial deity; it is fair that women toil long hours for a pittance; it is right that humanity writhe in agony under the goad of the industrial taskmaster.

If, on the other hand, Industry was made for Man, then it is just that Man should be the Master and Industry the Slave. It is fair that any calling which crushes men's bodies, destroys the souls of women and little children, or takes a toll of life and joy greater than its contribution to the happiness of the community, should be reformed or abolished.

Two thousand years ago Jesus rebuked the Pharisees and justified His disciples—who had picked corn on the Sabbath day—in these words: "The Sabbath was made for man, and not man for the Sabbath." The world listens for the modern prophet who shall proclaim: "Industry was made for Man, and not Man for Industry."—Scott Nearing in Everybody's Magazine.

Our Women Workers

Conducted by Pauline M. Newman

It is coming up the steep of Time,
  And this old world is growing brighter!
We may not see the dawn sublime,
  Yet high hopes make the heart throb lighter.
We may be sleeping in the ground
  When it awakes the world in wonder;
But we have felt gathering round,
  And heard its voice of living thunder.
    It is coming! Yes, it is coming!
        —GEROLD MASSEY.

(Just a Little Food for Thought.)

In the last issue of the *"Ladies' Garment Worker"* we stated that working women had realized the necessity for being organized as far back as the 18th and 19th century. To-day this realization is no longer new. The necessity for organization is no longer doubted by any woman of intelligence. All over this country working women are beginning to feel the great need of acting together in order to improve their economic conditions. These women and girls feel that they must not let other questions, such as religion, politics, nationality or creed interfere with the most important question of being organized and putting up a united front to combat the powers that oppress them.

Outside the factory or shop you may believe in what ever you please. Outside of the factory you may belong to whatever denomination you desire. It is nobody's business but your own. You can have your own political views. You can believe in any principle you think right. All this is your business. But you must never let these issues become obstacles in the way of acting for the good of all working in your trade and trying to organize, and for this reason.

In the shop or in the factory the interests of the workers are alike. You may be Jew, Gentile, Italian, Turk or Syrian—if the conditions are bad you ALL suffer from them, do you not? If, on the other hand, the conditions are better, you ALL enjoy them, do you not? If the hours are long they tire you all alike. If the hours are short you ALL quit work at the same time. If wages are low, they are low for everybody. In short, if something is wrong all of you suffer from that wrong. All of you will agree to that. If you should act as individuals, each for himself and "the devil take the hindmost," conditions will never be better and the world will move much slower than it does now.

If, however, you act as a unit, regardless of nationality, race or color, you are always in a position to get a greater share of what you produce. Keep this in mind.

Then, again, you must never let your thoughts deceive you. You know that we ordinary mortals are apt to think that we are "first" and the other fellow does not amount to very much anyway. We must always remember, however, that every one is a human being and we must so regard him. One is not born a "foreigner," "Jew," "Italian" or "Gentile." These titles come after. One is first of all born a human being. And the thing to remember is that no matter what she or he believes in, no matter what her political views are, no matter to what party or church she belongs to, she is a human being and a fellow-worker. You may not belong to one church; you may not belong to one

party; you may not believe exactly in the same principles, but you must remember that you belong to *one class*, and that each and every one of you must act for the good of each fellow-worker.

Circumstances have brought you together in the shop or factory. Conditions force you to act together. But you must learn to *think* together, so that you can act intelligently and for the good of all. Let your motto from now on be: "An injury to one is the concern of all."

A Bit of Good Advice

We all know what the summer months mean in the city of New York. Especially for those who do not live on Central Park West or on Riverside Drive. And I take it for granted that you who read these lines DO NOT LIVE THERE. So that you suffer from the hot summer months more than any one else.

Slow as it may be in your trade, you still have some work to do. And when you come home you are tired. Now, it may be that on that night there is a meeting of your Union. You don't feel like going. You think to yourself, "O, well, let some one else go, I can't go, I am hot!" That is wrong thinking. For that "some one else" thinks the same. So that the meeting, *your* meeting, is not as well attended as it ought to be.

The Labor Movement can't afford to let the weather man interfere with the holding of meetings. No matter how hot, no matter how cold, meetings must be held. And you must never leave the work of the organization to a few. Each and every one of you must participate in the work of the Union.

Something may be done at the meeting which you may not like. Well, you were absent and you can't blame anybody but yourself. It is your Union. It is your meeting. Your presence is required on every occasion. Don't let the weather prevent you from coming to the meetings. No matter how hot it may be.

It is slow now and you don't earn as much as you did in the season. The paying of dues may be hard on you now. Let me give you a friendly advice: *Pay your dues every week*. Don't let it accumulate. To pay 15 cents a week is not a terrible lot. And naturally it is not hard on you. But if you don't pay one week, two or three weeks, you will find that instead of having to pay 15 cents you must pay 45 or 60 cents. Therefore, take the advice and don't let your dues accumulate. Go to the meetings and pay your dues each week.

American Branch of Local No. 25

The American branch is growing. The members in general and the organization committee in particular are doing splendid work. On Friday last I was invited to attend a meeting of the organization committee. And I was very much impressed with the earnestness and seriousness of the members.

This committee is now studying the workings of the "Protocol." There has been much talk about the Protocol of late. Magazines had articles about it. Lecturers have spoken on this subject. The Protocol has been the topic for many discussions at various dinners, etc. But our own members, unfortunatly, know very little about it. To know its workings is really the best thing the members could do for themselves. After all, they who work under the Protocol arrangements ought to know what it stands for.

Miss Harvey, who explains to the members the difficult parts of the Protocol, evidently has a thorough knowledge and understanding of the Protocol. This much may be seen from the manner of her interpretation. The example ought to be followed by all the members of the Union.

The organization committee is also planning an organizing campaign as soon as the hot weather will be over. We have no doubt but that the work of the American branch will result in success. Keep it up!

White Goods Workers Hold Big Meeting

The White Goods Workers' Union had its big massmeeting at Cooper Union on July first. The weather was very hot, yet the members came to listen to the good word all the same.

The character of the meeting was that of agitation. The officers of the Union felt that the members in general ought to know what has been accomplished during the last five months.

The following speakers addressed the meeting: Meyer London, S. Polakoff, S. Shorr, Rose Schneiderman and B. Weinstein. H. Lang acted as chairman.

A collection was made for the Paterson strikers. This month the White Goods Workers' Union is going to have a nomination of officers and executive board. We want to call

upon all members of the Union to attend the meetings and participate in the nomination and election. It is your Union and you can elect whomever you think is fit for the position.

It is satisfactory to note that the picnic at Glendale Schutzen Park on Saturday, July 19th, was a great success. The music was excellent and the happy crowds of young, intelligent-looking girls who filled the park enjoyed themselves immensely.

AUGUSTA PAST

Augusta Past was one of the active members in the recent White Goods Workers' strike and she is continuing her activity in the interests of the Union.

Kalamazoo Corset Workers

The girls of the Kalamazoo Corset Workers' Union are determined to win their battle. Some of them are again on the road, trying to interest the merchants in their just fight against the Kalamazoo Corset Company.

Miss Clara Pierson, one of the members, who is now out on the road, writes ... been busy all week here. I am visiting ... store in town and they all seem ... nice about it. Some of them have ... to discontinue buying corsets from ... C. C.

"The Labor Unions here in town ... kind to me and are helping me in ... The work is hard, of course, but as ... am concerned, I am willing to w... harder to win our fight."

There is very little doubt, according ... ports, that sooner or later the Kala... Corset Company will be a thing of ... Much success to you girls who are ... road! You are in the right. And ... later you must win.

When You Have Time to Read

Those of you who are not acquaint... the facts pertaining to the condition... labor in this country ought to get the ... entitled "The Bitter Cry of the Chil... by John Spargo.

We have more than two million little ... in these United States who toil from ... morning until late at night for next to ... These children are deprived of fresh ... sunshine, of life and love. And they are ... the children of your employers. They ... working class children.

Fortunately the book is not an expe... one. If you don't care to buy it, you ... get it in all libraries or at the Rand Sch... of Social Science, 140 East Nineteenth st... for 50 cents. Get it and read it. It will ... you good.

(Send all communications pertaining to ... department to Pauline M. Newman, 32 ... Square, New York City, Room 1017.)

George Bernard Shaw on Money

"The universal regard for money," says George Bernard Shaw, in one of his inimitable dramatic prefaces, "is the one hopeful fact in our civilization, the one sound spot in our social conscience. Money is the most important thing in the world. It represents health, strength, honor, generosity and beauty as conspicuously and undeniably as the want of it represents illness, weakness, disgrace, meanness and ugliness. Not the least of its vir... is that it destroys base people as certain... it fortifies and dignifies noble people. ... only when it is cheapened to worthlessness ... some and made impossibly dear to others ... it becomes a curse. In short, it is a ... only in such foolish conditions that life ... is a curse. For the two things are in... arable."

איבערהויפט אין אלע פערהאנדלונגען מיט די ארבייטסגעבער איז עס פון גרויס וויכטיג־קייט האָב פאר א „גייסט" עס הערשט אין די פערהאנדלונגען, אין מיט וועלכע געדאנקען און געפיהלען די בעשליסע ווערען אנגענומען. אויב די ארבייטסגעבער ווערען ביי די קאנפערענצען ניט איבערצייגט, אז די ארבייטער זיינען בערעכטיגט צו זייערע פאָדערונגען, דאן וועט זיך דאס שפעטער אָברופען נאָך דעם סעטלמענט. פון פיעלע אגרימענטס צווישען אסאָסיאיישאנס און יוניאָנס איז צייטענווייז גאָר ניט געוואָרען, ווייל די דורכפיהרונג פון די בעשלאָסענע פונקטען איז נאָך אלעמען א זאך פאר מענשען מיט געדאנקען, געפיהלען און כאראקטער. און ווען די, וואָס שטעהען איבענאָן אלס די פערטרעטער פון די ארבייטסגעבער, זיינען ניט פאָלקאָם גענייגט צו האנדלען עהרענהאַפטיג און אונפאַרטייאיש, דאן העלפען די פאראגראפען אין דעם אגרימענט גארניט אין דער וועלט און קיין זאך ניט. יעדע ערקלערונג פון די ארבייטער וואָס די פאראגראפען מיינען אין דער אמת'ען, וועט ווערען בעטראכט פון די ארבייטסגעבער אלס א נייע פאָדערונג אָדער א נייע אטאקע, און די יוניאָן וועט דאָס זעלבע רעכענען וועגען די האנדלונגען פון די ארבייטסגעבער. אין די פערהאנדלונגען צווישען ארבייטער און ארבייטסגעבער מוז מען אלזאָ גוט אין זינען האָבען זייער מאָראַלע און גייסטיגע קראפט ניט ווענ־יגער ווי זייער פינאנציעלע.

ווען עס קומט אויס צו מאכען א נייעם אגרימענט מיט איינצעלנע ארבייטסגעבער, אָדער מיט אסאָסיאיישאנס, מוז מען גוט אין זינען האָבען מיט וואָס פאר א קלאַס מענשען מען האט דאָ צו טהאָן. אָפטמאָל וועלען ארבייטסגעבער שטרייטען ניט אריינצושטעלען א געוויסען פונקט אין אגרימענט, און אין דער זעלבער צייט צוזאָגען, אז זיי וועלען דעם פונקט נאָכגעבען צו די ארבייטער'ס צופריעדענהייט. א מאָל וועלען זיי שטרייטען, אז עס זאָל זיין דייטליך פערשריבען, אז זיי מעגען דאָס אָדער יענעס טהאָן, און די ארבייטער־פערטרעטער וועלען דאָס ניט לאָזען איינשרייבען, הגם צוזאָגענדיג זייער פערלאַנג מינדליך. א מינדליכער, ניט פערשריבענער אָבמאַך, קען אָפט פיעל צוהעלפען די פערהאנדלונגען. אבער עס איז גלייכער, אז דיעזע ניט פערשריבענע פערשטענדניסע זאָלען זיין וואָס ווייניגער און די פערשריבענע וואָס מעהר. ווייל עס טרעפט זעהר זעלטען, אז די ארבייטסגעבער זאָלען דאַרפען שרייען, אז די ארבייטער פאָדערען פיעל מעהר ווי עס איז פערשריבען, וועהרענד די ארבייטער האָבען אָפט צו שרייען, אז אפילו די דייטליך פערשריבענע פונקטען ווערען פון די ארבייטסגעבער ניט אָבגעהיט. אין די „פראָטאָקאָלען" פון דער ליידיס גארמענט וואָרקער־טרייד, איז דאָס געוויס וויכטיג, אז די כאַראַקטערע פון די ארבייטסגעבער זאָלען גענומען ווערען אין אנבעטראכט, ווען דער פראָטאָקאָל ווערט דיסקוטירט און אויסגעשריבען.

דאָרט, וואו די ביזנעס פון אסאָסיאיישאנס און יוניאָנס ווערט פערהאנדעלט לויט א פראָטאָקאָל אגרימענט, ווענדעט זיך זעהר פיעל דער ערפאָלג פון דיעזען פראָטאָקאָל ווי די אסאָסיאיישאן און יוניאָן קלערקס ארבייטען צוזאמען. ניינציג פראָצענט פון די קאָמפליינטס קומט ארויס פון דעם, וואָס די באָסעס פערלעצען די פונקטען פון פראָטאָקאָל. די אסאָסיאיישען האָט זעלטען ווען צו קאָמפליינען געגען דער יוניאָן, נור די יוניאָן האָט יעדען טאָג צו קאָמפליינען געגען די מיטגליעדער פון דער אסאָסיאיישען. עס ווענדט זיך אלזאָ אָן די קלויערקס וועלכע דארפען זעהען, אז אלע טראָבעלס זאָלען געשליכטעט ווערען צו גונסטען דעם גערעכטען צד.

דער עהרליכער אָדער אונעהרליכער קלויערק שפיעלט א גרויסע ראָלע אין דער דורכפיהרונג פון פראָטאָקאָל. עס איז דארום פון זעהר גרויס וויכטיגקייט אז יעדער פראָטאָקאָל זאָל זיין קלאָר און דייטליך געשריבען, כדי די גוטסקייט אָדער שלעכטסקייט פון קלוירק זאָל ניט־דארפען שפיעלען אזאַ ראָלע. ווי שלעכט א קלוירק פון דער אסאָסיאיישען זאָל ניט זיין, מוז ער הייסען אויספאָלגען א פאָרגעשריבענעם פונקט פון פראָטאָקאָל, וואָס א מיטגליעד פון דער אסאָסיאיישען וועט פערברעכען, ניבער ווי ער הייסען דעם באָס אויספיהרען ניט דעם וואָרט, נור אויך דעם „גייסט" פון פראָטאָקאָל.

פון דעם ארבייטער'ס זייט מוז מען דאַרויף אָבהיטען, אז יעדער פונקט פון פראָטאָקאָל אָדער אגרימענט זאָל זיין דייטליך פערשריבען, פראַקטיש צוזאמענגעשטעלט און צוגעפאַסט צו דעם כאַראַקטער פון די באָסעס אין טרייד, ווייל ניט אלע פראָטאָקאָלען לאָזען זיך גלייך אויספיהרען, ניט אלע פראָטאָקאָלען ברענגען גלייכע נוצען די ארבייטער, ווען אפילו זיי ענטהאַלטען די זעלבע פונקטען.

ווי אַ אַרבייטסגעבער פיעל לענגער צוריקהאַלטען דורך דיעזער דאָפּעלטער מאָראַלער מאַכט, פון וועלכער די אַרבייטסגעבער ווערען געהאָלפען צו פערמיידען פיעלע סטרייקס און לאָקאַוטס. דען אויך די יוניאָן פיהלט אויף זיך די מאַכט פון דער אַסאָסיאיישען, ניט צו זיין צו האַרט אין איהר שטעלונג צו געוויסע אַרבייטסגעבער. די יוניאָן ווייסט, אַז דער אַרבייטסגעבער איז אַ מיטגליעדער אין אַ באָסעס אַסאָסיאיישען, און וועט זיך דאָרט ווענדען פאַר הילפע, אין פאַל מען זאָל פון איהם פערלאַנגען איינעם וואָס ווערט ניט פערלאַנגט פון די אַנדערע מיטגליעדער פון זיין אַסאָסיאיישען.

אין יעדער טרייד זיינען דאָ אַרבייטסגעבער מיט אַ געוויסע זעלבסטווירדע. דער כאַראַקטער פון אייניגע אַרבייטסגעבער, אַלס מענשען, הויבט זיך אויס פיעל קלערער, ווען זיי זיינען צוזאַמען אין אַן אַסאָסיאיישען.

ווען עס קומט צו מאַכען דעם אַגרימענט (אָדער פּראָטאָקאָל) איז דאָס זעהר וויכטיג צו וויסען ווער עס שטעהט אין דער שפּיצע אַלס די פערטרעטער פון די באָסעס. עס איז וויכטיג ניט נור זייער גרויס און זייער ווערטה אַלס געשעפטסמענשען, נור אויך אַלס מענשען אין אַלגעמיין. ווייל, ווי מיר זאָלען ניט בעטראַכטען די קאַפּיטאַליסטישע אָרדנונג אַלס אַן אונגערעכטע, דאָך ווייזט אונז דער לעבען, אַז ניט אַלע קאַפּיטאַליסטען זיינען גלייך אונעהרליך אָדער האַבזיכטיג. זעהר אַ גרויסע צאָהל קאַפּיטאַליסטען זיינען לויט אַלע מאָדערנע רעכנונגען ערענווערדיגע געשעפט־מענשען. ווען, אַלזאָ, עס קומט אייך צו פערהאַנדלען מיט די אַרבייטסגעבער וועגען נייע בעדינגונגען, וועגען נייע רעגלען אין טרייד, דאַן ווענדט זיך עס אָן דעם סאָרט אַרבייטסגעבער מיט וועלכען מען האָט צו טהאָן. האַנדעלט מען מיט אַ בעסערען עלעמענט, קען מען ערוואַרטען בעסערע רעזולטאַטען, האַנדעלט מען, פערקעהרט, מיט אַן ערגערען טהייל פון די אַרבייטסגעבער, וועלען די רעזולטאַטען פאַר די אַרבייטער זיין ערגערע, כאָטש די אַרבייטער פערטרעטער ווי דרייסט און זיי פעהיג פערטהיידיגען די אַרבייטער'ס אינטערעסען.

ווי שוין פריהער אָנגעוויזען, זיינען די אינטערעסען פון די אַרבייטסגעבער אין צייט פון סטרייק ניט אַבסאָלוט גלייך. פאַר מאַנכע אַרבייטסגעבער, וועלכע האָבען שוין פריהער געראַט געגעבען זייערע אַרבייטער באַלד אַזוי פיעל, וויפיעל די יוניאָן פאָדערט יעצט פון אַלעמען, פאַר אַזעלכע איז אַן אַלגעמיינער סטרייק אַ גליק, ווייל ער שטעלט זייערע קאָנקורענטען גלייך מיט זיי, אין בעצוג צו די קאָסטען פון אַרבייט.

ווען אַ גרויסער סטרייק, אָדער אַלגעמיינער סטרייק ווערט גערופען, איז דאָס גאַנץ נאַטירליך אַז די אַרבייטסגעבער זאָלען פּרובירען זיך צוזאַמענקומען (אויב זיי זיינען שוין פון פריהער ניט אָרגאַניזירט) און זיך דורכרעדען וועגען די בעסטע מיטלען דעם סטרייק צו געווינען אָדער צו סעטלען.

מאַנכעס מאָל טרעפט, אַז די אַרבייטסגעבער, וואָס שפּיעלען אַ גרויסע ראָלע געזעלשאַפטליך און אין ביזנעס, פערנעהמען דעם אויבענאָן אין זייער טרייד אַסאָסיאיישען. דאַן קען זיין, דאָס הגם זייערע געשעפט־אינטערעסען זיינען געגען אַ סעטלמענט צו גונסטען די אַרבייטער, קענען זיי אָבער געזעלשאַפטליך זיך ניט שטעלען געגען די פאָדערונגען, און די אַרבייטער געווינען דורך אַזאַ צושטאַנד. אין מאַנכע פעלע טרעפט דאָס, אַז די וואָס שטעלען זיך אויבענאָן צו פערהאַנדלען מיט די אַרבייטער־פערטרעטער, זיינען געזעלשאַפטליך ניט פיעל ווערטה, אָבער זייערע געשעפטס־אינטערעסען פאָדערען ענטוועדער אַ באַלדיגען סעטלמענט, ווייל זיי זיינען געדריקט פון זייערע קונדען, אָדער ווייל זיי זיינען ארומגערינגעלט פון פיעלע אַרבייטסגעבער וואָס שטעהען פיעל ניעדריגער פאַר זיי, און זיי נעהמען פּשוט די געלעגענהייט אַרויפצוברענגען די חברה אויף אַ העכערען שטאַפּעל פון עהרליכע געשעפטס־פיהרונג.

ניט זעלטען טרעפט אָבער, דאָס אויף דעם אויבענאָן פון די באָסעס אַסאָסיאיישען קומען אַרויף לייטע וואָס זיינען פערביסענע געגנער פון די אַרבייטער, אָדער קליינע געשעפטס־מענשען, וואָס בעזיצען מעהר אָרגאַניזאַציאָנס־פעהיגקייט ווי די מעגליכקייט נאָכצוקומען די אַרבייטער'ס פאָדערונגען. אין אַזעלכע פעלע וועלען זיך די פערטרעטער פון ביידע זייטען קענען שווערליך אויסגלייכען, און דער סעטלמענט וועט אַרויסקומען ניט צופריעדענשטעלענד פאַר די אַרבייטסגעבער, ווייל זיי האָבען נאָכגעגעבען פיעל מעהר ווי זיי האָבען געוואָלט, און אונצופריעדענשטעלענד פאַר די אַרבייטער, ווייל זיי האָבען בעקומען פיעל ווענינער ווי זיי האָבען געפאָדערט.

נען פיעלע ארבייטסגעבער אפט געצוואונגען פון איין זייט צו אנערקענען, אז די פאדערונגען פון זייערע ארבייטער פאר מעהר וויידזשעס, קלענערע שטונדען און אנדערע ערלייכטערונגען, זיינען גערעכטע, און פון דער אנדערער זייט ביטער צו קעמפפען די פאדערונגען ניט נאכצוגעבען, ווייל די פאדערונגען ווערען געשטעלט נור צו זיי אליין, און ניט צו אלע אנדערע, וועלכע זיינען זייערע קאנקורענטען. עס מוז ווערען צוגעגעבען, אז אין מאנכע פעלע מיינט דער נאכגעבען די ארבייטער'ס פאדערונגען א רואינע פאר'ן איינצעלנעם ארבייטסגעבער.

די לאגע ווערט אבער גאר אנדערש, ווען די פאדערונגען ווערען ניט געשטעלט בלויז צו איינע, נור צו אלע אדער צו דעם גרעסטען טהייל ארבייטסגעבער אין טרייד. די לאגע ווערט אויך בעדייטענד אנדערש, ווען די פאדערונגען ווערען געשטעלט ניט בלויז צו מאכען דעם בעסערען ארבייטסגעבער בעסער, און דעם ערגערען ארבייטסגעבער ניט אזוי שלעכט, ווי ער איז, נור ווען די פאדערונגען ווערען אזוי אויסגעארבייט, אז עס הייסט אריינברענגען אין טרייד גלייכע ארבייטס-בעדינגונגען. ווען א יוניאן ארבייט אויס און שטעלט איהרע פאדערונגען אזוי, דאס די לאגע פון'ם ארבייטער אין די ערגערע שעפער ווערט געבראכט צו דעם שטאפעל פון די בעסער-בעהאנדעלטע ארבייטער, דאן בעקומט שוין די יוניאן פריינדע זאגאר צווישען די ארבייטסגעבער זעלבסט. אין אלגעמיין וויל קיין ארבייטסגעבער ניט געבען די ארבייטער מעהר ווי ער גיט זיי. יעדער ארבייטסגעבער זוכט דורך אלערליי וועגען צו געבען די ארבייטער אלץ ווייניגער. נור קיים פערשטעהט אן ארבייטסגעבער, אז ער וועט זיך פון דער יוניאנס מאכט און איינפלוס ניט בעפרייען, ווערט ער שוין *פינאנציעל פעראינטערעסירט*, אז די יוניאן זאל האבען ערפאלג אין איהר קאמפף געגען אלע אנדערע באסעס. ווייל וויפיעל מעהר די יוניאן זאל ניט פאדערען פון איהם, דעם בעסערען ארבייטסגעבער, לוינט דאס איהם נאכצוגעבען, אבי די ארבייטסגעבער פון דעם ערגערען סארט זאלען ארויפגעבראכט ווערען אויף א העכערען שטאפעל.

עס פערשטעהט זיך, אז ווען א יוניאן שטעלט פאדערונגען צו אלע ארבייטסגעבער אין טרייד, דאן מיינט זי צו ערהייבען די ארבייטער העכער, ווי מאנכע פון זיי געניסען אפילו אין די בעסטע פעלצער. און דאס ברענגט שוין צו דעם, אז אלע ארבייטסגעבער זאלען זיך פעראייניגען אויסצודינגען וואס א בעסערען אגרימענט מיט דער יוניאן.

פאר די יוניאן איז אפט גאנץ מעגליך צו בעקומען בעסערע אגרימענטס פון איינצעלנע ארבייטסגעבער ווי פון אן אסאסיאיישען. אבער פון אזא סארט סעטעלמענט בלייבען מאנכע ארבייטער און מאנכע ארבייטסגעבער זעהר אונצופריעדען. די ארבייטער וואס האבען בעקומען וועניגער ווי זייערע ברידער און שוועסטער רעכענען זייער סטרייק פאר האלב פערלארען, וועהרענד די ארבייטסגעבער וואס האבען נאכגעגעבען אלץ וואס זייערע ארבייטער האבען געפאדערט, פיהלען זיך ווי אבגענארט, ווייל זייער נאכבאר און קאנקורענט האט געסעטעלט מיט זיינע ארבייטער אויף לייכטערע בעדינגונגען. אויסערדעם גלייבען ניט די ארבייטסגעבער און ניט די ארבייטער, אז דער אגרימענט איז גלייך פאר אלעמען. זיי דענקען אלץ, אז דער אדער יענער האט פיליכט א ספעציעלען אבמאך מיט דער יוניאן, אז מאנכע פונקטען ווערען אנדערש אויסגעפיהרט אין איין שאפ, ווי אין א צווייטען. דיעזער מיסטרויען ברענגט פיעל שאדען די יוניאנס. עס טרעפען אויך פיעלע פעלע, וואו דער ארבייטסגעבער וויל דעם אבמאך מיט דער יוניאן ניט האלטען, ווייל לויט ווי איהם דוכט זיך קען איהם די יוניאן גארניט טהאן, און ווען אפילו יא, וועלען איהם זיינע קאלעגען שטיצען אין זיין קאמפף געגען דער יוניאן. דען קיים איז ער ערפאלגרייך צו מאכען די יוניאן פערליערען דעם סטרייק, וועט די יוניאן ווערען דיסקרעדיטירט, און די אנדערע ארבייטסגעבער וועלען שוין זייער קאמפף מיט דער יוניאן אויספיהרען פיעל לייכטער.

גאנץ אנדערש איז עס, ווען די יוניאן האט אן אגרימענט מיט אן אסאסיאיישען פון ארבייטסגעבער. אין דעם פאל האט שוין יעדער איינצעלנער ארבייטסגעבער א פעראנטווארטליכקייט ניט בלויז צו דער יוניאן, נור אויך צו אלע ארבייטסגעבער פון זיין געגענד. אויב נור די יוניאן פאדערט פון איהם ניט קיין נייעס זאכען, דאן קען ער אין ערגעץ ניט געפינען קיין פראקטישע סימפאטיע, ווען ער פרובירט צו פערלייקענען זיין ווארט. א פערלייקענונג צו דער יוניאן ווערט שוין אין אזא פאל אויך אנערקענט אלס א פערלייקענונג צו דער אסאסיאיישען פון ארבייטסגעבער. און פון דעם ווע

ניט דאָס מיר האָבן חלילה עטוואָס דאגעגן. מיר [illegible]ענען דאָס די אנדערע צייטונגען מיט'ן [illegible]־אַרצען. אבער פאַר וואָס שעהמען זיי [illegible] נבים, מיט דער אמעריקאנער מאָדע, צו [illegible]אנען דעם נאָמען פון דעם זשורנאל? [illegible]יען אונזערע אָן „איינענע קרובה" (די [illegible]אבט") טהוט עס, זוכען מיר אויף דעם [illegible]אר א זכות. ער איז געבעך צ ו ב י ז י... [illegible] ער קיין צייט ניט אַזא קלייניגקייט צו [illegible]ען, און ער איז זעהר שטאַרק ראַדיקאַל, [illegible] איהם ניט א „פּיור ענד סימפּעלניק" צו [illegible]אנען צום גוטען, אפילו ווען דער לעצטער [illegible] פּערדינט. אבער ווען א ווילד־פרעמדע [illegible]יאנאַער אידישע ארבייטער וועלט") און א [illegible]יאליסטישע צייטונג דערצו, טהוט עס, [illegible] שיין דאכט זיך גאָר ניט שעהן. אונטער [illegible]טירעל האָט זי געשטעלט ל. נ. וו. דעם [illegible]אנענדינג, האָבען מיר פון אַזא שרייבער [illegible]ערט. אונטער אָן אנדער ארטיקעל האָט [illegible]ערט אָן אנדער נאָמען, פּשוט צו מאַכען [illegible], אז דער ארטיקעל איז געשריבען געוואָ־[illegible]ערט פאַר איהר. אז דער רעדאַקטאָר פערשטעהט פּאָרט ניט קיין עטיקעט, האָבען מיר ביי איהם אָן עוולה. חוץ דעם איז ער מסתמא א קאָמוניסט. ער גלויבט נור אין דער אימפּאָרטירטער מאָדע פון איבערדרוקען און ניט אין דער אמעריקאַנער מאָדע פון געבען קרעדיט.

* * *

מען דערצעהלט אונז, אז אין איינעם פון די לאָקאַלס (ניט אונזערע חלילה) איז מען אָנגע־גאנגען מיט ביזנעס און מען האָט געטרייעט צו האַלטען אָרדענונג. די לופט איז אבער געוועזען עלעקטריזירט מיט א לעבעדיגע פראַגע און דער עולם האָט זיך שטאַרק געהיצט. ענדליך איז איין היטץ־קאָפּ געוואָרען אויסער זיך פון כעס און אויסגעשריען צו זיין געגנער:

— „דו ביזט דאָס גרעסטע פערד, וואָס איך האָב ווען געזעהען!

— אָרדער! אָרדער! — מישט זיך אריין דער טשערמאַן, מיט א געבייזער צום לעצטען — ווי עס זעהט אויס האָסטו פערגעסען אז א י ך בין דאָ אין האָלל!...

אַגרימענטס מיט אַסאָסיאיישאַנס פון אַרבייטגעבער

פון שאול עלשטיין

אין די סטרייקס וועלכע זיינען לעצטענס [illegible]ען אין דער לײדיס גאַרמענט טרייד [illegible] יאָרק און אין באָסטאָן, זיינען זיי גע־[illegible] געוואָרען מיט די באָסעס אלס א פער־[illegible] מאַכט. די יוניאָנס זיינען פון די [illegible] אנערקענט געוואָרען אלס די געזעצליכע [illegible]טער פון די אַרבייטער, און די ארבייטער [illegible] אנערקענט די אַסאָסיאיישאַנס אלס די [illegible]ע פערטרעטער פון די ארבייטסגעבער. [illegible] בײדע זייטען איז געוואָרען אויפגעגעבען [illegible]אנק צו האַנדלען איינע מיט די אנדערע [illegible] איינצעלנע, אויסער אין א קליינע צאָהל [illegible]ענדענט שעפּער. בײדע, ארבייטער און [illegible]ייטסגעבער האָבען עפענטליך ערקלערט, [illegible] דעם וואָהלזיין פון די אינדוסטריען איז [illegible] אז די ארבייטער זאָלען זיין פעראייניגט [illegible] יוניאָנס, און די ארבייטסגעבער אין אַסאָ־[illegible]אנס, און דאָס בײדע זאָלען שטרעבען איינצופיהרען גלייכע און בעסערע בעדינגונגען אין זייערע טריידס.

אין דער אידישער ארבייטער־בעוועגונג איז די אָרגאַניזירונג פון טיפּיש־אידישע באָסעס אַסאָסיאיישאַנס א ציעמליך נייע זאַך. נאָך נייער איז דאָס, אז דיעזע אַסאָסיאיישאַנס זאָלען אנערקענט ווערען פון די יוניאָנס און די יוניאָנס זאָלען נאָך, אדרבה, זוכען בעסער איינצוגעהען אין אָן אָבמאַך מיט די אַסאָסיאיישענס, איי־דער צו שליסען די זעלבע טראַבעלס מיט איינ־צעלנע ארבייטסגעבער. נאָך מעהר, די יוניאָנס און די אַסאָסיאיישאַנס פערפליכטען זיך געגענ־זייטיג צו שטיצען און צוזוקרייגען מעמבערס איינע פאַר די אנדערע.

וואָס בעדייטעט אַזא שטעלונג פון צוויי אַלטע געגנער? עס בעדייטעט אָט וואָס:

צוליעב די אונגלייכע בעדינגונגען אין דער אַרבייט, וועלכע העררשען אין יעדען טרייד, זיי־

יוניאָן ברעקלאך פון דאָ און דאָרט...

פון ד. ר.

„גענעראַלען און פּאָלקאָווניקעס זײנען אין דעם פּעטערסאָנער סטרײק ניט געווען. דיפּלאָמאַטישע קעפּ, וואָס שפּיעלען וויכטיגע ראָלען אין מלחמות, האָט מען אין דיזער מלחמה (סטרײק) ניט נעדאַרפט. די ארמיע פון 25 טויזענד דיסציפּלינירטע סטרײקערס האָט אליין דיזע רעוואָלוציאָן (?) געפּלאַנעוועט און געפיהרט". אזוי זאָגט א שרייבער אין די „האָלל".

איצטער פערשטעהען מיט שוין פאר וואָס דער סטרײק האָט זיך געענדיגט אזוי ניט זעהר גרענצענד. נאָך אלעמען איז זעהר שווער אויסצוקומען מיט בלויזען, אינדוסטריאַלישען „מוטה". נאָך אלעמען איז שעהנער, קלינגער און טאָהע בעסער אויך צו געווינען א שטאַרקע, שטענדיגע יוניאָן מיט א האַלבען לאַבען ברויט, דורך דיפּלאָמאַטי און שכל'דיגע פיהרערשאַפט, איידער אבצוקומען מיט איינפאַכע מיליהעלדענטהום, שטאַרבען פון הונגער און געווינען דעם זעלבען האַבען ברויט אהן פערזיכערונג, און ווי מיר פערשטעהען, אהן א יוניאָן. א טײערע לעסאָן, ברידער ארבײטער!

* * *

אין אן ארטיקעל איבער דעם אמעריקאַנעם אנטיסעמיטיזם, ערקלעהרט דער „פאָרווערטס", אז דער אנטיסעמיטיזם אין אמעריקא איז ניט מעהר ווי א מאָדע זאַך. די אמעריקאַנער גלויבען שטאַרק אין דער מאָדע. די רייכע דאָ, פערקוקען זיך אויף די רייכע פון איראָפּא און ווילען זיי נאָכטאָנצען; און די אָרימע פערקוקען זיך אויף די רייכע און ווילען זיי נאָכטהאָן.

איצטער פערשטעהען מיר שוין, פון וואַנען עס שטאַמט די מאָדע צו רייבען גאָמפּערס'ן א מאָרדע. הפנים, אז די אָרימע ראַדיקאַלען פערקוקען זיך אויף די רייכע קאַפּיטאַליסטען און ווילען זיי נאָכטאָנצען. הפנים, אז א מאָדע איז שטאַרקער ווי ראַדיקאַלע אידעען אין מענשען בלייבען מענשען...

דערמיט איז אויך ערקלעהרט די לעצטע מאָרע, צו גרינדען אינדוסטריאַליסטישע אָפּאָ־זיציאָנס קלייזלעך און שרייען הורא פאר דעם נעכטיגען טאָג... דאָס טהוען אפילו ניט קיין געבאָרענע אמעריקאַנער; אבער אזא גבורה האָט אמעריקא, אז אפילו גרינע ווערען אין מאָדע זאַכען שנעל אמעריקאַניזירט. דיזע מאָדע איז אבער דוקא אן אימפּאָרטירטע און ניט קיין היגע.

* * *

רעדענדיג וועגען גאָמפּערס'ן, קענען מיר זיך ניט איינהאַלטען פון געבען דעם „פאָרווערטס" קרעדיט. דערמאָהנענדיג גאָמפּער'ס נסיון מיט די נײשאָנאַל מאַנופעקטשורערס אסאָסיאײשען, וועלכע האָט איהם געוואָרט אראָבפיהרען פון גלייכען וועג, זאָגט דער שרייבער דאָרט א גוט וואָרט פאר דעם אלטען גאָמפּערס. פאָרט אן ערליכער ארבייטער פיהרער! פאָרט געטריי און איבערגעבען דער ארבייטער זאכע, און דוקא ניט קיין נאר! א שבח וואָס אנדערע ארבייטער צייטונגען האָבען ניט גע־האָט ניט דעם קוראַזש און ניט דעם שכל ארויס־צוזאָגען.

רוכט זיך גוט, הא?

געהען אזועק עטליכע טעג, לעזען מיר אין „פאָרווערטס"־עדיטאָריעל פאָלגענדע ווערטער:

„די אמעריקאַן פעדערײשאָן אוו לייבאָר יוערט פערוואַלטעט פון אָבגעשטאַנענע מענשען, וועלכע פערשטעהען ניט זייער צייט און וועלכע האָבען שוין לאַנג בעדאַרפט בעזייטיגט ווערען".

מען קען דעם ווידערשפּרוך ערקלעהרען אויף פערשיעדענע וועגען. מיר וועלען אבער בלויז איין ערקלעהרונג געבען: דער „פאָרווערטס" איז מאַרקסיסטיש קאָנסעקווענט. האָט ער א מיינונג, האַלט ער זיך פאר איזער שטאָהל און אייזען. אי טאָמער כאַפּט זיך־אמאָל ארויס א שטיקעלע אמת, דאַרף מען אין עטליכע טעג ארום דאָס גלייך צוריק ציהען.

* * *

קומענדיג צוריק צו דער מאָרע, איז די לעצטע צייט געוואָרען א מאָדע איבערצודרוקע ארטיקלען פון לײדיעס גארמענט וואירקער

די טאָן־טאָנגער באַרבער־באָסעס ארויסגע־ראָפּ איבער'ן שטאַדט א געשריי פון א דזשע־נעראַל סטרייק, און האָבען כמעט געצוואונגען אַלע באַרבערס די שעפּער צו פערשליסען.

די באַרבער־באָסעס זיינען דארויף צוזאַ־מענגעקומען און געגרינדעט אַן אַסאָסיאיישאַן, וועלכע רופט זיך „די מאַסטער באַרבערס אַסאָסיאיישאַן".

דערפון איז בעשלאָסען געוואָרען צו העכע־רען דעם פּרייז פון א שייוו פון 10 אויף 15 סענט, און א העיר־קאַט פון 15 אויף 25 סענט. נאָך איינינע טעג האַלטען די שעפּער געשלאָסען, עס זאָל אויסזעהן ווי א סטרייק, האָט מען וויע־דער געעפענט און מען נעהמט ביים עולם העכע־רע פּרייזען.

קיין יוניאָן פון אינדוסטריעלע באַרבער־ארבייטער איז ניטאַ, אויסער די באָסעס אסאָ־סיאיישאַן, און אלעס איז געבליבען ביים אלטען, אויסער די געהעכערטע פּרייזען.

די גרעסטע צאָהל באַרבער־שעפּער זיינען יעצט אָפּען זונטאג. מען שרייט „אוי" און מען צאָהלט מעהר געלד.

* * *

ווי אַזוי האָבען די באַרבער־ארבייטער דערביי פּראָפּיטירט? אָט הערט און שטוינט:

אין די פריהערינע צייטען, ווען א שייוו האָט געקאָסט בלויז 10 סענט, האָט מען זיך א מאָהל פערגונען צו געבען א ניקעל א „טיפּ". אין פּלאַץ דעם וואָס „טיפּס" געבען איז ניט [illegible]מעסיג, האָט יעדער גענומען אין אנבע־טראַכט די קליינע וויידזשעס, וואָס א באַרבער־ארבייטער קריעגט און אז די „טיפּס" זיינען פאַר איהם א נויטווענדיגקייט צו קענען מאַכען א לעבען.

יעצט אָבער, ווען דער פּרייז איז געהעכערט געוואָרען, קען זיך שוין ניט יעדער ארבייטער פערגינען דעם באַרבער צו געבען א „טיפּ", און די 5 סענט, וואָס דער ארבייטער וואָלט זאָנסט געטראָגען, קריגט עס יעצט דער באַרבער־באָס.

די לאַגע פון באָס איז ווירקליך פערבעסערט געוואָרען, וועהרענד די וויידזשעס פון די ארביי־טער זיינען אויף א האָר ניט געהעכערט געוואָ־רען. די ארבייטס־שטונדען זיינען אויך גע־בליבען כמעט ווי פריהער. די מעהרסטע צאָהל באַרבער־שעפּער זיינען יעצט אָפּען זונטאג, ווי געווען. און דורך דעם וואָס איינינע שעפּער זיי־נען זונטאג געשלאָסען, נעהמט עס אוועק די מעגליכקייט פון פיעלע באַרבער־ארבייטער, וואָס ארבייטען דורך דער וואָך פאַר קלענערע וויי־דזשעס, צו פערדיענען זונטאג עקסטרא צוויי אָדער דריי דאָלאַר.

פריהער האָט יעדער באַרבער־ארבייטער געהאַט זונטאג א האַלבען טאָג און מאָנטאג דעם גאַנצען טאָג פריי. יעצט, זייט דעם בעריהמטען זאָגענאַנטען סטרייק, דארפען די באַרבערס אר־בייטען מאָנטאג גראַדע ווי יעדען טאָג פון וואָך.

דאָס איז, אלזאָ, דער סך הכל פון דעם גאַנ־צען שטורעמדיגען גענעראַל סטרייק פון די באַרבערס. אַנשטאָט צו פערבעסערען די לאַגע פון די באַרבער־ארבייטער, האָט עס געבראַכט געוואונשטע נוצען פאַר די באַרבער־באָסעס און דאָס פאָלק דאַרף יעצט צאָהלען טהייערער.

דער אַלטער כלל, אז „ניט אַלעס איז גאָלד, וואָס גלאַנצט", קען דאָ אויסגעצייכענט אָנגע־ווענדעט ווערען. ניט יעדער קאַמפּף איז א היי־ליגער טראָצדעם וואָס מאַנכע לייכטזיניגע ענטו־זיאַסטען קרוינען איהם מיט אזא נאָמען. מיט דער צייט ווערט דער עולם אויסגעפינען, א, ווען מענשען רופען זיך אינדאָסטריעלניקעס, איז נאָך דער נאָמען ניט מכפּר אויף זייער לינקע מעשים. דער אַלגעמיינער עולם איז בלויז א גולם, און פאַלשע־נביאים האָבען אין אַלע צייטען גענומען דעם עולם אויף זיבער.

פריהער אָדער שפּעטער וועט דאָס אַלגע־מיינע ארבייטער־פאָלק אויסגעפינען, אז דער גאַנצער יעצטיגער געשריי וועגען אינדאָסט־ריאַליזמוס איז א פּייק פון אָנפאַנג ביז ענדע, און אז אין דער סומאַטאָכע כאַפּען דערוויייל אַלער־ליי זשוליקעס, גרעפטערס, פּייקערס און סתם מישונעים פיש אין מוטנע וואַסער.

עס איז די פליכט פון אַלע עהרליכע אר־בייטער דיזע ברואים צו פערטריבען פון דער אר־בייטער־בעוועגונג, ווייל אַנשטאָט צו ברענגען נו־צען דער ארבייטער־בעוועגונג, ברענגען זיי בלויז כאָאָס און צושפּליטערונג.

געהענדיג צום דרוק בעריכטען די צייטונגען וויעדער וועגען א מהומה צווישען די באַרבערס. לאָמיר אָבער זאָגען, אז אָבוואָהל די מהומה נעהמט אין דעם נאָמען פון די אינדאָסטריעלניקעס, איז עס אָבער אין דער ווירקליכקייט א בעוועגונג פון און לטובה די באַרבער־באָסעס.

דער אינדוסטריעלער באַרבער-סטרייק

דער סך הכל פון דעם „גרויסען“ קאַמפּף.

פון א. ראָזענבערג

מיט איניגע מאָנאַטען צוריק איז גאַנץ ניו יאָרק איבערגערודערט געוואָרען פון דעם באַרבער־סטרייק, וואָס די אינדאָסטריעלע וואָרקערס האָבען אַרויסגערופען. א העלפט פון דער ניו יאָרקער בעפעלקערונג האָבען אויסגעזעהען ווי די רוסישע סטאַראָווערצעס, אַלע מיט לאַנגע בערד. די צווייטע העלפט, וואָס האָבען געוואָלט זיין חכמים און האָבען זיך אַליין געראַצט די מאָרדעס, האָבען אויסגעזעהען ווי אָבגעשונדענע אָקסען...

הכלל, ניו יאָרק האָט אויסגעזעהען ווי רוס־לאַנד נאָך דער יאַפּאַנעזישער קריעג. וואו מען איז געגאַנגען, האָט מען זיך אָנגעשטויסען אָן פערוויאַנדעטע. דער שיידען איז נאָך געוועזען צו פערליידען. מען האָט נאָך ווי־עס־איז זיך אַן עצה געגעבען. נאָר ווען עס איז געקומען צו העיר־קאַטס, איז געוועזען גרויסע צרות. במעט א העלפט פון דער ניו יאָרקער בעפעלקערונג האָבען אויסגעזעהען ווי פּראָפעסאָרען, גרויסע מוזיקער און פּאָעטען, אָבער אָהן דעם טאַלאַנט. אפילו אונזערע ראַדיקאַלע צייטונגען האָבען זיך צוטהיילט אין צוויי לאַגערען. איין טהייל האָט געהאַלטען מיט די אינדאָסטריעלניצעס, ווייל זי איז פאָרט א רעוואָלוציאָנערע יוניאָן. זיי האָבען, אַלזאָ, געגלויבט, אז די אינדאָסטריעלניקעס זאָלען ענדליך דאָך פערבעסערען די לאַגע פון די פופציג טויזענד באַרבערס. אַנדערע צייטונגען, צוזאַמען מיט די פעראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען, האָבען פערדאַמט דעם סטרייק, ווייל די אינדאָסטריעלניקעס האָבען געהאַט די חוצפה צו צווינגען מעמבערס פון דער אינטערנעשאָנאַל באַרבערס יוניאָן אַרויסצוגעהן סטרייקען. אַלע האָבען זיך געקאָכט, און קיינער האָט זיך די מיה ניט גענומען צו בעטראַכטען, אויב דער סטרייק איז אין גאַנצען אַרויסגערופען געוואָרען פון די אַרבייטער און אויב די אַרבייטער האָבען פון דיזען סטרייק עטוואָס פּראָפּיטירט.

לאָמיר, אַלזאָ, זעהען ווי דער סטרייק איז אַרויסגערופען געוואָרען, און ווער עס האָט דערפון פּראָפּיטירט.

אין באַרבער־טרייד זיינען דאָ צוויי סאָרטען שעפּער, א גרויסע טהייל פון די באַרבערס האַלטען זייערע שעפּער דאַון־טאַון, אין אָפיס־בילדינגס און אין דעם ביזנעס־דיסטריקט. דיזע שעפּער ווערען געשלאָסען אַרום 7 אוהר אַבענדס און זונטאַג א גאַנצען טאָג, ווייל דאַן איז קיין ביזנעס ניטאָ.

דער צווייטער קלאַס באַרבערס זיינען די, וואָס האָבען זייערע שעפּער אין דעם רעזידענץ־דיסטריקט. דיזע באַרבערס זיינען מעהרסטענטהיילס ביזי יעדען אַבענד נאָך 6 אוהר, ווען מען קומט פון דער אַרבייט; אויך שבת און זונטאַג, ווען די פעקטאָרים זיינען געשלאָסען.

די באַרבער־אַרבייטער, וועלכע אַרבייטען א גאַנצע וואָך דאַון־טאַון, מאַכען שבת און זונטאַג דזשאַבס ביי די באַרבער־באָסעס וואָס האַלטען שבת און זונטאַג אָפען. אין מיטען דער וואָך אַרבייט מעהרסטענס יעדער באַרבער־באָס אַליין, נור שבת און זונטאַג שטעלט ער אָן א פּאָר עקסטרא באַרבערס פון די יעניגע, וואָס אַרבייטען א גאַנצע וואָך דאַון־טאַון.

נון, זיינען די דאַון־טאַונער באַרבערס געפאַלען אויף א פּלאַן פּטור צו ווערען פון די באַרבערס, וואָס אַרבייטען אַבענדס און זונטאַג און אוועקנעהמען זייער טרייד. זייער רעכנונג איז געוועזען, אז ווען אַלע באַרבער־שעפּער וועלען זיין געשלאָסען אַבענדס און זונטאַג, וועט דער עולם זיך ראַזירען דאַון־טאַון, בעפאָר מען קומט אַהיים פון דער אַרבייט. זיי האָבען געוואוסט, אז די אינדאָסטריעל חברה איז ניט שווער צו קריגען, אז זיי זיינען בערייט אויפצונעמען יעדע סאָרט משוגעת, רעכטס אָדער אונגערעכט, אַבי עס האָט דעם צוועק צו מאַכען א טומעל, אום מען זאָל עס אָנרופען דירעקטע אַקציאָן. מיט דיזען פּלאַן אין געדאַנק האָבען א געוויסע צאָר־

זיינען די פעראייניגטע אידישע געווערקשאפ־טען פרובירט אמת אויפצוהאלטען די בעטרע־פענדע יוניאנס פון צו בעגעהען אזעלכע נאריש־קייטען? זי ניט זיי אבער ניט קיין לעסאן למען ייבר ייבדר.

א מאר פערקוקט זי גאר אין גאנצען.

אויבנאיב טייטשען דאן אויס, אז דאס איז צוליעב די פערזענליכע אינטערעסען פון מאנכע פעראינטערעסירטע פערזאנען. מיר ווייסען, אז דאס איז דערפאר, ווייל די „געווערקשאפ־טען" איז יענע מאמע, וואס זעהט ביי איהר קינד טעות דארט וואו די גאנצע וועלט שרייט אז דאס זיינען חסרונות. און אויב זי זעהט אפילו א חסרון, דערשטיקט זי עס מיט וועה־טאג אין איהר מוטערליך הארץ.

ניט אלע מאל איז דאס א גוטע טאקטיק. נאר אפט ברענגט עס שאדען דער בעטרעפענדער יוניאן אליין. שווין ניט רעדענדיג, וואס די „געווערקשאפטען" אלס א גאנצע ליידעט דורך דעם.

איך דארף שוין דערצעהלען פון נאך א שוואכקייט, וועלכע די „געווערקשאפטען" בע־זיצען. דאס איז די שוואכקייט פון איבער־טריעבענעם רעספעקט צו דעם גוי'שען בעאמ־טענטום פון מאנכע אינטערנייישאנאל יוניאנס. פאר א גוי'שען פרעזידענט אדער וויים־פרעזידענט, איז די „געווערקשאפטען" מוכן ומזומן זיך צו שטעלען אויף די קניע און מיט שקלאפישע הכנעה־בליקען ארייננקוקען דעם „ארל הגדול" איך די אויגען. דאס איז אבער די אלטע אידישע שוואכקייט.—גלות, אין די ערקלערונג.

א בראווע שטעלונג האט אבער די „געווערק־שאפטען" גענומען בנוגע צו די אידישע פיינטערס. טראץ דעם וואס זי האט ניט נושא חן געווען מיט דעם ביי פיעלע טרייד יוניאניסטישע „פריצים".

די „בראדערהוד אוו פיינטערס" איז א גרויסע, רייכע, נאציאנאלע קערפערשאפט. איהר ארגאניזאציאנס־ארבייט ווערט געפיהרט דורך שטאדט־קאונסילס. די קאונסילס האבען די גרעסטע מאכט אין זייערע זיץ־פלעצער. זייער אויפגאבע איז אויפצוהאלטען די מיטגליעדער־שאפט, אויפצופאסען אז אין טרייד זאלען הער־שען יוניאן־בעדינגונגען א. ז. וו. נון, אבער ניט מסתמא דעם ניו יארקער קאונסיל, וואס דער טרייד איז ניט ארגאניזירט פאלקאם, און ער מאכט זיך ניט וויסענדיג, וואס עס איז ענט־שטאנען א גרויסע פיינטערס יוניאן אונאבהענ־גיג פון איהם.

וואס עס זאל ניט זיין, עס מוז צוגעגעבען ווערען, דאס די נייע יוניאן איז אן אפאזי־ציאנס־יוניאן. קוים אבער האט די „געווערקשאפטען" געזעהן, אז דאס איז א גע־רעכטע אפאזיציאן, ווייל זי האט פערלאנגט גע־משארטערט צו ווערען פון די „בראדערהוד אף פיינטערס", און עס איז איהר ענטזאגט געווא־רען, האט די „געווערקשאפטען" זיך געשטעלט אויף דער זייט פון דער אפאזיציאן און העלפט איהר פיהרען איהר דאפעלטען קאמפף — פון איין זייט איינצופיהרען יוניאן־בעדינגונגען אין טרייד, פיינטערס זאלען קענען מאכען אן אנ־שטענדיג לעבען, און פון דער צווייטער זייט צו קריגען אנערקענונג, אלענפאלס ניט געשטערט צו ווערען פון די „בראדערהוד אוו פיינטערס".

דיעזע שטעלונג פון די „געווערקשאפטען" איז א בראווע און א לויבענסווערטהע. עס איז מיט דעם אנגעפאנגען געווארען א קאמפף פאר מעהר סאלידאריטעט אין די רייהען פון די אידישע בילדינג־טרייד־ארבייטער, פאר וועלכען עס איז שוין לאנג צייט געווען.

* * *

איך וויל ראטהען די לעזער פון „ליידיס גארמענט ווארקער", זיי זאלען זיך איינשאפען דעם לעצטען נומער „דאס נייע לעבען" פון דר. ח. זשיטלאווסקי. זיי וועלען געוויס דיזען נומער פערבעהאלטען אלס אן אנדענקונג, צוליעב א פאר ווילדע, נארישע, גראבע, עם־הארצ'ישע בעמערקונגען וועגען די היגע טרייד־יוניאנס, גע־שריעבען מסתמא פון א גרינעם אידען...

ווי קומט עס, אז דער גרויסער, אלוויסענ־דער דר. זשיטלאווסקי האט דורכגעלאזען אזא שמירעכץ? קען דאס זיין, אז אויך ער קאקע־טירט מיט דעם אינדאסטריאליסטישען אונגין פון העיוואוד וחברותו?

הפנים, אז מען נעהמט זיך צו א זאך וואס מען ווייס ניט, קען אפילו א פילאזאף ארייג־פאלען...

נעגעבען אויבערהויט יעדער פאסירונג און געשעהענים אין דיזער אינדוסטריע, וועט פאר אונז ניט נויטיג זיין דארט נאכצושפאציערען מיט פארשיעדענע בריהען, אום נאכער דאס צו דערצאהלען דעם לעזער פון „ליידיס גארמענט ווארקער" אלס א מאבל... די „גייע צייט", די „גייע פאסט" און טאקי דער „ליידיס גארמענט ווארקער" אליין, זיינען גענוג צו בעפריעדיגען דעם חשק פון'ם טריידיוניאניסטישען לעזער, ווען איהם ווילט זיך וויסען, וואס עס קומט פאר אין די רייהען פון די פרויען און מענער־קליידער ארבייטער.

אין די פאר ארטיקלען, וועלכע מיר וועלען נאך ווידמענען צו שילדערן אונזער „משפחה", וועלען מיר מייסטענס זיך אבשטעלען אויף יענע טריידס און יוניאָנס, וועלכע האבען פארלויפיג פלאץ פאר זייערע שטרעבונגען און קעמפפע בלויז אין א ווינקעל פון א טעגליכער צייטונג.

איידער מיר קומען אבער צו דיזער ארבייט, ווילען מיר זאגען א פאר ווערטער וועגען די פערייניגטע אידישע געווערקשאפטען, וועלכע איז די מאמע פון יענע יוניאָנס, און וועלכע גיט זיי פון צייט צו צייט די נויטיגע צערטליכקייט, און שעפט זיי ארויס פון צרות.

און זאל שוין דא גלייך בעמערקט ווערען, דאס אפט פערקוקט די פערייניגטע אידישע געווערקשאפטען אויף פיעלע פעהלערען וועלכע מאנכע יוניאָנס בעגעהען, מיט דעם פולען בעוואוסטזיין אז דאס וואס זיי טהוען איז ניט אין איינקלאנג מיט דער מאראל און טראדיציע פון דער ארבייטער־בעוועגונג.

צי דאס איז גוט אדער שלעכט, איז א פראגע איבער וועלכער עס וואלט זיך געלוינט עטוואס צו זאגען און טאקי פון אן אייגענעם מענטשען.

די פערייניגטע אידישע געווערקשאפטען איז, זא צו זאגען, די צענטראלע קערפערשאפט פון די אידישע יוניאָנס. זי האט געקענט זיין א פאראמענט פאר די אידישע ארבייטער, ווען אלע לאקאל יוניאָנס וואלטען געזעהן, אז זייערע פראגען און פראבלעמען זאלען זיך אבשפיעגלען צווישען איהרע ווענד. אזוי אבער ווי עס איז יעצט, אז קוים קומט א יוניאָן צו איהר נאטירליכען וואוקס, ווערט זי א מלוכה'לע פאר זיך, און וויל גאר ניט וויסען וואס עס קומט פאר אין נאך אזעלכע קעניגרייכען, הייסט די פערייניגטע אידישע געווערקשאפטען, וועלכע האט געזאלט זיין זייער צונויפטרעפונגס־פונקט, דעם אויסזעהען פון אן אלטער באבע, וואס קריכט ארום מיט א פאטשיילקע קלייבען נדבות, ווען זי דערוויסט זיך פון אן עלענדער פאמיליע ביי איהר אין שטעדטעל. און בעסטען פאל ווערט זי פערוואנדעלט אין א „קאנצעלאריע", וואו עס זיצט א „סמאטריטעל" און פראטאקאלירט אין וועלכען טרייד עס הערשט פריעדען, וואו מען גרייט זיך צו מלחמה; אדער צי איז ניט ווער־עס־איז געקריוודעט געווארען פון דער אדער יענער „עקזעקוטיוו באארד".

אין דעם איז אבער ניט שולדיג די פעראייניגטע אידישע געווערקשאפטען אלס ארגאניזאציאָן. גראדע וואלט זי יא וועלען זאגען איהר ווארט ביי יעדער וויכטיגער און ניט וויכטיגער געשעהענים פון יעדער לאקאל יוניאָן. ווייסען מיר דאך, דאס זאגאר ביי פערשיעדענע ארויסטרעטונגען פון סאציאליסטען, אנארכיסטען אדער אנדערע אבטהיילונגען פון דער ארבייטער בעוועגונג אלס א גאנצע, איז אין אזא אדער אן אנדער פארמע, דער נאמען אדער די שטעמפעל פון „די פעראייניגטע אידישע געווערקשאפטען" אימער געווען פערמישט!

די צרה איז, וואס די יוניאָנס געפינען ניט פאר נויטיג, אז זייערע האפנונגען און ענטטוישונגען, נצחונות און ניעדערלאגען זאלען ארויסשטראמען אין זייער גאנצער קלארקייט אין דער ארגאניזאציאָן, וועלכע שטעהט אן דער שפיצע פון דער אידישער ארבייטער בעוועגונג, פאר די לעצטע 25 יאהר.

עס איז דאהער שוין ניט קיין וואונדער, דאס ווען עס מאכט זיך אן אויפרעגונג אין א ווינקעל פון דער אידישער טרייד־יוניאָן־בעוועגונג, איז די געמיטהער פון מאנכע ווארטפיהרער ווערט צוהיצט; ווען עס ווארפען זיך הענד פון רעדאקטערע; עס קייקלען זיך צינגער פון אפיציעל וועלט־שמערץ־טרעגער און ניט אפיציעל־עקס־סאציאליסטישע יוניאָן־פרעסער — איז ניט קיין וואונדער, דאס ווען די פעראייניגטע אידישע געווערקשאפטען וויל שוין נעהמען אן ענערגישע שטעלונג, איז זי דאן הילפלאז, און דארף נאר בלאנדזשענען צווישען די קאלומנעס פון „פארווערטס", אום צו זוכען א פאסענדיג ווארט צו בעצייכענען די סיטואציאָן.

און נאך עטוואס.

עס טרעפט, דאס יוניאָנס דורך זייערע אפיציעלע פערטרעטער מאכען א שלעכטען שריט, ביי עטוואס א פערדרעהעניש קען עס אבברענגען שאנדע דער גאנצער ארבייטער־בעוו

[illegible] בריאנטען. דער צװעק פון דיזען פלאן איז [illegible] אין דײטש יעדעמער, צו מאכען אלע [illegible] פירער צו שאנד און צו שפאט און [illegible] צובינדען די פעדעריישאן און די [illegible]

[illegible] נאמפערס איז געװען בעקאנט [illegible] א געװעזער פון סאציאליזמוס, האבען די [illegible] פון דער נ. א. מ. געװאלט מאכען איהם [illegible] בעל תשובה, ער זאל אינטערעסירען [illegible] געבראכטע ווירד און ער זאל נעהמען [illegible] ראלען לעקטשורס געגען סאציאליזם און יעצט מאכען װעניגער [illegible] יאהר א יאהר, װעט די נ. א. מ. [illegible] פיי איהר קאסבע.

נאמפערס האט גלײך געהײסען דאנקען׳ען [illegible] יאנגאנגטע יודי בעצײכענען מיט זײן נאמען [illegible] דאטים און האט אלע דאקור [illegible] װאס האבען א שייכות מיט דער אפער [illegible] בעראלטען. עס האט זיך ארויס [illegible] אז בראנדענבורג האט נאכהער בע[illegible] צימער אין האטעל און געזיכט די [illegible] אין די שופלאדען.

נאמפערס האט געװאלט ניט אנדערש װי [illegible] אז אינטערװיו װעגען דיזער אנגעלע[illegible] מיט װאן־קליעװ׳ן אליין, בכבודו [illegible] מיט דעם גדול אליין ארײנצונארען.

[illegible] האט זיך אבער אנגעשטױסען װאס נאמ[illegible] האט בעציעסט, און עס איז דערפון דער [illegible] נאר גיט געװארען.

די נ. א. מ. װעט איצט טרײען זיך ארױס[illegible] פון די אלע בעשולדיגונגען, װאס איהר [illegible] פארזיכטער אגענט און בעטייליגטע [illegible] האבען געמאכט און איהר [illegible] פון דיזע בעשולדיגונגען װערען איהם צו [illegible] ניט בעשײנעט דורך די הונדערטער [illegible], װאס מארטאל האט איבערגעגעבען דער „ניו יארק װארלד“. איהר גאנצע פערטיידי[illegible] װעט מסתמא זײן, אז מארטאל איז א בלאז[illegible] און אז ער װיל ברײנגען שאנדע אויף איהרע פירער, דערפאר װאס זײ האבען איהם אבגעזאגט פון זײן הויטאב. עס איז שווער צו זאגען װי פיעל דער אמת איז דא געמישט מיט שקר. אזא מענש װאס פערקויפט זיך פאר געלד און טרײעט אנדערע איבערקויפען און דעמאר[illegible] לזירען, קען מען ניט גלויבען אדער טרײען. אבער די שמוציגע מיטלען, װאס די פיהרער פון די נ. א. מ. האבען די גאנצע צײט בענוצט געגען דער ארבײטער בעװעגונג און איהרע בע[illegible] אמטע, איבערדײפט די מעשה מיט נאמפערס׳ן בעװײזען, אז מארטאל׳ס מײסטע, אויב ניט אלע, פאקטען, זײנען אמת, מעהר אדער װע[illegible] ניגער.

די אידישע טרייד יוניאן משפחה

פון ה. לאנג

אייגענטליך איז שוין אונזער „משפחה“ א גאנץ גרייסע, קיין עין הרע... ארום דער פאהן פון די פעראייניגטע אידישע געװערקשאפטען האבען זיך שוין פֿערזאמעלט ארום הונדערט איד[illegible] דישע ראטאל יוניאנס. יעדע פון זיי פערטרעט [illegible] א בעשטימטען צװייג פון א [illegible] אינדוסטריע; און האט זיך א[illegible] פראגען און איהרע פראבלעמען.

עס װאלט ניט געשאדט, אז אויף די פייר[illegible] פון׳ס „לײדיס גארמענט װארקער“ זאל [illegible] װערען שטריכען פון יעדע לאקאל [illegible] בעזונדער. די סביבה, אין װעלכער עס [illegible] אייב אונזערע יוניאנס צו ארבייטען און װירקען, איז ניט אלע מאל א גינסטיגע. זי איז אבער, און אפשר דערפאר, אינטערעסאנט.

דורכשװימען דיעזע סביבה, און ארויס־ברענגען פאר׳ן לעזער די אומשטענדען, מיט װעלכע יעדע יוניאן האט צו קעמפפען פאר איהר עקזיסטענץ, איז אפילו א שװערע ארבייט, אבער א דאנקבארע. װעט דער רבונו של עולם געבען געזונד און דער רעדאקטאר פלאץ, װעלען מיר דאס טהאן.

פערשטעהט זיך, אז אזעלכע ריעזיגע אינדוס־טריען װי די לײדיס אדער מענס גארמענטס, װעלכע האבען אזעלכע ריעזיגע יוניאנס, און האבען אייגענע צייטשריפטען, װאו עס װערט

איהם דורכקומען װעגען אייערע צװיסטיגקייטען. איך קען אייך אין דעם העלפען.“

דארויף האט גאמפערס טאקטיש און געלאסען געענטפערט:

„מיין שטעלונג צו װאן־קליװ איז נור זיך צו פערטיידיגען. צו איהם פערזענליך, אדער צו זיין אסאסיאיישען, האב איך גאר ניט. אין העלערבער צייט װעל איך איהם ניט ערלויבען צו מאכען אויף מיר אטאקעס. אונזער באװעגונג שטרעבט צו האבען א בעסערע פערשטענדיגונג מיט ארבייטס־געבער און איך האב ניט דאגעגען צו פערשטענדיגען זיך מיט די פיהרער פון די נ. א. מ.“

בראנדענבורג האט ערקלערט, אז מען קען אן אינטערװיו ארראנזשירען, אבער נור צװישען זיי אליין: גאמפערס און װאן־קליװ.

נאכהער האט ער מיט גאמפערס'ען זיך איבערגעשריעבען און געװאלט מאכען א בעשטעלונג, אז גאמפערס זאל קומען אין ענגעלפיעלד, באונד־קאראליינא, װאו ער װעט איהם װיכטיגעס מיטטהיילען. גאמפערס האט זיך אבער דערפון ארויסגערעדט מיט פערשיעדענע תירוצים און האט ליעבער געװאלט מאכען די בעשטעלונג אין װאשינגטאן. ענדליך איז די בעשטעלונג געמאכט געװארען פאר דעם 26טען אקטאבער אין װיקטאריא האטעל, ניו יארק, װאוהין גאמפערס איז געקומען צו א קאנפערענץ מיט װייס־פרעזידענט דאנקען און װיליאם הובער פון דער פעדערײשאן און איינינע דעלעגאטען פון די סטראקטשורעל בילדינג טריידס אלייענס.

גאמפערס האט זיי גלייך דערצעהלט די געשיכטע און זיי האבען איהם געראטהען מיט בראנדענבורג'ען צו קאנפערירען. ער האט גערעכענט, אז זיינע קאלעגען זאלען אין דעם קאנפערענץ מיט בראנדענבורג'ען אנטהייל נעהמען. זיי האבען נאטירליך ערװארט צו הערען װעגען די פלענער פון דער נ. א. מ. יענער אבער האט ניט אנדערש געװאלט װי רעדען מיט גאמפערס'ן אינטער פיער אויגען.

„דא,“ דערצעהלט גאמפערס, „איז מיר די גאנצע געשיכטע פערדעכטיג געװארען, און איך האב ביי זיך אבגעמאכט, אז װען בראנדענבורג װעט קומען אין האטעל, מוזען מיינע קאלעגען איהם זעהען און איהם מיט זייערע בליקען דורכנעהמען. האב איך זיך עקסטרא געשטעלט רעדען מיט מיינע קאלעגען אין אזא פאזיציע, אז װען אימיצער װעט קומען צו מיר, זאל איך שטעהן צו איהם מיט'ן רוקען.“ בראנדענבורג איז צוגעקומען און זיי זיינען אװעק אין א בעזונדער צימער.

בראנדענבורג, װעלכער האט זיך ניט געװאלט זעצען, האט געמאכט א זויערע מינע, אזוי װי עס װאלט איהם לייד געטהאן װאס ער דארף קומען מיט אזא שליחות. ער האט ערקלערט, אז ער האט אונטער זיין השגחה א קאנצעלאריע, װאס איז ארגאניזירט געװארען פאר די נ. א. מ. און איהר אויפגאבע איז, צו לאזען װיסען פאר דער װעלט װי אונמאראליש און אונעהרליך געװיסע ארבייטער־פיהרער זיינען. זיי האבען שוין אויסגעפארשט דאס לעבען און כאראקטער פון יעדען װיכטיגען בעאמטען אין דער אמעריקאן פעדערײשאן אװ לייבאר און האבען געשװארענע דאקומענטען פון יוניאן־בעאמטע צו בעװייזען װי אונמאראליש גאמפערס און אנדערע האבען זיך אויפגעפיהרט.

„אין 1895,“ האט בראנדענבורג װייטער גערעדט, „זיינט איהר געלעגען קראנק אין ליטטל ראק, ארקאנסא. מען האט אונז דערצעהלט, אז האבענדיג פערלוירען די האפנונג געזונד צו װערען, האט איהר אויפגעשריעבען א זארט װידוי װעגען די פאקטען פון אייער לעבען. נו, בין איך געקומען אייך ראטעװען. איך װיל איהר זאלט מיר געבען אזא סארט געשריעבענע װידוי; עס זאל אויסזעהען, אזוי װי איהר האט עס דעמאלט געשריעבען. דאס װעט אייך אליין קיין רעה ניט טהאן, עס װעט אויסזעהען אזוי װי איהר װילט אנדערע מענשען װארענען.“ און בראנדענבורג האט איהם דערלאנגט א פאפיער, אויף װעלכען עס איז געװען געשריעבען א פארטיגע װידוי.

„איך האב דעם דאקומענט איבערגעלייענט צװיי מאל,“ דערצעהלט גאמפערס, „זעהענדיג, אז ער װיל מיר איינרעדען, אז ער װייס בלומריש די פאקטען פון מיין לעבען, האב איך זיך איינגעהאלטען מיט אלע כחות. און אום אויסצוהערען זיין גאנצען פלאן ביז'ן סוף, האב איך רוהיג בעמערקט — איך זאג ניט, אז איך בין געװען א ריינער מלאך.

„מיינענדיג, אז איך בין מודה אויף זיינע װערטער, האט ער ערקלערט, אז ער מיינט מיך צו ראטעװען, אויב איך װעל איהם ארויסגעבען געװיסע פאקטען װעגען מיינע קאלעגען און ידיעות װעגען אונזער אינערע ארבייט, (מיט אנדערע װערטער, לאזען זיך איבערקויפען) װעט די נ. א. מ. מיך גאנץ שעהן אויף דעם גאנצ־

איינציקאַרטיגע מיטלען צו שטימען פיר אָדער געגען פּראָיעקט־געזעצע, וואָס דינען ניט געוויסע אינטערעסען. פריהער האָט א סענאַט־קאָמיטע אונטערזוכט „לאָבביאינג" בכלל; האָט זיך ארויס־געוויזען, אז עס זיינען טאַקע געברויכט געוואָ־רען [illegible] אונגעזעצליכע מיטלען געוויסע געזעצגעבער צו בעאיינפלוסען. דערפון זיינען איצט ארויסגעוואַקסען צוויי בעזונדערע אונ־טערזוכונגען, איינע ביי די סענאַט־קאָמיטע און די צווייטע ביי א קאָנגרעס־קאָמיטע וועגען די „לאָבביאינג", וואָס די בעאַמטע פון די נײשאַנאַל אַסאָסיאיישאַן אָוו מאַנופעקטשורערס (אין קורצע ווערטער די נ. א. מ.) האָט בעטריעבען זייט פיעלע יאָהרען. איהר צוועק איז געווען אַבצושאַפען, אָדער זעהען צו פערוואַרפען פּראָ־יעקטען פאַר ארבייטער־שוץ־געזעצע, און ניט צו דערלאָזען, אז די אָרגאַניזירטע ארבייטער אָדער די יוניאָנס זאָלען קריגען וועלכע־עס־איז [illegible] פון די געזעץ־מאַשינען אין וואַשינגטאָן און אַנדערע ערטער.

אז די נ. א. מ. איז געווען בכח „וועלטען איבערצייגעהען" אין דיזער הינזיכט, קען מען זעהן פון איהר צוזאַמענשטעלונג. לויט ווי די ניו יאָרק „וואָרלד" האָט ערקלערט, בעשטעהט די נ. א. מ. פון 4,000 טהעטיגע מאַנופעקטשו־רערס, וועלכע קאָנטראָלירען אַלע צוזאַמען א קאַפּיטאַל פון 10 ביליאָן דאָלאַר, און בעשעפטי־גען אין ערך 5 מיליאָן מענשען. וואָס האָבען אזעלכע פיהרער ניט געקענט טהאָן? זיי האָבען אבער געדאַרפט מאַכען אַן עקסקורשאַן אויף דעם טייך האָרסאָן אום צו־זיך צו קומען אין פינאַנצען. געלד איז געווען לרוב. צו בע־קעמפפען די יוניאָנס האָט מען גאַנץ לייכט צוזאַמענגעשאַפט אַנדערהאַלבען מיליאָן דאָל.; צו בעקעמפען גאָמפּערס'ען אַליין איז געווען איינגערעכנט אַן א זייט גאַנצע 40 טויזענד דאָלאַר. [illegible] האָט מען שוין געאַרבייט אויף „אַלע פראָנטן", ניט נור אויפ'ן פּאָליטישען, נור אויך אויפ'ן עקאָנאָמישען פעלד. חוץ איבער־קויפען סענאַטאָרען און קאָנגרעסלייטע האָט די נ. א. מ. דירעקט געהאַט בעצאָהלטע שפּיאָנען אין די יוניאָנס. זי האָט איבערגעקויפט יוניאָן־בעאַמטע, שוואַכע מענשעלעך, קליינע נשמות און האָט געבראָכען סטרייקס ניט דורך פרעמדע, נור דורך אייגענע סטרייק־ברעכער. ווייל, ווי בע־קאַנט, זיינען אייגענע מענשען די געשייטעסטע נאָך די ערגסטע שונאים און, נאַטירליך, די בעסטע סטרייק־ברעכער.

דעם 25טען יולי, דאַרפען גאָמפּערס אין מיטשעל פאָרקומען פאַר דעם סענאַט קאָמיטע אלס עדות און דערצעהלען וואָס זיי ווייסען פון דיזער ריעזיגער קאָנספּיראַציע געגען דער אָר־גאַניזירטער ארבייטערשאַפט. גראָד איצט איז פאַר אונז בעזאָנדערס אינטערעסאַנט ווי די נ. א. מ. האָט געפּלאַנעוועט גאָמפּערס'ען צו בעזייטיגען, און וועלכע שמוציגע מיטלען זי האָט דערביי אָנגעווענדעט. גליקליכערווייזע איז גאָמפּערס ניט קיין „קליין מענשעלע". ניט נור איז ער געשטאַנען אייזען־פעסט אין זיינע איבערצייגונגען און געווען געטריי צו די פּרינציפּען פון דער טרייד־יוניאָן־בעוועגונג, נור עס האָט גע־פעהלט א האָאָר אז ער זאָל אריינכאַפּען אין נעץ דעם גרויסען וואָן־קליוו, דער פערשטאָרבענעם פּרעזידענט פון די נ. א. מ.

ווען גאָמפּערס האָט מיט עטליכע יאהרען צוריק טהיילווייז די געשיכטע פערעפענטליכט, האָט איהם די קאַפּיטאַליסטישע פּרעסע געהאַל־טען פאַר משוגע.

די מעשה פעררדיענט צו האָבען א שטענדי־גען פּלאַץ אין דיזען זשורנאַל און מיר גיבען דאָ איבער איהרע וויכטיגסטע איינצעלהייטען בקיצור.

אויף דעם יעהרליכען קאָנווענשאַן פון די אַמעריקאַן פעדערײשאַן אָוו לייבאָר אין 1907 האָט גאָמפּערס אָבגעגעבען א פּ ע ר ס א נ ל י כ ע ן רעפּאָרט פון דער גאַנצער געשיכטע. דיזער רעפּאָרט איז אַלזאָ ניט פערעפענטליכט געוואָרען, און איז ערשט לעצטען מאָנאַט איבערגעגעבען געוואָרען צו דער פּרעסע, נאָכ־דעם ווי קוירנעל מאַלהאַלל האָט פאַר דער סענאַט קאָמיטע דערמאָנט וועגען א ניט־געלונגענע פערשווערונג פון די נ. א. מ. געגען גאָמפּערס'ען. גאָמפּערס דערצעהלט אין זיין רעפּאָרט פאָלגענ־דעס:

„דעם 28טען סעפּטעמבער, 1907, בשעת איך בין ארויס פון דעם וויקטאָריא האָטעל, ניו יאָרק, איז צוגעקומען איינער, א בראַנדענבורג, (ער איז איצט אין סינג סינג פּריזאָן) און האָט זיך פאָרגעשטעלט אלס א צייטונגס־שרייבער און א בעקאַנטער.

„איך ארבייט איצטער פאַר די „נ. א. מ.," האָט ער דערצעהלט, „אין איהר קאַמפּיין געגען די יוניאָנס. איך בין אַלזאָ אייערער א געגנער. איך קען אייך אָבער און האָב פון אייך א גוטע מיינונג. איך וואָלט אייך געראַטהען צו פּרובען צוזאַמענקומען מיט הערר וואַן־קליוו און מיט

ווענשאָן. עס איז דאמאלס בעשלאָסען געוואָרען, אז יעדע נאציאָנאלע שניידער־יוניאָן זאָל ערוועהלען א שטענדיגען דעלעגאט, וועלכער זאָל אונטערהאלטען די פערבינדונג מיט אלע אנדערע לענדער. דיעזער בעשלוס איז אָבער ניט געווען פראקטיש און איז ניט דורכגעפיהרט געוואָרען. דער צווייטער קאָנווענשאָן איז געווען אין לאָנדאָן, אין 1896, אויך צוזאמען מיט דעם אינטערנאציאָנאלען סאָציאליסטישען קאָנגרעס. דער דריטער קאָנווענשאָן איז אָבגעהאלטען געוואָרען אין פאריז, אין 1900, דער פיערטער אין דרעזדען, אין 1904 און דער פינפטער אין 1908, אין פראנקפורט אם מאין, צוזאמען מיט די קאָנווענשאָנס פון די דייטשע שניידער־יוניאָן. ביים לעצטען קאָנווענשאָן איז אויך געווען א דעלעגאט פון אמעריקא, פון איינע פון די היגע שניידער־יוניאָנס, וואהרשיינליך די דזשורנימען טיילאָרס. פון דאן אָן הויבט זיך אָן די דירעקטע פערטרעטונג ביי דיעזע קאָנווענשאָנס, דאָס הייסט, אז שניידער יוניאָנס פון די פערשיעדענע לענדער וועהלען דירעקט א דעלעגאט צום קאָנווענשאָן.

עס איז אונז איצטער ניט בעוואוסט, אויב וועלכע פון די היגע שניידער־יוניאָנס זיינען געוועזען פערטראָטען אויף דעם וויענער קאָנווענשאָן. מיר האָפען צו געבען נעהערעס אין אונזער נעכסטען נומער.

קאפיטאלס קאָנספיראציע געגען אָרגאניזירטע ארבייטער

גאָמפערס לאָזט זיך ניט איבערקויפען.

פון אהרן „של ראש“

זינט די דעמאָקראטישע פארטיי האָט געקראָגען א מאיאָריטעט אין קאָנגרעס, זיינען די געזעצגעבער שטארק ביזי. מען האָט אין איין אונטערזוכען די „מעשים טובים“ פון פערשיעדענע מענשען אין די הויכע פענסטער. און די הויפטראָלע אין דיעזע אונטערזוכונגען שפיעלען די טראָסטס, די גרעסערע און קלענערע מיליאָנערען. די „לינקע“ ביזנעס, וואָס ווייזען זיך ארויס פון פערשטויבטע געשעפטס־ביכער און פערלעגערטע דאָקומענטען האָבען אויך א שייכות מיט קלענערע מענשעלעך, א שטייגער: סענאַטאָרען, קאָנגרעסלייט, דאָקטוירים און לאָיערס; אָבער דיעזע זיינען ניט מעהר ווי די צייהן פון די רעדלעך וואָס בעוועגען זיך אין דעם גרויסען ראָד קאפיטאל, און מיזען זיך איינפאסען איינע אין די אנדערע, כדי די קאפיטאליסטישע מאשין זאָל קענען איהרע מיליאָנען אויסמאָלען.

דיעזע אלע אונטערזוכונגען ווי דער שטאָהל־טראָסט האָט אייסגעראָטעט אלע קלענערע געשעפטען און פערכאפט אלעס אין זיין האנד; ווי דער געלד־טראָסט קאָנטראָלירט אלע וויכטיגע באנקיערען פון לאנד און האָט אלעס אין זיינע לאפעס ביי דיעזע און צעהנדליגע אנדערע אזעלכע אונטערזוכונגען, ווערען ענטדעקט אינטערעסאנטע פאסירונגען, וואָס געבען אונז א גוטע ידיעה וועגען די מענשען, וועלכע זיינען די אמת'ע הערשער פון לאנד. זיי געבען אונז א בעגריף וועגען דעם, ווי דער גאנצער האנדעל און מסחור, ניט נור פון די יונייטעד סטייטס, נור אויך פון אנדערע לענדער, איז אין די הענד פון דיעזע הערשער. זיי בעווייזען אונז, אז די שפעקולאציע פון אן אונבעוואוסטען מענשען, ערגעץ אין א האָטעל אויף הטע עוועניו, קען ברעכען באנק־געשעפטען, רואינירען טויזענדער סוחרים, פעראָרימען צעהנדליגע טויזענדער מענשען וואָס האָבען געשפאָרט א סענט צו א סענט פון זייער ביטערער הארעוואניע, טרייבען מענשען צו זעלבסטמאָרד און פערזאָרגען יקרות און הונגערנויט אין עטליכע לענדער מיט אמאָל. אָבער ניט איצט איז די צייט און ניט דאָ איז דער אָרט וועגען דיעזע פאקטען צו שרייבען.

די דיסקוסיאָן אין קאָנגרעס וועגען דעם נייעם טאריף־ביל האָט ארויסגעבראכט דעם פאקט, אז געוויסע טראָסטס, געוויסע קאפיטאליסטישע פירמעס, האָבען יאָהרען לאנג אויסגעגעבען מאסען געלד פאר „לאָבביאינג“, דאָס הייסט, צו בעזוכען אָפט די „לאָבבי“ (האָלל פון קאָנגרעס), זעהען זיך מיט די געזעצגעבער און טרייען זיי בעאיינפלוסען דורך געזעצליכע אָדער

[illegible] יעדע צו דריי יוניאָנס, וועלכע זיינען [illegible] ניט פערבונדען אָדער פעדערירט. מילא [illegible] איז דאָס אַ נאַטירליכע זאַך. עס ליגט [illegible] בלוט; עס איז אַ בולט'ער פאַקט [illegible] היסטאָריע און זייערע טראַדיציעס. אַ [illegible] חברות און קלייזלעך איז גאָר [illegible] ניטאָ. אָבער אפילו ביי די ענג־[illegible] שניידער־אַרבייטער איז אויך קיין פאָל־[illegible] אחדות ניטאָ. חוץ דעם ווערט די [illegible] אמאַלגאַמייטעד סאָסייעטי אָו טיילאָרס [illegible] געפיהרט אויף אַלט־מאָדישע [illegible] אין דאָס אַליין ברענגט צו בעזונדערע [illegible] אין קלייזלעך.

[illegible] פראַנקרייך, וואו די סינדיקאַליסטען מאַ־[illegible] גרעסטען ליאַרעם, זיינען אָבער די [illegible] יוניאָנס גאַנץ שוואַך. עס קומט באַלד [illegible] דאָס גלייכווערטעל „אַלע שניידער געהען [illegible]" פראַנקרייך, וועלכע גיט ארויס די [illegible] מאָדעס פאַר דער גאַנצער וועלט, האָט [illegible] שניידער יוניאָן אויף דער ליסטע. אין [illegible] זיינען דאָרט געווען 16 קליידער אַרביי־[illegible] יוניאָנס פערבונדען מיט דער אַלגעמיינער [illegible] פעדעראַציאָן. אָבער דיעזע זיינען אויסשליסליך [illegible], וועלכע מאַכען מיליטער קליידער.

[illegible] עסטרייך איז פאַראַן איין שניידער־[illegible] מיט אַ מעמבערשיפּ פון 8300, צוטהיילט [illegible] 11 ברענטשעס אָדער לאָקאַלס. פון דיעזע [illegible] 12[illegible] פרויען. עס איז אונז ניט בעקאַנט [illegible] איבער די עסטרייכישע שניידער יוניאָנס [illegible] בעגרינדעט און ניט אָרגאַניזירט, [illegible] זיי טהאָן אויף פאַר זייער טרייד.

[illegible] איז די איינציגע לאַנד, וועלכע [illegible] איבער אַלע לענדער אין דער צאָהל פון [illegible] אָרגאַניזירטע אַרבייטער און אין די אייז־[illegible] אין קאָנצענטרירטע מאַכט פון די פער־[illegible] פאַבען. עס פערשטעהט זיך, אַז דאָרט [illegible] געפיהל פאַר אָרגאַניזאַציאָן, אחדות [illegible] צווישען די אַרבייטער בכלל איז [illegible] אין טיעף, הויפט זיך דיעזער געפיהל אויף [illegible] יעדע טרייד בעזונדער.

[illegible] דער דייטשער טרייד־יוניאָן־בעוועגונג [illegible] אין יעדע זאַך אַ סיסטעם און אָרדנונג, [illegible] איז פּשוט אַ מוסטער פאַר אַלע לענדער. [illegible] דאָרט קריגען פערשיעדענע ציפערען [illegible] יעדע יוניאָן וואָס איז פערבונדען מיט'ן [illegible]צענטראַל, אזוי גיך ווי איהר פערלאַנגט [illegible]

[illegible] צו דער שניידער־יוניאָן פון דייטשלאַנד, גיט דער נייעס־בריעף פון דעם אינטערנאַציאָנאַלען טריידיוניאָן סעקרעטאַריאַט אָן זעהר אינטערעסאַנטע ציפערען. פאַר דעם יאָהר 1912 האָט די שניידער־יוניאָן פון דייטשלאַנד געהאַט 286 ברענטשעס אָדער לאָקאַלס, מיט 50,000 מעמבערס, צושפּרייט אין 684 פערשיעדענע געגענדען. דאָרט זיינען אַלע שניידער־אַרבייטער פעראייניגט אין איין יוניאָן און בעשטעהען פון פאָלגענדע אַרבייטער:

מענער שניידער	27,948
איניפאָרם שניידער	1,819
שניידער וואָס מאַכען פאַרטיגע קליידער	9,223
קאַטטערס פון פאַרטיגע קליידער	618
קאַטטערס פון פאַרטיגע דאַמען־קליידער	259
ליידיס טיילאָרס	4,186
אַרבייטער ביי פאַרטיגע פרויען־קליידער	2,278
נעהטאָרינס און אַנדערע ביי פרויען אונטערקליידער (הויפּטזעכליך פרויען)	1,567
קעלנער מאַכער	87
וועשער (ביי קליידער)	326
אונבעשטימט	517
קאָרסעטען מאַכער	163
וועשערינס און פּרעסער (ביי וועש)	913
	50.004

אינטערעסאַנט איז דערביי, אַז פרויען אַרבייטען נור ביי געוויסע טהיילען פון טרייד. פון די 9,223 שניידער וואָס מאַכען פאַרטיגע קליידער זיינען 3,333 פרויען. פון די 2278 פאַרטיגע פרויען־קליידער אַרבייטער זיינען בלויז 417 מענער. פון די 4186 ליידיס טיילאָרס זיינען פרויען כמעט אַ העלפט, נעמליך: 1,732. עס איז אויך דאָ אַ קליינע צאָהל פרויען קאַטטערס, מייסטענס ביי פרויען אונטער־קליידער. וויכטיג איז דער פאַקט, אַז אין דייטשלאַנד טהיילען די פרויען זיך גלייך מיט די מענער דעם כבוד פון בעלאַנגען צו די יוניאָן.

* * *

דער איצטיגער אינטערנאַציאָנאַלער קאָנווענשאַן פון די אייראָפּעאישע שניידער־אַרבייטער איז ניט דער ערשטער, נור שוין דער זעקסטער. דער ערשטער קאָנווענשאַן איז אָבגעהאַלטען געוואָרען אין ציריך, שווייץ, אין 1893, צוואַנציג יאָהר צוריק, גלייכצייטיג מיט דעם אינטערנאַציאָנאַלען סאָציאַליסטישען קאָנגרעס. די דעלעגאַטען פון שניידער־אַרבייטער־יוניאָנס צום סאָציאַליסטישען קאָנגרעס זיינען אויך געווען די דעלעגאַטען צום שניידער קאָנ־

יעדענליבער קלאָר, אז די פּראַקטישע סיסטעם דערפט טאקע די דייטשע אינדוסטריען אין דארטיגע איצט איבערגעבען די זאָגענאנטע „אינפאנט אינדוסטריעס", גילט דאָ ניט. טראָץ א פּראָטעקשען פון 50 פּראָצענט, ווערען די צאָהל פון שעפסען און די פּראָדוקציאָן פון דייטשע וואָל אלץ קלענער.

דאס אינטערעסאנטעסטע און מערקווירדיגסטע דערביי איז, וואס אפילו א גאנץ אונבעדייטענדע צאָהל פון ווירקליכע וואָלגראָוערס ווערען רויינירט דורך די אבשאפונג פון די דייטים אויף רויהע וואָל, און דאס אויך בלויז א פּאאר יאָהר ביז זיי וועלען צייט האבען און לערנען, ווי אויסצוביילדען די מערינאָ שעפסען וועלכע זיינען פריהער איינגעפיהרט געוואָרען צוליעב זייער וואָל, אויך אזעלכע שעפסען, וועלכע ווערען יעצט אלץ מעהר איינגעפיהרט צוליעב זייער פלייש. מען וועט בכלל מוזען ענדערען די סיסטעם פון האָדעווען שעפסען אין די יונייטעד סטייטס, ווי מען וועט נור לאָזען אריינפיהרען וואָל פריי פון אנדערע לענדער. די ענדערונג וועט בעשטעהען אין דעם, וואס מען וועט מישען געוויסע סאָרטען שעפסען וועלכע ליפערען גוטע לעמעלעך און שעפסענע פלייש. מען מאכט שוין היינט בעסערע פּראָפיטען דורך האָדעווען שעפסען פאר פלייש, ווי דורך האָדעווען זיי פאר וואָל, און נאך מעהר וועט עס זיין, ווען דער טאריף אויף רויהע וואָל וועט אבגעשאפט ווערען.

די געשרייען פון די וואָלגראָוערס, אז די שעפסען־אינדוסטריע וועט אינגאנצען אונטערגעהן נאך דער אבשאפונג פון דעם אבצאָל אויף רויהע וואָל, זיינען דארום אומבעגרינדעטע און פאלש. מען וועט געוויס ניט אויפהערען צו האָדעווען שעפסען זאָ לאנג מען וועט קענען מאכען פּראָפיטען פון שעפסענע פלייש.

וואס אנבעלאנגט צום טאריף אויף וואָלענע זאכען, וועלען מיר איהם בעטראכטען אן אנדערס מאָל.

דער אינטערנאַציאָנאַלער שניידער-פערבאנד

פון א. ראָזבורי

איזוי ווי אונזער אינטערנעשאנאל יוניאָן האט בעשלאָסען צו שטעלען זיך אין דירעקטע פערבינדונג מיט די אָרגאניזירטע שניידער פון אייראָפּא, וועט זיין אינטערעסאנט צו וואַרפען א בליק אויף דעם אָרגאניזאציאָנס־צושטאנד פון די שניידער־ארבייטער אין איינינע אייראָפּעאישע שטעדט. מען דארף אָבער באלד פון אָנפאנג ערקלערען, אז ניט אין יעדען אייראָפּעאישען צענטער זיינען די שניידער־ארבייטער גענוג גוט אָרגאניזירט צו פיהרען גענויע סטאטיסטיקע אָדער צו געבען ציפערען וועגען זייער לעבען און ארבייט אין די פאבריקען. אפילו ביי אונז דאָ, אין אמעריקא, איז די פראגע פון סטאטיסטיקע געוואָרען א ברענענדיגע פראגע, ערשט די לעצטע צייט, ווען די מאכט פון אונזער אָרגאניזאציאָן האט זיך אנגעהויבען פיהלען. נאטירליך קען פון קיין סטאטיסטיקע קיין רעדע ניט זיין, אזוי לאנג ווי די ארבייטער זיינען ניט אָרגאניזירט. אין מאנכע אייראָפּעאישע שטעדט שטעהען די שניידער־ארבייטער אויף דעמזעלבען שטאנד ווי מיר זיינען געשטאנען מיט עטליכע יאָהרען צוריק.

יוניאָנס גרינדען זיך און געהען אונטער צוליעב פערשידענע עקאָנאָמישע און אנדערע אומשטענדען, איבערהויפּט צווישען די אידישע ארבייטער. מייסטענס איז דאס דערפאר, וואס די אידישע ארבייטער האלטען זיך קיינמאָל ניט פאר שטענדיגע פּראָלעטאריער. היינט, מארגען געהען זיי ארויס פון טרייד און ווערען געשעפטס־לייט. אפילו ווען ער איז א „שניידער בן שניידער" און האט ניט פאר די אויגען קיין געלעגענהייט דעם טרייד צו פערלאָזען, לעבט א „אויס־שטענדיג" מיט האָפענונג... און אויב אזוי, צו וואס־זשע דארף ער די יוניאָן?...

אזא צושטאנד הערשט אין לאָנדאָן, וואו די שניידער־טרייד, און בעזאָנדערס די פערטיגע קליידער אינדוסטריע, האט דערגרייכט א הויכע מדרגה פון ענטוויקלונג. פון דעם בריעף מעמ־לים, וואס איז געוועזען געדרוקט אין לעצטען נומער, איז צו זעהען, אז די דאָרטיגע שניידער־ארבייטער זיינען נאך אלץ ניט אויף דעם גראד צו פאלשטענדיגע אָרגאניזאציאָן. ביידע, אי די מענער־שניידער, אי די דאמסקע שניי־

[illegible] געגענט, ווייל זיי ווייסען, אז מען [illegible] אייגענע פעלדער פאר אקערבוי. אפילו [illegible] רעגירונג פערלאנגט היינט [illegible] פאר לאזען פיטערן בהמות א[illegible] נאציאנאלע וועלדער. נאך מיט א יאהר [illegible] האט מען דארטען ערלויבט צו פאר־[illegible] פריי, היינט אבער פאדערט שוין [illegible] רעפאר פון 10 ביז 14 סענט פער שעפס.

א[illegible] יעדער יערט עס אויך אלץ שווערער־[illegible] בטארעס. צוליעב דעם שטייר־[illegible] מאנגעל אין פיטערונגס־פעלדער מוז [illegible] פיה מיט געקויפטע פראדוקטען, [illegible] אלץ אין פרייז. דער רעזול־[illegible] איז, אז מען מוז שיקען אלץ מעהר [illegible] אין די שלאכט־הייזער, וואו מען בע־[illegible] זיי אויך אלץ העכערע פרייזען.

[illegible] שטייגען די קאסטען פון הארעווען [illegible] רעם, וואס צוליעב דעם מאנגעל אי[illegible] אין גרויסע פיטערונגס־פעלדער קומט עס אויס צו טראנספארטירען די שעפסען מיט'ן אייזענבאהן פון די זומער־ערטער אין די ווינ־טער־ערטער, אנשטאדט וואס פריהער האט מען [illegible] טרייבען אונגעשטערט הונדערטע [illegible] אין ארט אין אן אנדערען אהן בע־[illegible] עקסטרא קאסטען. אויך קומט יעצט [illegible] אפטער ווי פריהער צו גראבען ברונ־[illegible] די ברעגען פון די טייכען ווערען [illegible] אין מעהר פערנומען פון פארמערס.

[illegible] סטאטיסטישע בעריכטען צייגען, אז [illegible] אין די בעסטע נארד־וועסטליכע און [illegible] געגענדען, וואו מען קען נאך [illegible] די בעסטע סארטען וואל־שעפסען (ספע־[illegible]) קאסט אויפצוהאלטען א שעפס [illegible] אין אלע איינגאהמען וואס מען האט [illegible] פער שעפס אין 1910 האבען אנגע־[illegible] $2.[illegible]. דאס איז אייגענטליך א קליי־[illegible], נור די איינקונפט פון וואל פער [illegible] אין דעם זעלבען יאהר געווען $1.17, [illegible] עס איז ווייניגער ווי א העלפט פון אלע [illegible] פון דעם וואל־גראוער. דאס מיינט, [illegible] ווערטער, אז אפילו אין די געגענ־[illegible] עס האלט נאך און ווי עס איז די [illegible] פון הארעווען שעפסען צוליעב [illegible], בעקומט מען אויך א גרעסערע [illegible] ווען מען פערקויפט זיי צום שלאכ־[illegible]

דערצו נאך זיינען די קאסטען פון ארבייט אין די לעצטע 15 יאהר כמעט פערדאבעלט גע־ווארען. די פאסטוכער און וואל־שעהרער בע־קומען היינט פון 30 ביז 50 פראצענט מעהר, ווי מיט א יאהר צעהן צוריק. אויסער דעם דארף מען נאך אנשטעלען מעהר ארבייטער, ווייל די פיטערונגס־פעלדער זיינען מעהר צור־ווארפען און געפינען זיך אין ערטער, צו וועלכע עס איז שווערער צוצוקומען.

צו דיעזע אורזאכען, וועלכע זיינען אלע גע־זעלשאפטליכע, דאס הייסט, זיי שטאמען דער־פון, וואס יונייטעד סטייטס וואקסט אלץ מעהר אין בעפעלקערונג און נויטיגט זיך דארום אלץ מעהר אין פעלדער פאר אקערבוי, דארף מען צורעכענען די נ א ט י ר ל י כ ע, צוליעב וועלכע כמעט גאנץ נארד־אמעריקא איז ניט גינסטיג פאר די פערמעהרונג פון אזעלכע שעפ־סען, וועלכע שטעלען צו אין אנדערע לענדער די בעסטע סארטען וואל. פאר וואס דאס איז אזוי, איז א פראגע, מיט וועלכע מיר קענען זיך דא גאר ניט פערנעהמען. די ערקלערונגען וועלען מיר איבערלאזען צו ספעציאליסטען, און מיר וועלען זיך דא בעגנוגענען מיט דעם בע־קאנטען פאקט, אז דער קלימאט פון די יונייטעד סטייטס איז ניט צוגעפאסט צו דער פיטערונג פון שעפסען מיט פיינע וואל.

ווען מען נעהמט אין אבסטראקט דיעזע אורזאכען,—און עס זיינען פאראן אייניגע אנדע־רע וועלכע מיר מוזען דא לאזען אן א זייט צו־ליעב מאנגעל אין פלאץ — ווערט עס ניט נור פערשטענדליך, ווארום דיזע גאנצע אינדוסטריע פאלט אלץ, טראץ די הויכע אבצאהלונגען אויף אימפארטירטע וואל (אפילו אזעלכע ווי די זאָ־גענאנטע קארפעט־וואל, וועלכע איז קיין מאל ניט פראדוצירט געווארען און קען אייגענטליך ניט פראדוצירט ווערען אין די יונייטעד סטייטס); זאנדערן מוז מען זיך וואונדערען, ווי אזוי די אמעריקאנער נאציאן האט ערלויבט אנצוהאלטען אזא רויבערישען טאריף אין פער־לויף פון יאהרען און זאגאר דורות. אפילו די אויפריכטיגע פראטעקציאניסטען, וועלכע גלוי־בען טאקע אליין, אז נור א דאנק די טאריפען זיינען דאס אזוי שנעל און הויך־ענטוויקעלט גע־ווארען די היימישע אינדוסטריען, זיינען היינט געצוואונגען א מאך צו טהאן מיט דער האנד אויף דיזער קינסטליך־אויפגעהאדעוועטער אינ־דוסטריע, וועלכע שטארבט אלץ אפ. דער גע־

אפשר מערע נאָך ניט רײדען, דורך די אָבשאַפונג פון דעם אבצאָהל אויף רויהע וואָל.

די אורזאַכע דערפון איז איינפאַך, וואָס מען נוצט זיך הײַנט אין די שעפּסען, וועלכע מען האָדעוועט נאָך אין אײניגע סטײטס, אָהן מעהר צוליעב זײער פלײש, ווי צוליעב זײער וואָל. בײַ דעם שטײגענדען יקרות אויף אַלע שפּײַזוואַרג און ספּעציעל אויף פלײש, לוינט עס יעצט בעסער צו האָדעווען אזעלכע שעפּסען, וועלכע שטעלען צו גוטע פלײש, איידער אזעלכע שעפּסען, וועלכע שטעלען צו גוטע וואָל.

אָט איז א קורצער און קלאָרער חשבון: אין די לעצטע צעהן יאהר איז די צאָהל פון שעפּסען אין יונײַטעד סטײטס פ ע ר ק ל ע נ ע ר ט געוואָרען פון 63 אויף 51 מיליאָן, אבער דער װ ע ר ט ה פון די סטאַדעס שעפּסען איז הײַנט מיט 25 מיליאָן דאָלאַר ג ר ע ס ע ר ווי אין 1900. אזוי ווי דער אבצאָהל אויף רויהע וואָל בלײַבט דערזעלבער (אונגעפעהר 50 פּראָצענט) אין פערלויף פון א לענגערע צאָהל יאָהרען, מוז דאָך דיעזע העכערונג אין די פּרײַזען פון שעפּסען קומען פון אנדערע אורזאַכען.

מען דאַרף ניט לאַנג זוכען דיזע אורזאַכען. זײ זײַנען די זעלבע, וועלכע האָבען געהעכערט די פּרײַזען פון אַלע סאָרטען פלײש און פון אַלע אַקערבוי־פּראָדוקטען און רויהע מאַטעריאַלען בכלל. שעפּסען ווערען טהייערער, ווײַל עס קאָסט מעהר זײ צו פיטערן פונקט ווי דאָס איז דער פאַל מיט אָקסען און מיט אַלע אנדערע שלאַכט־טהיערע.

אָבער דאָ בעט זיך אַן אנדער פראַגע, וועלכע עס איז שווער ניט אזוי לײַכט קורץ און שאַרף צו פערענטפערען. דאָס איז א קלאָץ־קשיא, נעמליך: וואָרום ווערט די צאָהל פון שעפּסען אַלץ קלענער ט ר אָ ץ ד ע ם ה ו י כ ע ן ט אַ ר י ף? דער אבצאָהל אויף אזעלכע אימפּאָרטירטע וואָל, פון וועלכע מען מאַכט טוך, איז פון 11 ביז 12 סענט פער פונט. דאָס איז איינפאַך א רויבערישער טאַריף צו גונסטען פון די וואָל־גראָוערס. מיט אזא פּראָטעקשאָן האָבען זײ בעדאַרפט קענען ניט נור קאָנקורירען מיט אירגענד וועלכע אויסלענדישע וואָל, זאָנדערן פשוט פערנעהמען דעם גאַנצען הײמישען מאַרקעט. גענויע און פערטרויענסווירדיגע סטאַטיסטישע רעכנונגען וועגען די פּראָדוקציאָן פון וואָל אין יונײַטעד סטײטס צייגען אָבער א שטענדיגע פ ע ר ק ל ע נ ע ר ו נ ג. מען מוז אַלץ מעהר אימפּאָרטירען וואָל פון אויסלאַנד (מײַסטענס פון אויסטראַליען און זידאַפריקאַ) ניט נור צוליעב דעם, וואָס די פאַבריקאַציאָן פון טוך און פון אַלערליי וואָלענע זאַכען שטײַגט אין אַמעריקאַ, זאָנדערן אויך צוליעב דעם וואָס הײמישע וואָל קריעגט מען אַלץ ווענינער אין די לעצטע יאָהרען.

איך וויל ניט בעלעסטיגען דעם לעזער מיט א סך ציפער, און אגב איז דער פּלאַץ פאַר א אַרטיקעל א בעשרענקטער. איך וועל דאַרום נור איבערגעבען אײניגע אונטערשטע שורות. די דורכשניטליכע יעהרליכע פּראָדוקציאָן פון רויהע וואָל אין יונײַטעד סטײטס אין די פינף יאָהר וואָס האָבען זיך געענדיגט אין 1910, איז געווען 311½ מיליאָן פונט, וואָס דאָס איז מיט 4 מיליאָן פונט ו ו ע נ י ג ע ר ווי די דורכשניטליכע יעהרליכע וואָל־פּראָדוקציאָן מיט א פערטעל יאָהרהונדערט פריהער. אונגעפעהר צ ו ו ײ ־ פ י נ פ ט ע ל פון דעם וואָל, וואָס ווערט פערברויכט אין יונײַטעד סטײטס, קומט שוין הײַנט פון אויסלאַנד, און עס וועט ניט לאַנג נעהמען, ביז די אימפּאָרטאַציאָן פון וואָל וועט א י ב ע ר ש ט ײ ג ע ן די הײמישע וואָל טראָץ אַלע מעגליכע טאַריפען.

* * *

מיט וואָס ערקלערט זיך אזא זאָנדערבאַרע זאַך? וואָס פערורזאַכט דיעזע מערקווירדיגע פערקלענערונג פון א פּראָדוקציאָן, וועלכע איז אזוי הויך פּראָטעקטירט?

עקספּערטען ווייזען אָן אויף א רייהע אורזאַכען, אָבער מיר וועלען זיך דאָ בעגנוגענען מיט פאָלגענדע:

ערשטענס, ווערט עס אַלץ ענגער אפילו אין די ווייטע וועסטליכע סטייטס פאַר פיה־פיטערונג בכלל. פעלדער ווערען אַלץ טהייערער. די געגענדען וועלכע מען פלעגט פריהער פערנעהמען צו פיטערן בהמות און וועלכע האָבען אַם בעסטען געטויגט פאַר דיעזען צוועק, ווערען אַלץ ווייטער בעזעצט פון פאַרמערס. עס קומט אוים צו זוכען פיטערונגס־ערטער אַלץ ווייטער און העכער צווישען די בערג, וואָס עס איז א שטערונג ניט נור פאַר די פאַרמעהרונג פון די סטאַדעס, זאָנדערן, וואָס עס פערגרעסערט אויך בעדייטענד די קאָסטען פון פיטערונג אין אַלגעמיין. די איינגענטהימער פון פיטערונגס־פעלדער פערלאַנגען מיט יעדע

[illegible] פּאַר ניעדריגערע טאַריפען ; [illegible] פּאַרטייען האָבען זעהר שטאַרק אין [illegible] פּאַר אַלין די אינטערעסען פון די [illegible]; ביידע זאָרגען גלייך צו [illegible] די פאַבריקאַנטען געגען די אויסלענ־[illegible].

[illegible] אַרטיקלען זיינען אַזוי פּראָטעקטעד [illegible] טאַריפען, אַז וויפיעל מען זאָל ניט [illegible] יעצט פון די אָבצאָהלונגען, ווע־[illegible] מאַנופעקטשורערס נאָך אַלין מאַכען זעהר [illegible]. די דעמאָקראַטען האָבען, ווי [illegible] מורא צו שטעלען אויף דער פרייער [illegible] נור אַזעלכע אַרטיקלען, וועלכע מען [illegible] שוין דאָ אָדער מען קען גאַנץ לייכט [illegible] דאָ אַזוי ביליג, ווי אַפילו אין ענג־[illegible] מען האַלט אויס די קאָנקורענץ פון [illegible] וועלט, זאָנדערן אויך אַזעלכע אַר־[illegible] מען עקספּאָרטירט פון דאַנען [illegible] צו קאָנקורירען דאָרטען אויף די [illegible]. עס איז שוין אַן אַלטע געשיכטע, אַז [illegible] קאָנקורענץ לאָזט זיך אַלין [illegible] פיהלען אין דער אַלטער וועלט, געגען [illegible] מיר האָבען זיך דאָ אַרומגעצאַמט מיט [illegible] הויכע טאַריף־ווענט.

[illegible] די מאַנופעקטשורערס קעמפּפען אַלין מיט [illegible] געגען איינגענע וועלכע פערקלענערונ־[illegible] די אָבצאָהלונגען אויף זייערע אַרטיקלען. [illegible] איינע די אַנדערע ווי נור מעגליך, [illegible] דאָס פאָלק זאָל ניט ליידען דורך דעם, [illegible] יקרות זאָל ניט שטייגען. מאַנכע [illegible] אָבצאָהלונגען זיינען איינפאַך א [illegible]. די „פּראָטעקשאַן" איז אָפט א פער־[illegible] צו רייסען ביים פאָלק וואָס העכערע [illegible] פאַר אַרטיקלען, וועלכע מען פערקויפט [illegible] ביליגער־אין דער פרעמד, טראָצדעם [illegible] טראַנספּאָרט קאָסט דאָך עפּעס אויך.

* * *

[illegible] בעסטען און קלאָרסטען ביישפּיעל פון [illegible] א רויבערישען טאַריף ליעפערט אונז די [illegible]", וועגען וועלכע מען רייסט זיך [illegible] בעזאָנדערס שטאַרק אין קאָנגרעס. [illegible] פון שעפּסען מאַכען געוואַלדען [illegible], אַז מען רואינירט זיי פשוט דער־[illegible] מען שאַפט אָב דעם אָבצאָהל אויף [illegible] פערניכטעט מען, שרייען זיי, [illegible] א זעהר וויכטיגע אינדוסטריע, וואָס עס [illegible] אַזוי פיעל צייט, מיה און געלד איינצופיהרען, זאָנדערן מען ברענגט אויף שאַדען די פאַרמערס און דעם אַקערבוי בכלל. מיט אַזעלכע געשרייען פלעגען זיי טאַקע אויספיהרען ביי אַלע פריהערע רעוויזשאַנס פון די טאַריפען, אַז מען זאָל ווייטער אָנהאַלטען דעם אַלטען הויכען אָבצאָהל אויף רויהע וואָל. דיעזער אָבצאָהל איז געווען דער אָנפאַנג פון דעם גאַנצען וואָל־טאַריף, וועלכער איז געוואָרען דאָס העכסטע קונסטווערק פון די פּראָטעקציאָניסטען אין יונייטעד סטייטס.

די מאַנופעקטשורערס פון טוך און איבער־הויפּט פון וואָלענע זאַכען וואָלטען, נאַטירליך, געווען זעהר צופריעדען, ווען זיי וואָלטען גע־קענט בעקומען וואָל פון אויסלאַנד פריי. זייער אינטערעס איז דאָך, פערשטעהט זיך, צו האָבען רויהע מאַטעריאַלען אָהן שום טאַריפען. אָבער פאַקטיש האָבען זיי געשטיצט אויך אַן אָבצאָהל אויף רויהע וואָל. זיי זיינען געצוואונגען געווען דאָס צו טהאָן, אום צו האָבען די שטיצע פון די איינגענטהימער פון שעפּסען פאַר די הויכע טאַ־ריפען אויף זייערע פּראָדוקטען—אַלערליי וואָ־לענע אַרטיקלען. איין האַנד האָט דאָ געוואַשען די אַנדערע, ווי בכלל אין דער גאַנצער פּראָטעקטיוו סיסטעם. פון זייער זייט האָבען די מאַנו־פעקטשורערס פון וואָלענע זאַכען אַרונטער־געשלונגען דעם טאַריף אויף רויהע וואָל, אַבי זיי האָבען געקענט אויספיהרען, אַז מען זאָל אַרויפלעגען וואָס העכערע אָבצאָהלונגען אויף אימפּאָרטירטע טוכוואַרג, אויף יעדער זאַך וואָס ענטהאַלט נור אין זיך עפּעס וואָל. וואָס־אַנ־בעלאַנגט די וואָל־גראָוערס (אַזוי רופט מען אין ענגליש די יעניגע וואָס האָדעווען שעפּסען צו־ליעב וואָל), האָבען זיי אַרונטערגעשלונגען הויכע טאַריפען אויף וואָלענע זאַכען, אַבי נור זיי האָבען אַרויסגעריסען אַן אָבצאָהל אויף זייער וואָל. אַזוי איז עס אויסגעאַרבייט געוואָרען די בעריהמטע „סקעדיול קעי" אויף דעם רעכענונג פון גאַנצען פאָלק, וואָס איז געצוואונגען צו צאָה־לען הויכע פרייזען אַפילו פאַר די ערגסטע סאָר־טען טוך, פאַר שאָדדי, איינפאַך פאַר קאַטטאָן מיט א שפּור וואָל.

היינט בעדענקט, ווי גרויס עס איז דער שווינדעל און פשוט די רויבעריי מיט דעם דאָזי־גען טאַריף, ווען אין דער ווירקליכקייט וועלען אַפילו די קליינע צאָהל פון די ווירקליכע וואָל־גראָוערס אין יונייטעד סטייטס גאַנץ וועניג, און

דער טאַריף אויף רויע וואָל

א מיסטער פון שוינדעל אין רויב אין נאָמען פון פראָטעקשאָן.

פון פיליפּ קראַנץ

ווי עס ווערט איצט, וועט שוין באלד קומען א סוף אויך צום טאריף אויף רויהע וואָל, וועלכער ווערט גערעכנט, און מיט רעכט, פאר דעם זייל, אויף וועלכען עס האָבען זיך געהאלטען די רויבע ווענט פון אלע פּראָטעקטיווע טאריפען אין יונייטעד סטייטס. אין דער האוז אָוו רעפּרעזענטאטיווס האָט מען שוין אָנגענומען דעם נייעם טאריף, דעם זאָגענאנטען אַנדערוואוד טאריף (נאָך דעם נאָמען פון קאָנגרעסמאַן אַנדערוואוד, דעם פיהרער פון דער דעמאָקראטישער מאַיאָריטעט דאָרטען) במעט אָהן שום ענדערונגען, אָט אזוי ווי פּרעזידענט ווילסאָן האָט עס פערלאנגט; און אין סענאט וועט עס, העכסט־וואהרשיינליך, אויך אזוי אנגענומען ווערען. די דעמאָקראטישע פּארטיי איז געצוואונגען צו האלטען איהר וואָרט און אויסצופיהרען וועניגסטענס דעם פונקט פון איהר פּלאַטפאָרם וועגען א רעווידירונג פון דעם טאריף אַ ר ו נ ט ע ר, דאָס הייסט טאַקע ווירקליך צו פערקלענערען די דיוטיס אָבער אָבצאָהלען אויף אימפּאָרטירטע סחורות.

נור דאָ וועל איך דערווייל לאָזען אָן א זייט די דעמאָקראטען מיט זייער פּלאַטפאָרם און פּרעזידענט און בכלל די פּאָליטישע זייט פון דעם שטענדיגען טאריף־קאַמפּף די וויכטיגסטע „אישו" אין דעם פּאָליטישען לעבען פון אונזער מיט זייער פּראָטעקשאָן „געבענטשטער" רעפּובליק און וועל זיך אָבשטעלען בלויז אויף דעם וואָל־טאריף.

דאָס איז דאָך, ווי געזאָגט, דער זייל פון דער גאנצער ביז־יעצטיגער פּראָטעקטיווער סיסטעם. דער אָבצאָהל אויף וואָל איז אזוי אלט ווי דער טאריף בכלל אין יונייטעד סטייטס. קיין אנדער טהייל פון די אלגעמיינע טאריף־בילס איז ניט אזוי שטארק, שארף און ביטער אטאקירט געוואָרען פון די דעמאָקראטען און פון אלע געגנער פון דער פּראָטעקטיוו סיסטעם, ווי די בעריהמטע „סקעדיול קעי" (Schedule K) וואו עס זיינען אויסגערעכנט אלע אָבצאָהלונגען אויף רויהע וואָל און אויף אלערליי וואָלענע זאַכען, און קיין אנדער טהייל איז ניט אזוי שטארק אין היים פערטהיידיגט געוואָרען פון די רעפּובליקאנער און פון אלע פּראָטעקציאָניסטען, ווי די דאָזיגע „סקעדיול קעי". פון אלע זייטען האָט מען פערזיכערט, אז ווי נור מען וועט אָבשאַפען דעם אָבצאָהל אויף וואָל וועט צופאלען ווערען די גאנצע פּראָטעקטיווע געביידע, וועלכע די רעפּובליקאנער פּארטיי האָט מיט אזוי פיעל מאַטעריאלען צוזאמענגעשטעלט.

עס קומט אָבער די צייט, ווען רויהע וואָל וועט קענען אריינגעפיהרט ווערען פריי, אָהן שום אָבצאָהל, און ווען וואָלענע זאכען וועלען ניט זיין בעלאָדען מיט אזעלכע הויכע טאריפען, ווי ביז יעצט, און דאָך וועלען מיר נאָך אלץ בלייבען ארומגערינגעלט מיט זעהר הויכע פּראָטעקטיווע ווענט, פיעל העכערע ווי אין אירגענד וועלכער אנדערער אינדוסטריעלער מדינה אין דער וועלט. ווער ווייסט ווי לאנג עס וועט נאָך געהמען ביז די פּראָטעקטיווע סיסטעם, וועלכע איז אזוי אלט ווי יונייטעד סטייטס, וועט טאַקע אין גאנצען אויפהערען און עס וועט איינגעפיהרט ווערען פריי־טרייד, אזא פרייער האנדעל ווי אין ענגלאנד און אפילו ווי אין האָלאנד. דער עולם גלייבט נאָך דאָ אלץ באמונה שלמה אין פּראָטעקשאָן. מען האָט אזוי שטארק איינגערעדט אלע קלאסען פון פאָלק, די קליינע הענדלער אזוי ווי די פארמערס און ארבייטער, דאָס אָהן טאריפען וועלען דאָ די אינדוסטריען פשוט אונטערגעהן, אז אפילו דעמאָקראטען, וועלכע שטורמען אזוי איינער קעגען דעם רעפּובליקאנער טאריף, האָבען דאָך מורא פאר פרי טרייד.

דער אונטערשיעד צווישען די רעפּובליקאנער און דעמאָקראטען מכח דעם טאריף בכלל איז נאָר אין דער מ אָ ס פון די אָבצאָהלונגען אויף אימפּאָרטירטע סחורות. די רעפּובליקאנער זיינען ווי בעוואוסט, פאר העכערע טאריפען און די

[illegible] אזא נפש ווי לובין, וועלכער איז
[illegible] צו טאָן פאר א גוטען פרייז. יע־
[illegible] מיט פערשיעדענע מיטלען זיך
[illegible] ניטע פריינד צווישען די סטריי־
[illegible] האט איהם אויסגעשטעלט אן
[illegible] אין דאן האט זיך אנגעפאנגען די
[illegible] ארבייט.

[illegible] ארבעטע מעטאָדע פון פיקעטען האט שוין
[illegible] פאר זייער צוועק, האט מען אנגע־
[illegible] פראַנגייען געוואלד־טהאטען. נאכהער
[illegible] שטארק צופייקט געוואָרען אין די
[illegible] ערקלערונגען אין שווער בעצאהל־
[illegible] מענטס, אז דאס פובליקום איז
[illegible] געוואָרען. עס זיינען שוין פון דער
[illegible] די גערעכטע פאָדערונגען און
[illegible] פון ארמיטה און נויטה פון די
[illegible] זייער האט שוין דאן געקענט דענ־
[illegible] עס האט זיך גאָר געהאנדעלט וועג־
[illegible] מערדער, רויבער און אונטערציי־
[illegible] האבען געמאכט א פערשווערונג צו
[illegible] גרעסטען טרייד פון קליוולאנד,
[illegible] דורך דיעזען וועג האבען
[illegible] די עפענטליכע מיינונג,
[illegible] שוין אהן איבעריגע שוועריגקיי־
[illegible] דריקען די אויסגעהונגערטע סטריי־
[illegible] צו ענדע.

[illegible] לעצטען טרייעל האבען די מאַ־
[illegible] געוואָלט דערשפּיעלען דעם לעצ־
[illegible] פון זייער שמוציגער ארבייט, נור דאָ
[illegible] זיך געבעך אויסגעגליטשט. א דאנק
[illegible] פון דער יוניאָן, ל. קאטץ, י.
[illegible] נאך אנדערע געטרייע מעמבערס,
[illegible] האבען געהאָלפען דער אנקלאגע אין צו־
[illegible] די נויטיגע בעווייזע, האט זיך גאָר
[illegible] ביטואציאָן אומגעביטען. אנשטאָט
[illegible] מאַניפעקטשורערס זיינען פריהער גע־
[illegible] ווייל זיי האבען צוגעזאָגט א
[illegible] פון 1000 דאָלאר פאר דעם יעניגען,
[illegible] ברענגען געלבמאַן'ס מערדער צום גע־
[illegible] זיינען זיי גאָר געוואָרען די אנגעקלאָגטע.
[illegible] איז געווען זייער ארבייט ארויפצו־
[illegible] אויף דער יוניאָן. עס האבען
[illegible] ניט געהאָלפען די 4 גרעסטע קליוו־
[illegible] איערס, וועלכע האבען פערטהיידיגט
[illegible]

[illegible] איז ערקלערט געוואָרען שולדיג, און
[illegible] אויך די, פאר וועמען ער האט זיין
[illegible] געווייסעט. און יעצט שטעהען די מאַ־
ניפעקטשורערס — דיזעלבע העררען, וועלכע
שפּיעלען אין שטאָדט א ראָללע אלס אנגעזעהענע
בירגער, פילאנטראָפּען און כלל־טהוער — יעצט
שטעהען זיי פאר דער וועלט אין זייער ריכטיגען
געשטאלט. עס איז גענוג קלאָר בעוויזען געוואָ־
רען, אז אלע מערדערייען און בלוטפערגיסונגען
זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען דורך זייער גע־
דונגענעם אגענט, לובין. זיי זיינען יעצט גע־
שטעמפּעלט געוואָרען אלס די מערדער און פערד־
לימדער, ביי וועלכע מענשליכע לעבענס פער־
לירען זייער ווערטה צוליעב דעם קלאנג פון גאָלד.

וואָס אנבעלאַנגט אונז, די קליוולאנדער
קלאָוקמייקערס און דער אינטערנעשאָנאל
יוניאָן, האָבען מיר דורך דיעזען טרייעל זעהר
פיעל ערוואָרבען. דער געווינס בעשטעהט ניט
הויפּטזעכליך אין דעם, וואָס מיר זיינען ריינגע־
וואַשען געוואָרען פון א פערברעכען, נור אויך
אינ'ם לעסאָן, וואָס וועט אונז געוויס צוניץ קו־
מען אין אונזערע ווייטערע קעמפּפע. דער
סטרייק מיט זיינע אלע גוטע און שלעכטע זיי־
טען האט געהאט א גרויסען אונפערצייהליכען
פעהלער און דאָס איז (ווי זאָנדערבאר עס זאָל
ניט קלינגען) די צופיעל דעמאָ־
קראַטיע, די „מאבדרוללל”. לובין איז
קיינמאָל און פון קיינעם ניט ערוועהלט געוואָרען
אין דער פיקעט־קאָמיטע. ער האט זיך דאָרט
אריינגעשטופּט דורך די שתדלנות פון זיינע גוטע
פריינד, וועלכע ער האט זיך איינגעקויפט. ער
האט זיך אזוי ארומגעפלאָכטען מיט א קייט פון
פריינד, דאָס ער איז געווען פאַלקאָם זיכער מיט
זיין פּאָסטען. זיין צו גרויסע טהעטיגקייט
האט זיך געוואָרפען אין די אויגען און די פיה־
רער, ספּעציעל מר. פאיט, האָבען ניט איינמאָהל
געוואָרענט מען זאָל צופיעל ניט אַנטרויען לו־
בינ'ען, און עס האט ניט געהאָלפען. און ווען
לובין האט דורך טערראָר אָבגעבראָכען א מענלי־
כען סעטעלמענט מיט די לאַנדעסמאַן הירשהיי־
מער קאָ., און אינדעפענדענט שאָפּ, וואָס דאָס
האט פיעלע מעמבערס פון דער סטרייק־קאָמיטע
ענטריסטעט געגען איהם, און א פערזוך איז גע־
מאכט געוואָרען ביי מר. פאיט לובינ'ען ארויסצו־
שטופּען, האָבען זיך דאן זיינע פריינד, מעהר־
סטענס גוטע, געטרייע יוניאָן מעמבערס, גע־
שטעלט אויף זיין זייט און ניט געלאָזען, אז אויף
איהם זאָל חלילה א שפּרינקעלע פאַלען. אָט דיזע
פאַלשע דעמאָקראַטיע האט מיטגעהאָלפען, דאָס
לובין זאָל דערשפּיעלען זיין פינסטערע ראָללע
ביז צו ענדע.

דער לובין פראָצעס אין קליוולאנד

פון „אב. יעקב"

מיט איינינע יאָרען צוריק איז אין קליוולאנד פאָרגעקומען א פראָצעס וואָס האָט צוגעצויגען די אויפמערקזאמקייט פון אלע קלאסען מענשען. אפיציעל האָט עס געהייסען, אז מען מישפט איינעם, א געוויסען לובין, דערפאר וואָס ער האָט אנטהייל גענומען אין דער פערשווערונג געגען א סטרייקער מיט'ן נאָמען מאָריס נערבמאן, וועלכער האָט געפלאנעוועט צו געהן ברעכען אין דער צייט פון קליוולאנדער קלאָוקמייקער סטרייק און האָט דערפאר בעצאָהלט מיט זיין לעבען. אונאָפיציעל, פאר'ן פובליק אבער, האָט דיזער טרייעל געדארפט קלאָר מאכען ווער עס איז געווען פעראנטוואָרטליך פאר אלע געוואלד־טהאטען, וועלכע זיינען בעגאנגען געוואָרען דורך דעם סטרייק: די יוניאָן, אָדער די מאנופעקטשורערס אססאָסיאיישאן. און גלייך פון דעם ערשטען טאָג פון טרייעל, איז פאר דער וועלט בעקאנט געוואָרען שטוינענדע פאקטען איבער דער שמוציגער ראָלע, וואָס די קליוולאנדער מאנופעקטשורערס האָבען געשפיעלט דורך דער צייט פון סטרייק.

עס איז נעמליך בעוויזען געוואָרען, אז לובין, וועלכער איז געווען אן דער שפיצע פון דער פיקעט־קאָמיטע און איז פאקטיש געווען פעראנטוואָרטליך פאר אלע געוואלט־טהאטען, איז אין דער שטיל געווען אן אגענט פון „די קליוולאנד קלאָוק און סוט מאנופעקטשורערס אסס"ן, וועלכע האָבען איהם געצאָהלט (ווי לובין אליין האָט צוגעגעבען איפ'ן סטענד) 10 דאָלאר א טאָג און עקספענסעס. נאָך א שטארקערע ליכט פאלט אויף דער אפערע, ווען מיר נעהמען זיך עראינערען דעם פאקט, דאָס יעדען מאָל, ווען א געוואלד־טהאט איז בעגאנגען געוואָרען, זיינען גלייך אויף מאָרגען די מאנופעקטשורערס ארויסגעקומען מיט גרויסע ערקלערונגען און אדווערטייזמענטס אין די צייטונגען, דאָס זיי וועלען געבען אזא און אזא בעלוינונג צו דעם יעניגען, וואָס וועט ברענגען צום געריכט די שולדיגע אין דער אָדער יענער פאסירונג.

אלזאָ, האָבענדיג אן איינעם אגענט אן דער שפיצע, וועלכער פלעגט אליין אויסשטעלען רעוואָלווערס, „בלעקדזשעקס" און נאָך אזעלכע אינסטרומענטען; פלעגט אויספלאנעווען דעם „דזשאב" און שיקען מענשען זיי אויספיהרען; האָבען דען די מאנופעקטשורערס אליין ניט געוואוסט, ווער עס זיינען געווען די שולדיגע? צו וואָס האָבען זיי דען געדארפט ספענדען אזוי פיעל טויזענדער אויף אדווערטייזמענטס און צוזאָגען אזעלכע גרויסע בעלוינונגען?

אויף דיזער פראגע איז לייכט צו קריגען אן ענטפער, ווען מען ווארפט נור א בליק אויף דעם געוועזענעם סטרייק. עס איז איבעריג צו וויעדערהאָלען די אורזאכען וואָס האָט דעם סטרייק ארויסגערופען; עס וועט זיין גענוג צו דערמאָנען בלויז דעם פאקט, דאָס די קלאָוק מאנופעקטשורערס זיינען געוועזן זעהר איבער־ראשט צו זעהען ווי אין איין טאָג זיינען אלע פעקטאָריעס אויסגעליידיגט געוואָרען. זיי האָבען זיך נאָך ניט געקענט פאָרשטעלען, אז זייערע שקלאפען, וועלכע זיי האָבען געהאלטען אין איינרעדען, אז זיי זיינען די גליקליכסטע אין דער וועלט, זאָלען נאָך מיט אמאָל דערלאנגען פאָדערונגען, און דערנאָך ארויסגעהן אין סטרייק ווי איין מאן. און דאָ זיינען נאָך די פאָדערונגען געוועזן אזוינע מילדע, אזוינע גערעכטע, דאָס עס איז געווען א שאנדע ארויסצוגעהן אין דער עפענטליכקייט און ערקלערען, אז די סטרייקערס פערלאנגען צופיעל. דאָס האָט זיי געבראכט צו א קריטישער לאגע: פון איין זייט די סימפאטהיע פון פובליקום מיט די סטרייקערס, פון דער צווייטער זייט די מורא, אז די אנגערייצטע דאָלארס וועלען האלטען אין איין אוועקשווימען פון זיי, אין פאל זיי וועלען נאָכגעבען די פאָדערונגען. אין דעם מאָמענט האָבען זיי זיך גענומען צו דעם מיטעל, וואָס ווערט אזוי אָפט בענוצט ביי די נייטשאנאל מאנופעקטשורערס אסס"ן, פון וועלכע די קליוולאנדער זיינען א טהייל, נעמליך: שיטען דעם עולם זאמד אין די אויגען, פערבלענדען איהם אזוי, אז ער זאָל קיין זאך ניט זעהען אין זיין ריכטונג פאָרויס, און דאן וועלען זיי קענען טהאָן אלץ וואָס דאָס הארץ גלוסט. און אזוי איז עס טאַקע געווען.

צוערשט האָט מען אריינגעשטופט אין דער

־ען אינספעקטארס און עס איז דא סך הכל [illegible] האט דער באס, אלזא, געקענט אונגע־שטערט ברעכען דאס געזעץ, ביז איינער פון די אינטערנעשאנאל ארגאניזערס האט די זאך רע־פארטירט צום הויפט פעקטארי אינספעקטאר. ווען דאריבער איז געקומען אן אינספעקטאר איז האט די מיידעלע נעפונען אין שאפ נאך 6, אבער ניט ביי דער ארבייט. דער באס האט גע־שוואוירען מיט אלע שבועות, אז זי איז זיינע אן איינענע און אז זי איז ערשט געקומען פון זיין הויז מיט א שליחות. דער אינספעקטאר האט דעם באס געווארענט. וואס האט ער געקענט מער טאן? אמת, דאס קינד האט מעהר אין שאפ ניט געארבייט. זי האט אבער גע־טראגען א סך פערשידענע ארבייט אהיים, אבי פארדינען דעם דאלאר א וואך ניט צו פערלירען.

אט איז נאך א פאל פון א שעהנע מיידעל מיט פעך־שווארצע האר, אלאבאסטער־ווייס גע־זיכט, שווארצע, ברענענדיגע אויגען מיט לאנגע ברעמען. הייסען הייסט זי דזשאמילא. דזשא־מילא ארבייט א גאנצען טאג, ביז זעקס אין איין שאפ, פאר 5 דאלאר א וואך און דאן נעהמט זי אין א שאפ אין דעם נעבסטען בלאק מאכען „אווער־טיים" ביז 8. אין דעם ערשטען שאפ האט א סאניטאר אינספעקטאר געצוואונגען דעם באס איינצושטעלען אן עלעקטרישען „פען" דעם שאפ צו לופטינען. אבער אזוי ווי מען האט יעדען ארבייטער דערפאר גערעכענט 5 סענט א טאג, האבען זיי אלע איינשטימיג בע־שלאסען נעגען דעם „פען".

ווינטער איז אין יענעם שאפ ניטא קיין „סטים היעט". כאפט דזשאמילא אפטמאהל א שווערען קאטאר און ווערט קראנק אויף עט־ליכע וואכען. איצטער, אין די סלעק־צייט, איז איהר גרעסטע דאגה וואס זי קען זיך ניט פערגי־נען אויף קארפער נאך קוני איילאנד א מאהל אין א זונטאג. דארף דען א 19 יעהריגע מיי־דעל אבשווארצען איהרע יונגע יאהרען אין סוועט־שאפ און א ארימע וואוינונג אויף עללען סטריט ביז דעם גראען צאפ? טראכט זיך דזשאמילא. אבער אזוינע מיידעלישע חלומות וואלטען צושטערט אלע געשעפטס־פלענער פון איהר באס און פערמינדערען זיין פראפיט.

אין אנאנדער טענעמענט הויז זיצט אן על־טערע פרוי ביים בעט פון א גוסס'ע מיידעל, וואס האט איהר לעבען פערצעהרט אין שאפ. איהרע אויגען זיינען טונקעל געווארען פון יאה־רען־לאנגען ווייגען. דא, אין א פינסטערע רומ־קע אויפ'ן דריטען פלאר, נעהמט זי מיט איהר שטערבענדער מיידעל'ס נאדעל פיניישען שעהן־פאליערטע קימאנאס, כדי צו פערדיענען אויף דער מיידעל'ס תכריכים.

יעדער ווייסט, ווי שווער עס איז אזוינע שעפער צו ארגאניזירען. אבער די ראפפער און קימאנא מייקערס יוניאן לאקאל 41 שלאפט ניט. דעם לאקאל איז איצט געלונגען צו בעקומען די הילף פון'ם סטייט פעקטארי דעפארטמענט און מען לאזט דיזען פינסטערען געגענד פון אויג ניט ארויס. איינינע עללען סטריטער מאנופעק־טשורערס זיינען שוין אריין אין דער אסאסיאיי־שען און געקומען אונטער יוניאן קאנטראל. די יוניאן האט א סך פון דיזע מיידעלעך ארויסגע־האלפען פון זייער פערצווייפעלטער לאגע, דארט וואו די מיידעלעך אליין האבען איינגעווילינט דערצו. די יוניאן קלעהרט אויף דיזע עללען־סטריטער שקלאפען, רופט שאפ־מיטינגס און לערענט זיי ווי צו קעמפפען פאר זייערע רעכטע. ביסלעכווייז הויבען זיי אן בעגרייפען, אז די יוניאן איז זייער איינציגע האפענונג און דארט, וואו דער איינפלוס פון דער יוניאן דרינגט איין, מוז דער שקלאפענטרייבער פערשווינדען.

פאבריק אין קאניטאר אינספעקטאר. די גאנצע
נאכט װערט פריציס איבערגעלעבט, װען עס דער־
הערט זיך דער מינדסטער שריט, אז עטליכע
בראר אריבצי האט אימיצער געזעהן אן
אינספעקטאר. דער קימאנא באס װערט שרעק־
ליך בייז און ראמט צו דעם מיידעל שאפ אויף
איא איבן. דאס דער אינספעקטאר קען איהם ביי
קיין עבירה ניט כאפען. זעהטענדיג מען כאפט
איהם ברעכען דאס געזעץ. און װען יא, איז
ער אויך ניט ברויה. איבער ער דארף שטראף
צאהלען, נעהמט ער זיך שוין אב בכפל כפלים
פון די נערין, װאס ער רעכענט די ארבייטער אב
פאר די מאשין פעררייכטען אדער װאסער צום
טרינקען. יעדענפאלס קיינט איהם בעסער
שטראף צאהלען, איידער איינפיהרען בעסערע
ארבייטס־בעדינגונגען.

איינינע בייספיעלע פון פאסירונגען גענו־
מען פון װירקליכען לעבען װעלען בעשטעטיגען
די איבענדערמאנטע פאקטען.

אין א שאפ װאס בעלאנגט צו איינעם פון
די ערענסטעסטער אריסטאקראטען אין דער קי־
מאנא־טרייד, ארבייט א 17־יעהריגע, שעהנע,
שפאניש־אידישע מיידעל, נאמענס ע. ס. זי
האט שוין איינגעצאהלט 28 דאלאר אויף איהר
מאשין און חוץ דעם האבט איהר יעדע װאך פון
60 סענט ביז 2 דאלאר די מאשין פעררייכטען,
אזא שברר ביי איז דאס. ע. ס. קריגט 2 סענט
פאר מאכען „ביעכס" אין א דיצענד קורצע קי־
מאנאס. כדי אויסצוארבייטען כאטש עטליכע
דאלאר, (היינט װאס זי דארף אויסצאהלען פאר
דער מאשין און אנדערע זאכען), שטרענגט זי אן
יעדען נערװ איהרען, אזוי לאנג װי די מאשין
נערט, און יאגט פון זיך די נשמה, ביז עס
הויבט איהר אן לייפען בלוט פון נאז און זי מוז
אויפהערען. מאנכעמאהל איז עס אזא ביליגע
ארבייט, אז אפילו װען זי יאגט מיט אלע כחות,
קען זי קיין 60 סענט א טאג ניט אויסארבייטען.
איינמאהל האט זי זיך בעקלאגט, האט איהר דער
באס הערפאר גלייך אויסגעשיקט.

נאכדעם װי זי האט פערבראכט א טאג אין
דער היים און געהאלטען אין איין װיינען, האט
זי זיך מיישב געװען, אז װיינען העלפט ניט און
האט בעשלאסען צו פערבייגען איהר שטאלץ און
געקומען מיט אראבגעלאזענע אויגען בעטען מען
זאל איהר צוריק ארויפנעהמען צו איהר גע־
װעהנליכע שקלאפעריי. דאס האט זי געצאהלט
דבייגער און געדערענט, אז אין אזא געשעפט
מיז מען ליידען און שװייגען.

נעבען איהר, אין דעם זעלבען שאפ, זיצט
א קליינע, יונגע מיידעל, װאס האט לעצטענס
נעמוזט געהען ארבייטען, װייל איהר עלטערע
שװעסטער איז קראנק געװארען און האט אי־
מעהר ניט געקענט אויפהאלטען. זי איז נאך
כמעט א קינד, אבער זי געהט שוין איינגעבויי־
גען. איהרע אויגען זיינען קאליע געװארען פון
דעם שיין, װאס די גאז־ליכט װארפט אויף דער
גייענדער נאדעל און זי מוז טראגען ברילען.

ביי דער נעבסטער מאשין זיצט א חבר'טע
פון ע. ס., א מיידעל 19 יאהר אלט, װאס זעהט
אויס װי א פרוי פון 35. דיזע מיידעלעך האר־
טען זיך פאר פערפאלענע. מען טאר קיין שאלות
ניט פרעגען. מען דארף ארבייטען און ליידען
ביז די לעצטע כחות. און דער באס — אלע
אבענד קומט זיינער א ברודער איהם אבנעהמען
מיט אן אויטאמאביל.

עס פערשטעהט זיך, אז װען דאס „גע־
שעפט" װערט מיט אזעלכע מעטאדען געפיהרט,
קען דער באס זיך גיך ארויפארבייטען און װע־
רען א פילאנטראפ און א מאראל־פרעדיגער אויף
דער פינפטער עװעניו אפטאון. אבער אלע
שענדליכע מעטאדען מוזען סוף כל סוף ארויס־
קומען אין דער עפענטליכקייט און עס קומט
דער יום הדין.

די לעהרער פון די פובליק סקוהלס אויף
דער איסט סייד װאונדערען זיך מאנכע מאל, אז
אן אינטעליגענטעס קינד װערט אין א שפעט־
רען טערמין מיט איינמאל שטומפף און אונפע־
היג. די לעהרער קענען דארויף געפינען אן ער־
קלערונג אט אין דיזען פאל: —

א שפאנישע, 14 יעהריגע מיידעלע, מיט'ן
נאמען ס. ב., ארבייט אין א שאפ, װאו דער באס
איז דא ניט לאנג בעשטראפט געװארען מיט 25
דאלאר פאר איבערטרעטען דאס געזעץ פון קינ־
דער ארבייט. פון דאן אן האט דיזע מיידעלע
אנגעהויבען געהען אין זיין שאפ צו דער אר־
בייט גלייך פון סקוהל, 3 א זייגער נאכמיטאג.
זי ארבייט ביי דער מאשין אלס „פאלדער" גע־
װעהנליך ביז 6, אפטמאל ביז 7 אדער 8 אין
אבענד, זונטאג און אנדערע פרייע טעג א גאנ־
צען טאג. פאר דיזער גאנצער ארבייט בעקומט
זי א גאנצען טאלער.

און װאו זיינען די פעקטארי אינספעק־
טארס?

דער ענטפער איז, אז פאר דעם גאנצען גע־
גענד האט געדארפט זיין װעניגסטענס א דיר־

[illegible] ראָזט זיך קוים גלויבען, אז עס איז [illegible] אין דער פרייער אמעריקא און אין דעם [illegible]רינדערט. קיין שקלאַפען־טרייבער [illegible] דאָך אודאי ניט.

[illegible] אייך קיין נייעס ניט, אז די ערנ־[illegible]ראַפּענט־טרייבער זאָלען זיך מאַכען פאַר [illegible] אין אבטהאָן זייערע פינסטערע [illegible] אין דעם נאָמען פון וואָהלטהעטיגקייט. [illegible]טראַכטען זיי זיך, „זיינען נעבעך גרינע [illegible] פון די האַלב־באַרבאַרישע ערטער, ווי [illegible] שפּאַניען און גריכענלאַנד. זיי וואָלטען [illegible] פאַר א קלייניגקייט. גרויסע נאַרע־[illegible] און מען קען זיי איינרעדען א [illegible] אין לעבער אין דער „נאַז". הכלל, מיר [illegible] אַ צי מאַנופעקטשורען קימאַנאָס און מיר [illegible] מיידלעך א טובה, ווען מיר נעה־[illegible] צו דער אַרבייט."

[illegible] דיזער מאָדערנער „פילאַנטראָפּ" א [illegible]ער ערגעץ אין עללען סטריט, וואו [illegible] קימט קיינמאָל ניט צו און א סאַני־[illegible] אינספּעקטאָר אודאי ניט. ער קויפט די [illegible] שטאָף, וואָס איז ארויסגעראַטעוועט [illegible] פון א שׂרפה, ערגעץ אויף א סייל. [illegible] קאַפּיטאַל קען ער ניט צושטעלען. [illegible] איבריגען קאַפּיטאַל וועלען שוין די ארביי־[illegible] ברענגען. זיי וועלען זיך איינשאַפען זיי־[illegible] איינענע מאַשינען, נאָדעל־פאָדים און אנדע־[illegible]. זיי וועלען צאָהלען פון זייער [illegible] צו „פיקסען" די מאַשינען, [illegible] נויטיג. זיי וועלען טרייבען די מאַשינען [illegible] איינענער פוס־קראַפט און טהאָן די [illegible] אַרבייט. און ער וועט זיין דער באָס; [illegible] זיי הייסען ארבייטען פון 7 אָדער 8 אין [illegible] ביז 7 אָדער 8אין אבענד; ער וועט זיי [illegible] א האַלבע שטונדע פאַר לאַנטש און 20 מי־[illegible] פאַר סאַפּער. יע, און שׂכירות, ווייס־[illegible] יעלען זיי דען האָבען א האַרץ צו [illegible] א סך שׂכירות פון אזא אָרים געשעפ־[illegible], יע, ער וועט זיי דאָרט געבען א קליי־[illegible], צו וואַרפען זיי ווי א הונד א ביין. יע. [illegible] פאַר איהם א גוטער, א קלוגער פּלאַן; [illegible] וועט געהען!...

[illegible] זייט איז דער פּלאַן גאַנץ ראַיעל, [illegible]געזעצליך. די עפענטליכע מיינונג האָט [illegible] אויסצוזעצען דאַגעגען. אויף דעם דאָ־[illegible] האָבען זיך די נאָדעל־טריידס אין [illegible] ענטוויקעלט. אויף דעם דאָזיגען וועג [illegible] פיעלע פון די איצטיגע גרויסע „פילאַנ־טראָפּען" אין דער פרויען־קליידער אינדוסטרי געגאַנגען; אָנגעהויבען קליין, ווי אויבען גע־שילדערט, ביסלעכווייז „ארויף געארבייט" זיך, דערגרייכט זייער איצטיגען שטאַנד, זייערע גרויסע „שאָו רומס" אויף פינפטער עוועניו אפ־טאון, און געוואָרען גרויסע פאַרשטעהער און טאָנגעבער פון מאָראַל און אויפפיהרונג. דער עללען סטריט'ער קימאַנאָ באָס, דער בעל טובה'־ניק, שטעלט זיך אָבער דערביי ניט אָב. ער איז פיעל דרייסטער. זיין עקספּלאָאטאַציע געהט נאָך ווייטער.

גראָד פאַסירט עס, אז זיין שוואָגער האַנ־דעלט מיט געניצטע נעה־מאַשינען און האָט א סטאָר אין דעמזעלבען פינסטערען געגענד. פון דערווייטענס זעהען דיזע מאַשינען אויס פאַר דער נאַרישער טערקישער מיידעל ווי עפּעס רעכטס. דער באָס און זיין שוואָגער האָבען אַן אָבמאַך, אז מען מעג דער גרינער מיידעל פער־קויפען א מאַשין אויף אויסצאָהלען, פאַר ניט מעהר ווי דאָפּעלט דעם פּרייז וואָס א נייע, גוטע מאַשין דאַרף קאָסטען. די מיידעל מוז אָבער צאָהלען פאַר „פיקסען" די מאַשין ווען נויטיג, און פיקסען דאַרף מען אזא אַלטע צובראָכענע כלי אַלע טאָג. לויט זייער אָבמאַך קען די מיי־דעל די מאַשין ניט מיטנעהמען ווען זי פערלאָזט דעם פּלאַץ, אָדער ווען מען הייסט איהר געהען, פאַר אן אורזאַך אָדער אָהן אן אורזאַך. און דאָס געלד וואָס זי האָט אויף דער מאַשין אויסגע־צאָהלט, בעקומט זי אויך ניט צוריק. נאָך ני־כער פערלאָזט זי דעם פּלאַץ, ווי די מאַשין שטעהט שוין ווידער ביים שוואָגער אין סטאָר, צוגעגרייט פאַר אן אַנדער נאַרישע גרינע מיי־דעל. דאָס איז, אלזאָ, א געשעפטעל ביי דער זייט וואָס וואַקסט ארויס פון דער קימאָנאָ־טרייד.

חוץ דעם, אז דאָס געשעפט געהט אויף אזא וועג און וואַקסט פון רויב און עקספּלאָאטאַציע, ווערט דער באָס אַלע מאָל קליגער און פּלאַנמע־סיגער. ער נעהמט אריין קליינע קינדער אָדער עלטערע פרויען, אזוינע אַרבייטער קאָסטען דאָך בילליגער. עס טרעפט אָפט, אז מען דינגט אַן אַלט פּאָר פאָלק פאַר 11 דאָלאַר ביידען און מען רעכענט אָב פון דיזע אָרימע שׂכירות פאַר די קאָסטען פון מאַשין, נאָדעל־פאָדעם און אפילו פאַר וואַסער צום טרינקען.

און דאָס געשעפט ווערט ערשט ריכטיג אינטערעסאַנט פאַר די באָסעס, ווען זיי דאַרפען אַלץ זוכען פּלענער ווי אויסצודריטען זיך פון'ם

אײניגע װיכטיגע בעשלוסע.

בעשלאָסען צו אינדאָסירען א סטרײק אין דער רעגקאָוט טרײד אין ניו יאָרק.

אויף דעם פערלאַנג פון ברידער האַלפּערן און פערלשטײן, א קאָמיטע פון דער דזשאָינט באָארד, װערט בעשלאָסען צו שיקען פערטרעטער צום קאָנפערענץ מיט די קלאָוק־מאַנופעקטשורערס. פּרעזידענט ראָזענבערג, בעקרעטער דײטש און װײס־פּרעזידענט ראָזענבערג װערען אײנגעפאָדערט צו זײן די פערטרעטער. סעקרעטער דײטש נעהמט ניט אָן, און עס װערען צוגעזעצט װײס־פּרעזידענטען אַמדור און מיטשעל.

בעשלאָסען צו בעהאַנדלען די טראַנספערפראַגע בײם נעכסטען מיטינג פון באָארד. דאָס הײסט: װי װײט לאָקאַלס אין מעמבערס זײנען פערפליכטעט אַבצוהיטען דעם 17טען פּינקט פון דער קאָנסטיטושאָן און װי מען דארף דעם פּינקט פערטײטשען.

אויף דעם פּראָטעסט פון לאָקאַל 38 װערט בעשלאָסען צו בעפעהלען לאָקאַל 25, אז זײ זאָלען זיך צוריקהאַלטען פון אָרגאַניזירען די אפּטאָון דרעסמײקערס, װעלכע אַרבײטען אײן בעשטעלטע דרעסעס, װײל איבער דיזען ברענטש פון טרײד האָבען זײ ניט קײן דזשורידיקשאָן רעכט.

בעשלאָסען צו געבען לאָקאַל 71, דעזיינטײלאָרס פון שיקאָגאָ, א דאָנײשען פון 200 ד.

בעשלאָסען בײצושטײערן 1,000 דאָלאַר צו דעקען דעם חוב פון לאָיער פּיגני פאַר זײנע דיענסטע אין דעם דזשענעראל סטרײק אין באָסטאָן, באופן, די באָסטאָנער לאָקאַלס װעלען שאַפען די איבריגע 15־הונדערט דאָלאַר.

אויף די אײנלאַדונג פון דער אינטערנאַציאָנאַלע שנײדער פעדעראַציאָן װערט בעשלאָסען צו שיקען א דעלעגאַט צום שנײדער־קאָנװענשאָן, װאָס הױבט אָן איהרע זיצונגען אין װיען, דעם 15טען יולי, און אויך אז אונזער אינטערנעשאָנאל זאָל זיך מיט דיזע קערפּערשאַפט אַפּילירען. סעקרעטער דײטש װערט אײנשטימיג ערװעהלט אלס דעלעגאַט.

די איבריגע, ניט פערענדיגטע, פראַגען איבערגעגעבען צו די מעמבערס פון נײ יאָרקער באָארד.

איבלען אין קימאָנאָ טרײד

װי „גרינע" שפּאַנישע און טערקישע מײדלאַך װערען עקספּלאָאַטירט פאַר דעם בענעפיט פון הערצלאָזע באָסעס.

פון נערטריך כאַרנים

אז מאַנכע באָסעס האָבען ניט קײן האַרץ און קײן געװיסען, װען עס האַנדעלט זיך װעגען זײערע אַרבײטער, איז פאַר אונז קײן נײעס ניט. אָבער די מעשׂית, װאָס מיר הערען טאָגטעגליך, װי מען אַרבײט זיך אַרויף אין דער קימאָנאָ־טרײד; װי מען בעשװינדעלט און מען דריקט אױס דאָס לעבען און נשמה פון גרינע אימיגראַנטקעס פון שפּאַניען און טערקײ, נעהען איבער אין הערצלאָזיגקײט אַלעס װאָס מיר האָבען װען עס איז געהערט.

אידיש־שפּרעכענדע אַרבײטער אין די קלײדער־אינדוסטריען קען מען הײנט מעהר ניט אויסנוצען און עקספּלאָאַטירען װי אַמאָהליגע יאָהרען. כמעט אין יעדער צװײג פון דיזע אינדוסטריען איז דאָ א מעהר אָדער װעניגער שטאַרקע יוניאָן װאָס דערלאָזט ניט דערצו. דאָרט אָבער װאו די אַרבײטער זײנען נאָך אַלץ פערפינסטערט און ניט אויפגעקלעהרט, געפינען זיך שוין מאַנכע געװיסענלאָזע מענשען א װעג װי זײ צו בערױבען און אויסדריקען פון זײ די נשמה. אין דער קימאָנאָ־טרײד זײנען דאָ אײניגע אַרבײטער, מײסטענס פרישע אימיגראַנטקעס פון סיריען און עהנליכע לענדער, װאו מענשליכע שקלאַפערײ הערשט נאָך אין פערשידענע פאָרמען. און אויף דער איסטסאַיד אין ניו יאָרק, אין עללען סטריט און אַרומיגע גאַסען, זײנען דאָ גענוג פינסטערע לעכער װאו מען האָט אײנגעשטערט טרײבען א זאָרט פאַבריק־שקלאַ־

[illegible] האבען פארלויפיג א פיעל גרעסערען [illegible] זייערע זיעבען גליקען פונ'ם טערקישען [illegible] זיי פערשטעהען, אז א גוט שטיקעל [illegible] אין א פארציע שור הבר אין דער צוקונפט [illegible] איך ניט אוועקווארפען... מיט אנדערע ווערטער: די ארבייטער הויבען אן פערשטעהן, אז א יוניאן־שאפ און א שטארקע ארגאניזאציע איז אן און פיר זיך א האלבע סאציאלע רעוואלוציע.

די באארד האט בעשטעטיגט די פאדערונגען פון די פילאדעלפיער קאטערס, פון די סינסינעטער קאטערס, פון די קלאוקמאכער און ליידיס טיילארס פון סט. לואיס, און האט אויסגעבעסערט אין גוטגעהייסען די פאדערונגען פון די ניו יארקער קלאוקמאכער. די פאדערונגען פון די ניו יארקער עמבראידערערס לאקאל 66 ווערען איבערגעגעבען צו א קאמיטע פון די וויס־פרעזידענטען מיטשעל, דובינסקי און וויטאשקין. די פאדערונגען פון די באלטימארער דרעסמאכער ווערען איבערגעגעבען צו דער זעלבער קאמיטע וואס פאסט אויף אויף דער סיטואציאן אין פילאדעלפיא. בנוגע צו די פאדערונגען פון די ניו יארקער רעינקאוט מאכער, רעקט פרעזידענט ראזענבערג, אז זיי האבען פריהער גוטגעהייסען ווערען ביי דער דזשאינט באארד. וועגען די פאדערונגען פון די פילאדעלפיער פרעסערס, בעריכטעט וויס־פרעזידענט פאלאקאף, אז וועגען דער פראגע פון וואך־ארבייט אדער שטיק־ארבייט האט שטאטגעפונען א רעפערענדום אבשטימונג. 420 האבען געשטימט פאר שטיק־ארבייט און 102 פאר וואך־ארבייט. מאנכע מעמבערס פון דער באארד זיינען ניט געוועזן צופריעדען מיט דער דאזיגער רעקאמענדאציאן פאר שטיק־ארבייט. אבער ענדליך איז די רעקאמענדאציאן אנגענומען געווארען פון 8 געגען 6.

בקשות פון פערשיעדענע לאקאלס.

דער פערלאנג פון די ברוקלין ליידיס טיילארס לאקאל 65, אז א קאמיטע פון דער אינטערנעשאנאל זאל זיי העלפען ארגאניזירען די טרייד, אים צו קענען רופען א סטרייק אין קומענדען פאלל סיזאן, ווערט איבערגעגעבען צו דער קאמיטע וואס איז אפאינטעד געווארען צו [illegible] פאר די אינטערעסען פון לאקאל 38.

די ביטע פון ברודער גארפינקעל, פון לאס אנדזשעלעס, אז אן ארגאנייזער זאל אנגעשטעלט ווערען פאר די ארבייטער פון דעם זיד־פאסיפישען ברעג; די ביטעס פאר ארגאנייזערס פון די מאנטרעאלער דזשאינט באארד און לאקאל 75 פון וואוסטער; דער פערלאנג פון די וויסט מייקערס לאקאל 25, אז וויס פרעזידענט פאלאקאף זאל פערבלייבען מענעדזשער פון די אסאסיאיישען שעפער; דער פערלאנג פון דער קליוולאנדער דזשאינט באארד, אז וויס־פרעזידענט פאיט זאל אויפפאסען אויף די קליוולענדער לאקאלס—דיעזע אלע ביטעס ווערען איבערגעגעבען צו פרעזידענט ראזענבערג.

דער פערלאנג פון לאקאל 22, ניו הייווען, פאר אן ארגאנייזער, ווערט איבערגעגעבען צו דערזעלבער קאמיטע, וואס האט צו בעהאנדלען די פאדערונגען פון די באלטימארער קלאוקמאכער.

די ביטע פון די בראנזוויללער דרעסמייקערס, אז די באארד זאל אינדאסירען א דזשענעראל־סטרייק אין זייער טרייד, ווערט איבערגעגעבען צו די ניו יארקער מעמבערס פון באארד.

דער פערלאנג פון די ראפפער און קימאנא ארבייטער לאקאל 41, אז די באארד זאל ארגאניזירען די שעפער פון קאנטראקטארס, וועלכע ווערען צוגערעדט פון די מאנופעקטשורערס ארויסצומופען ווייטער פון דעם 25 מייל גרענעץ, ווערט איבערגעגעבען צו וויס־פרעזידענט מיטשעל.

פרעזידענט ראזענבערג און וויס־פרעזידענטען קליינמאן און וויטאשקין ווערען אנגעשטעלט אלס קאמיטע צו אונטערזוכען די בעהויפטונג פון דער ניו יארקער דזשאינט באארד, אז א געוויסע צאהל סקווירט און דרעס מאנופעקטשורערס, וועלכע ווערען ניט קאנטראלירט פון דער קלאוקמאכער יוניאן, האבען זיך לעצטענס געווענדעט צו די וויסט און דרעס מאנופעקטשורערס אסאסיאיישען מיט דעם פערלאנג צו ווערען מעמבערס. די דזשאינט באארד דענקט, אז וויבאלד מען זאל דאס דערלאזען, וועלען די ארבייטער פון דיעזע שעפער דארפען ארבייטען פאר קלענערע פרייזען.

די דזשוריסדיקשאן־פראגע צווישען לאקאל 25 און לאקאל 35, וועגען דעם צו וועלכען לאקאל די וויסט פרעסערס דארפען בעלאנגען, ווערט איבערגעגעבען צו פרעזידענט ראזענבערג, סעקרעטער דייטש און וויס־פרעזידענט זלאטשין.

די קאמיטע אויסגעפונען אז ברודער סאראמאן איז ניט געווען ביים טרייעל צוליעב קראנקהייט אין זיין פאמיליע און די קאמיטע האט רעקאמענדירט א נייע טרייעל.

בנוגע צו דער אפעלאציע פון לאקאל 1, געגן א בעשלוס פון דזשאינט באארד, אז אין צייט פון סטרייק מוז יעדער לאקאל אליין צאָלען סטרייק־בענעפיט צו די ניט־יוניאן־לייט, האט די קאמיטע געהאלטען מיט דעם לאקאלס טענה, אז אזעלכע צאָלונגען צו ניט־יוניאן־לייט קענען, לויט דער קאנסטיטוציאן, ניט הייסען קיין בענעפיט נור סטרייק־עקספענסעס.

די אפעלאציע פון ס. ראזמאן געגען א שטראף פון 10 דאלאר וואס לאקאל 38 האט אויף איהם ארויפגעלעגט, דערפאר וואס ער האט גענומען דיוס פון ברודער פיסמאנאף, בשעת ער איז געווען א פארמאן און איז דארום געווען סוספענדירט אלס א מעמבער, האט די קאמיטע געפונען פאר ניט בעגרינדעט און האט בעשטעטיגט די האנדלונג פון לאקאל.

די קאמיטע האט אויך אונטערזוכט אנדערע קייסעס פון מעמבערס, וועלכע האבען פראטעסטירט געגען א געלד־שטראף, דערפאר וואס זיי האבען געארבייט שטיק־ארבייט געגען די רול, אבער זיינען צו דער אונטערזוכונג ניט ערשיענען. אנדערע מעמבערס איז ניט געפעלען וואס מען האט זיי בעשטראפט פאר ארבייטען אין די ריגעל האלידייס. אין דיעזע פעלע זיינען די אפעלאציעס ניט געווען בעגרינדעט און די קאמיטע האט ענטשיידעט געגען זיי. די באארד האט דיעזע אלע רעפארטס גוטגעהייסען.

אנדערע רעפארטס זיינען געווען עטוואס פרינציפיעל אדער ניט גאנץ פאלשטענדיג. ווי בעוויזען האבען די ווייסטמייקערס לאקאל 15 פון פילאדעלפיא, געפאדערט מען זאל זיי געבען דאס רעכט צו קאנטראלירען די ארבייטער ביי טשילדרען דרעסעס. וויים־פרעזידענט מיטשעל האט די זאך אונטערזוכט און רעקאמענדירט, אז זייער פאדערונג זאל ווערען בעוויליגט און אז זייער נאמען זאל זיין: „לײדיס ענד טשילדרענס דרעס ענד ווייסט מייקערס יוניאן". אבער אזוי ווי די לאגע אין פילאדעלפיא איז דערווייל אומבעשטימט, האט די באארד בעשלאסען די פראגע אבצולעגען ביז נאך דעם קלאוקמאכער סטרייק.

דעם רעפארט וועגען די גליקמאן קייס, וואס וויים־פרעזידענט פאלאקאף און זלאטשין האבען אונטערזוכט, האט די באארד געהאלטען פאר ניט פאלשטענדיג. ווייל אין א זאך וואס רירט אן א מענשענס כאראקטער און רעפוטאציע דארף ווערען ארויסגעגעבען אזא קלארע אורטהייל, אז מען זאל איהם ניט קענען צווייטייטיג פערטייטשען. אין דיעזען פאל האט ברודער גליקמאן געפאדערט מען זאל אונטערזוכען, אויב די סלוכען וואס מאנכע מענשען האבען פערשפרייט, אז ווען ער איז געווען א בעאמטער אין לאקאל 17, האט ער מיסברויכט דעם לאקאלס געלדער, זיינען ריכטיג אדער פאלש. דער רעפארט איז ניט געווען גאנץ דייטליך און די קאמיטע וועט איהם מוזען איבער־ארבייטען.

מען שטעלט איבעראל פאדערונגען.

קיינמאל איז די באארד נאך ניט געווען אזוי ביזי מיט איבערקוקען פאדערונגען פאר נעקסטע סיזאן, ווי ביי דיעזען מיטינג אין סינסינעטי, און פיעל צייט איז דארויף אבגעגעבען געווארען. די באארד האט בעהאנדעלט די פאדערונגען ניט נור פון די ניו יארקער קלאוקמאכער, נ[illegible] אויך פון די ארבייטער אין פיעלע אנדערע שטעדט. וועגען די פאדערונגען פון די פילאדעלפיער קלאוקמאכער און ניו יארקער רעינקאוט מאכען ווייסען מיר שוין לאנג. אבער ביי דעם מיטינג אין סינסינעטי זיינען פארגעבראכט געווארען פאדערונגען פון די סינסינעטער קלאוק קאטטערס, פון די קלאוקמאכער און לײדיס טיילארס אין סענט לואיס, פון די קלאוקמאכער אין באלטימאר און די באנעט־עמבראידערערס פון ניו יארק. איבעראל זינגט מען מיט איין ניגון: גרעסערע ווייזשעס, קירצערע שטונדען און גוט־בעצאהלטע אווערטיים, עטליכע פרייע האלידעיס, סאניטארע בעדינגונגען, א יוניאן־שאפ, פרייז־קאמיטעס צו דינגען זיך איבער פרייזען פאר שטיק־ארבייט און עהנליכע הנחות. קומענדיג פון אזוי פיעל שטעדט מיט איינמאל, מוז מען זאגען, אז דאס איז א צייכען דער צייט. דאס איז ניט רוהעלאזיגקייט און אונצופריעדענהייט סתם אין דער [illegible] אריין. דאס איז דער אויסדרוק פון א טיעפערען בעוואוסטזיין. דאס מיינט, אז די ארבייטער ערוואכען, אז זיי פערשטעהען זייער מאכט, אז זיי אנערקענען וואס ארגאניזאציאן קען פאר זיי טהאן. עס בעווייזט אויך, אז די ארבייטער האבען אנגענומען פראקטישע מעטאדען און זיי פערשטעהען, אז מען קען ניט קריגען [illegible] „טעלעריל פון הימעל" מיט איינמאל אין [illegible] דאלאר א וואך מעהר און א שטונדע א [illegible]

דזשענעראל עקזעקוטיװ באָארד אין סינסינעטי

דער פיערטעל־יעהרליכער מיטינג פון דזש. עקז. באארד, אבגעהאלטען אין סינסינעטי פון ...טען ביז דעם 28טען דזשון, איז ניט געווען אזוי רייך אין סיבות ווי דער מיטינג אין פילאדעלפיא. ערשטענס איז סינסינעטי זוייט פון דעם שטורם־צענטער פון דער פרויען קלייד־ער־אינדוסטריע—ניו יארק און ארומיגע שטעדט. פיעל לאקאלס האבען זיך ניט פער־לאנגט צו שיקען קאמיטעס פארצוברענגען זייער „פעקעל צרות" און האבען זיך צופריערענגע־שטעלט מיט בריעף. חוץ דעם וואלטען די קליינע לאקאלס סיי ווי סיי דערביי גארניט געוואונען. גראד האט דורך דיעזער וואך גאט אויסגעגאסען די זון פון זיין פוטערפאס. סינ־סינעטי שטעהט אין א טהאל און איז פול מיט רייך פון די פאבריקען און אייזענבאהנען, און ווען די היץ איז 106 גראד און קיין ווינטעל בלאזט ניט, דארפען מענשען זיין איבער־נאטירליך, צו קענען זיצען טאג איין, טאג אויס אין א פערשטיקטען צימער און פערהאנ־דלען יוניאן־ביזנעס. די באארד האט אפילו אין עטליכע טעג ארום געהאט איבערגעמופט אויף א שפיין בארג אין ניופארט, קענטאקי. זי האט אבער די פערלארענע צייט ניט געקענט דער־האפען און געלאזען א סך ניט פערענדיגטע ביזנעס.

די „רוטינע" ביזנעס.

„רוטינע" ביזנעס, דאס הייסט זאכען וועל־כע מוזען געוועהנליך פאר ביי יעדען פיערטעל־יעהרליכען מיטינג, דהיינו: רעפארטס פון קא־מיטעס, אנגעשטעלט ביים לעצטען מיטינג, צו מאכען געוויסע אונטערזוכונגען, האט אויף דעם סינסינאטער מיטינג ניט געפעהלט. אין פלוג קען זיך דאכטען, אז אזוינע רעפארטס זיינען ניט וויכטיג און האבען קיין שום בעדייטונג ניט. אין אמת אבער זיינען זיי גראד יא אינ־טערעסאנט. מיר קענען פון זיי לערנען ניט נור די אינערליכע נאטור פון אונזערע ארבייטער, נור אויך די דעמאקראטישע מעטאדען וואס הערשען אין דער יוניאן. אמת, די מאשינערי פון ענט־שיידען געוויסע סכסוכים, אדער פערגלעטען שטרייטעגע צווישען איין מעמבער און אנאנדער־ער, צווישען א מעמבער און זיין לאקאל און צווישען איין לאקאל און דעם אנדערען, שיינט פאר מאנכע מענשען צו זיין פיליכט אביסעל צו לאנגזאם. ווען מען וויל אבער אויסטהיילען יושר און גערעכטיגקייט צו יעדען גלייך, מוז מען אונבעדינגט ווענען און מעסטען יעדענס טענות. מען מוז נעהמען אין אנבעטראכט פערשיעדענע אומשטענדען און מען דארף זאָ־גאר אפט אויפפאסען, צי די קאמיטע וואס האט די זאך אונטערזוכט האט ארויסגעטראגען א שטרענג אונפארטייאישען אורטהייל, אדער צי זי האט ניט פערזעהען א רינגעל אין דער קייט פון בעווייזע און האט דורכדעם, אפשר גאנץ אונבעוואוסט, ניט געהאנדעלט לויט יושר. לאָ־מיר אקארשט ווארפען א בליק אויף עטליכע אזעלכע רעפארטס.

די וויים־פרעזידענטען מיטשעל און זלאָ־טשין רעפארטירען) אז זיי האבען אונטערזוכט געוויסע קייסעס, וואו מעמבערס זיינען ניט געווען צופריעדען מיט דעם אורטהייל פון זייער לאקאל און האבען אפעלירט צו דער דזשענ. עקז. באארד. ברודער טראנערמאן, א קאטער, איז בעשטראפט געווארען ביי לאקאל 10 מיט צעהן דאלאר, דערפאר וואס ער האט בעמערקט, ווען מען האט פארגעבראכט א ביל פאר האלל רענט, אז די סומע איז צופיעל און אז עס שמעקט מיט ניט ראיעלע ביזנעס. די אפיסערס האבען דאס אנגענומען פאר א בעליידיגונג נעגען זיך. אין אמת אבער איז ברודער טראנער־מאן געווען אין דעם אויפריכטיג און געמיינט דעם לאקאלס טובה. ביי דער אונטערזוכונג האט זיך ארויסגעוויזען, אז טראנערמאן האט געהאט געגוג אורזאכע אזא בעמערקונג צו מאַ־כען, און די קאמיטע רענקט, אז די שטראף איז אונגערעכט.

דערזעלבער לאקאל האט אויך בעשטראפט ברודער אינער מיט 10 דאלאר, פאר ארבייטען שבת נאכמיטאג נעגען די רול. אין דעם פאל האט דער לאקאל ריכטיג געהאנדעלט און די קאמיטע רעקאמענדירט, אז דעם מעמבערס אפעלאציע זאל ווערען צוריקגעוויזען.

ברודער סאלאמאן, א פרעסער, האט געהאט פראטעסטירט נעגען א שטראף פון 15 דאלאר, וואס לאקאל 35 האט אויף איהם ארויפגעלעגט. די קלאגע נעגען איהם איז געווען, אז מיט זיין האנדלונג אין שאפ האט ער געשעדיגט די אינ־טערעסען פון זיינע מיטארבייטער. די קלאגע איז אמת טאקע א גאנץ ערנסטע. האט אבער

רויפט ניטא קיין מיטעל אויסצוגעפינען וועלכע מיטעל איז יא די ריכטיגע פאר דער פראבע. קומט אויס, אז די פראבע איז א שפעקולאציע, פון וועלכער דער מאנופעקטשורער בענעפיטירט און די ארבייטער בעקומען ניט די פערשפראכענע העכערונג. עס איז אויך קלאר, אז די פראבע, ווי מען פירט איהר איצט דורך, איז ניט דער ריכטיגער מיטעל צו בעשטימען פרייזען פאר שטיק־ארבייט.

מאנכע מאנופעקטשורערס וועלען בעקלאגען זיך, אז מיידעלך ארבייטען עקסטרא לאנגזאם, כדי די צייט צו פערציהען און דעם פרייז צו פערגרעסערן. זיינען אויך ביידע צדדים ניט צופרידען מיט דער ארט און וויזע ווי די פראבע ארבייט. אנדערע מאנופעקטשורערס קלייבען עקסטרא אויס 16 אדער 18 דאלארדיגע מיידעלך, כדי דעם פרייז אראפצוברענגען. אין דעם פאל אבער מישען זיך אריין די הויפט־רעדנערס, אדער די קאמיטע פון דער וויידזש־סקייל באארד, און ענטשיידען, אז יעדע פירמע מעג זיך אויסקלייבען אפילו א 20־דאלארדיגע ארבייטערין. די פרייזען מוזען אבער בעשטימט ווערען לויט איהרע פערדיענסטען. ווייל באלד זי ארבייט אויס 20 דאלאר אין 45 שטונדען, מוזען די ארבייטער פאר דיזער ארבייט קריגען 45 סענט א שטונדע. איך האב מר. באטאראמיי און מר. היימאן, דעם טשערמאן פון וויידזש סקייל באארד פארגעשלאגען אזא פלאן: די מיידעל זאל צוערשט ארבייטען געטעסטעטע ארבייט 9 שטונדען נאכאנאנד, און [illegible] וועט פערדיענען אין די 9 שטונדען זאל נאכהער בערעכענט ווערען דער פרייז פער שטונדע אויף דעם גאנצען גארמענט. ניט לאנג צוריק איז אזא פאל פארגעקומען ביי מאחם דער, האבען מיר (מרס. איזאעקס און איך) געהייבען מאכען די פראבע איז א אינען.

איך האב פארגעבראכט די פראגע וועגען דער „פראבע" פאר דער וויידזש־סקייל באארד און האב זיי ערקלערט ווי שלעכט דער פראבע ארבייט, אז די מעמבערס בענעפיטירען דערביי גאר ניט. עס איז אמת, אז די ארבייטער פערדיענען איצט עטוואס מעהר ווי פאר דעם סטרייק, האב איך אבער אויך אויסגעפונען, אז זיי זיינען איצט מעהר איינגעאיבט אין ארבייטען שנעלער ווי דעמאלט. זייערע ווידזשעס זיינען געהעכערט געווארען, אבער ניט אזוי פיעל ווי די קאנפערענץ־לייט האבען גערעכענט.

די וויידזש סקייל באארד האט בעשלאסען, אז א קאמיטע פון ביידע צדדים זאל דיזע פערפלאנטערטע פראגע אונטערזוכען. פון אונזער זייט וועלען אין דער קאמיטע זיין ברודער ריינער, ברודער באראף און איך זעלבסט. זייטענס דער אסאסיאיישען וועלען זיין די הערען היימאן, פרענקס און גאלדמאן, וועהרענד ג. י. כטאי וועט פערטרעטען ביידע צדדים. איך האף, אז די קאמיטע וועט געפינען א מיטעל ווי דיזע פערפלאנטערטע פראגע צו שליכטען, אז די ארבייטער זאלען קריגען גערעכטיגקייט און איך וועל וועגען דעם בעריכטען אין דיזען זשורנאל.

איך וויל אויפפאדערן די עקזעקוטיווע באארד און די מעמבערס פון לאקאל 25 בכלל דיזע „פראבע"־פראגע אויפצונעהמען פאר דיסקוסיאן ביי זייערע באארד און ברענטש־פערזאמלונגען. ווער עס האט א פלאן פארצולעגען, אדער א מיינונג אויסצודריקען, איז געבעטען צוצושיקען שריפטליך אין מיין אפיס: 43 איסט 21טע גאס, אדער צום רעדאקטאר פון „ליידיס גארמענט וואירקער, 32 יוניאן סקוועיר. לאזט די מעמבערס אין דער זאך נעהמען א לעבעדיגען אינטערעס. —

נאטיס צו קארעספאנדענטען

מיר ווילען נאך א מאל דערמאהנען אונזערע לאקאלע סעקרעטערס און אנדערע לעזער, וועלכע שיקען אונז צו פון צייט צו צייט קארעספאנדענציעס און בעריכטען, אז דיזע מוזען אנקומען אין אפיס ניט שפעטער ווי דעם 15טען פון יעדען מאנאט, זאנסט קענען זיי אין לויפענדען נומער ניט אריינגעהן. אויב איהר האט וואס צו שרייבען אנפאנג מאנאט, שרייבט עס אן און שיקט עס גלייך צו. דאס קען אבער ניט געדרוקט ווערען, ווען איהר שיקט דאס זעלבע אויך אין אנדערע צייטונגען און עס ווערט דארט געדרוקט פריהער.

אינטערעסען פון די מאַנופעקטשורערס זיינען געווען ניט בעוואָרענט מיט דעם פונקט, דאָס אין יעדען פאַל וואו די קאָמיטעס קענען זיך מיט די באָסעס וועגען די פרייזען ניט אייניגען, „זאָל די ארבייט דערווייל אָנגעהן". גראָד האָט פּאַסירט, אז אין די מייסטע שעפּער האָט מען ווייל מ'האָט ניט געקענט אייניגען און עס האָט זיך געפאָדערט צו מאַכען פּראָבען.

ווי שיין געזאָגט האָבען די קאָנפערענציעס פערפעהלט קלאָר פאַרצושרייבען וואָס הייסט „א געניטער, גוטער ארבייטער" די פּראָבע צו מאַכען. מאַנכע מאַנופעקטשורערס האָבען זיך בענוצט מיט דיעזער אונקלאָרהייט און האָבען גע'טענה'ט, אז א „געניטע, גוטע ארבייטערין" הייסט די שנעלסטע ארבייטערין. דערנאָך פלעגט מען כמעט אימער נעהמען א מיידעל, וואָס האָט געקענט פערדיענען 30 סענט א שטונדע פאַר דעם סטרייק; וועהרענד צוליעב דער רעכענונג וואָס מען האָט נאָך דעם סטרייק פערשפּראָכען האָט אזא מיידעל בעדאַרפט דורכשניטליך פערדיענען 38 אָדער 40 סענט א שטונדע. דיעזער מיטעל האָט נאַטירליך געדיענט די מאַנופעקטשורערס. די העכערונג אין פרייז האָט אויף אזא אופן אויסגעמאַכט אַן ערך 10 אָדער 15 פּראָצענט. דער פרייז האָט אָבער פאַר קיין פאַל ניט אויסגעטראָגען דעם מינימום פון 30 סענט א שטונדע פאַר די ערגער בעצאָהלטע ארבייטער.

דאָס איז נאָך ניט אַלעס. א געוויסע צאָהל מאַנופעקטשורערס האָבען געוואָלט מאַכען דעם מינימום־פרייז פון 30 סענט א שטונדע פאַר דעם מאַקסימום־פרייז און האָבען דיעזען פרייז געוואָלט ארויפדרינגען אויף אַלע ארבייטער, אפילו אין יענע שעפּער, וואו די ארבייטער האָבען פאַר דעם סטרייק פערדיענט 40 סענט א שטונדע. דיעזער שווינדעל האָט זיך זיי אָבער ניט איינגעגעבען. די יוניאָן האָט דורך דער וועידזש־סקייל באָארד דאָס בעצייטענס פערמאַכט.

די אַסאָסיאיישען בעאַמטע גיבען צו, אז צו סעטלען פרייזען דורך דער „פּראָבע", ווי מען פיהרט די פּראָבע איצט דורך, שטעלט בײדע צדדים ניט צופריעדען. יעדעס מאָל ווען עס קומט פאַר אזא פאַל פאַר דער קאָמיטע „אָן אימידיאייט עקשען" (זאָפאָרטיגע האַנדלונג), אָדער פאַר די הויפּט־קלוירקס, ראַטהען זיי אימער בײדע צדדים זיי זאָלען זיך טרײַען איי־ניגען אָהן א פּראָבע מאַכען, כדי צו פערשפּאָרען רייסעריי. אין פיעלע שעפּער האָט די ערפאַהרונג בעוויעזען, אז אין יעדען פאַל וואו מען האָט די פּראָבע פרייוויליג דורכגעלאָזען זיינען די ארבייטערס פערדיענסטען געווען בעסער.

זינט דער סטרייק איז געסעטעלט געוואָרען האָבען מיר געפּרובט פערשיעדענע מיטלען ווי צו מאַכען, אז די פּראָבע זאָל ריכטיג ארבייטען. צוערשט האָבען מיר געמיינט, אז די מיידעל וואָס פערדיענט דורכשניטליך $12.75 פאַר 45 שטונדען אונאונטערבראָכענע ארבייט, וועט ביי דער פּראָבע ארויסברענגען דעם געווינשטען מינימום פון 30 סענט א שטונדע. נאָכהער האָבען מיר אויסגעפונען, אז דיזער פּלאַן איז ניט גינסטיג צו די ארבייטער, דערפאַר, וואָס מען קען ניט בעשטימט וויסען וויפיעל שטונדען די פּראָבע־מאַכערין האָט דורכשניטליך געאַרבייט פאַר די לעצטע דריי אָדער פיער וואָכען. די ביכער ציינען, אז דורכשניטליך האָט דיעזע מיידעל אין די דריי—פיער וואָכען פערדיענט אַן ערך $12.75 א וואָך. מיר האָבען אַלזאָ אראָבגערעכענט 5 שטונדען פון די 50 שטונדען א וואָך פאַר צייט־פערלוסט און האָבען זיך מישער געווען, אז ארבייטענדיג אונאונטערבראָכען צו ווערען, זיינען איהרע שטונדען 45 א וואָך. לויט דיזען רעכענונג דאַרף איהר פּראָבע ארויסברענגען עטוואָס מעהר ווי 30 סענט א שטונדע. האָט אָבער איהר פּראָבע ארויסגעבראַכט דעם פאַקט, אז זי האָט פערדיענט די $12.75 אין 35 ביז 40 שטונדען. אויף אזא אופן איז זי דאָך גאָר א 16 אָדער 18־דאָלאַרדיגע מיידעל. לאָמיר זיך פאָרשטעלען א פאַל, וואו די ארבייטער בעטען פאַר א געוויסען גאַרמענט $1.25 פאַר א דאָזען אַפּעריטען. זיי שטעלען זיך פאָר, אז עס דאַרף נעהמען אַן ערך 4¼ שטונדען אונאונטערבראָכענע ארבייט. דער מאַנופעקטשורער באָט א דאָלאַר און מען קען זיך ניט אייניגען. נעהמט מען די ערמאָהנטע מיידעל און מען זעצט איהר מאַכען די פּראָבע; ווערט זי פאַרטיג מיט'ן דאָזען ארבייט אין דריי שטונדען. דריי שטונדען צו 30 סענט איז 90 סענט. מאַכט די ארבייט אויס נאָך 10 סענט ווייניגער ווי דער באָס אַליין האָט געבאָטען. האָט דער באָס א פּרעטענזיע אז די ארבייטער ווילען איהם רואינירען, וועהרענד די ארבייטער ווערען צוטומעלט, וויסענדיג אז זיי קענען די 30 סענט א שטונדע ניט אויסארבייטען. די פּראָבע־מאַכערין איז אַלזאָ ניט געווען די ריכטיגע מיידעל פאַר דיעזער פּראָבע. עס איז איבער־

ביז 30 סענט. אין קיין שאפ זאל די ארבײט נים אױסמאכען װעניגער פון 30 סענט א שטונדע און װאו עס קומט אױס 33 סענט אדער מעהר, נאר דער פרייז פאר קיין פאל נים פערקלענערט װערען.

װי די טהעאריע װערט נים אױסגעהאלטען אין פראקטיקע.

אין טהעאריע, אויף דעם פאפיער, האט דער פלאן אױסגעזעהן װעדער שעהן און ציפריעדענשטעלענד. אבער דעם פלאן אין לעבען צו ברענגען איז שױן גאר נים אזא לײכטע זאך. װי װײט מען זאל די קאנפערענץ־לײטע נים לויבען פאר זײער גוטער ארבײט, האבען זײ פארט נים געקענט פאראױסזעהן די שװעריגקײטען. עס פערשטעהט זיך, אז מענשען זײנען נים קײן נביאים און װײסען נים װאס עס װעט פאסירען, ביז עס פאסירט. די גאנצע שװעריגקײט ליעגט אין דער פראגע פון מאכען די פרײזען. לויט װי עס װערט געזאגט אין פונקט (אי) פון ארטיקעל 10, װערען די פרײזען פאר שטיק־ארבײט בעשטימט לויט די צאהל שטונדען, װאס עס נעהמט א געניטען, גוטען ארבײטער צו מאכען א געװיסען גארמענט. האבען אבער די קאנפערענץ לײטע נים בעשטימט װאס אײגענטליך הײסט „א געניטער, גוטער ארבײטער"; און זײען עס האט געהאלטען בײם אױסקלײבען די מײדער די פראבע צו מאכען, האבען א געװיסע צאהל מאניפעקטשורערס געהאט דעם פארצוג און עס האט פאר די ארבײטער נים אױסגעמאכט קײן מינימום פון 30 סענט א שטונדע, װאס לויט דעם פראטאקאל האבען זײ בעדארפט בעקומען. אזוי װי דער פלאן איז געװען א נײע זאך, האבען די ארבײטער אין דעם נים געהאט גענוג ידיעה, אז זײ זאלען זיך געגען דעם קענען בעװארענען.

פאר די װאך־ארבײטער איז פאראן װעניגער שװעריגקײטען. אין סקעדיול (א), הגם דאס גיבט ניר אויף דערװײל, װערט גענױ פעסטגעשטעלט, װיפיעל עס זאל זײן די מינימום װעכענטליכע געצאהלט פאר יעדען זארט ארבײטער. עס װערען אין דעם סקעדיול בעזונדער דערמאנט: די פאלשטענדיגע קאטטערס, קאטטערס אויף דער לערה, פרעסערס, אײראנערס, דרײפערס, דיזאײנערס, עקזאמינערס, סעמפעלהענד און פלײן פינישערס. װאו נור עס האט פאסירט א דיספוט, און אזוי לאנג װי די װײדזש־סקײל באארד האט די פרײזען נאך נים בעשטימט, האבען זײ זיך געקענט ריכטען לויט די קלאר פעסטגעשטעלטע פרײזען פון דעם סקעדיול; חוץ דארטען װאו די ארבײטער האבען נים געהאט די נויטיגע געניטקײט. אבער אפילו דיזע ארבײטער האבען געקראגען זײער לױן געהעכערט װעדליג זײער געניטקײט. די צאהל איז געװען בײ די שטיק־ארבײטער. אבװאהל אין דעם פאפיער האבען זײ בעדארפט אױסארבײטען א מינימום פון 30 סענט א שטונדע, האט עס אין א סך שעפער דיזען פרײז נים אױסגעטראגען.

פאר דעם סטרײק זײנען די שעפער געװען צוזאמענגעשטעלט פון אונגעפעהר פארגענטש ארבײטער: אן ערך 60 פראצענט האט פערדיענט ביז 15 סענט א שטונדע, 20 פראצענט נים מעהר װי 20 סענט און 20 פראצענט האט פערדיענט אן ערך 30 סענט א שטונדע. די ארבײטער, װעלכע האבען פערדיענט 30 סענט אדער מעהר װי 30 סענט א שטונדע, זײנען געװען אזוי װעניג אין צאהל, אז זײ האבען דיעזע ציפערען כמעט נים בעריהרט. אין ארויפצוציהען דעם פרײז פון די קארגבעצאהלטע ארבײטער ביז 30 סענט א שטונדע האט זיך געפאדערט אז די פרײזען בכלל זאלען װערען געהעכערט אן ערך 80 פראצענט, איבער די פרײזען װאס מען האט געצאהלט פאר דעם סטרײק. מיט אנדערע װערטער: כדי פאר די ארבײטער װאס האבען בעקומען ביז 15 סענט א שטונדע זאל אױסמאכען 30 סענט א שטונדע האט מען בײם סעטלען די פרײזען בעדארפט ארויפציהען דעם פרײז, לאמיר זאגען: פון 50 סענט א דוצענד ביז 80 אדער 90 סענט א דוצענד. נור אויף אזא אופן האט מען די פרײזען געקענט אױסגלײכען װעדליג װי דער פראטאקאל שרײבט פאר. מען האט אבער דאס נים געטהאן אױס פאלגענדע אורזאכען:

אזוי גיך װי מען האט דעם סטרײק געסעטעלט, זײנען די ארבײטער צוריק אײעק צו דער ארבײט און האבען זיך פערלאזען אויף די פרײז קאמיטעס די פרײזען צו סעטלען. דער פראטאקאל פאראג. אין פונקט (עף), ארטיקעל 10, שרײבט פאר, אז „װען מען בעשטימט די פרײזען, גילטען זײ פון דער צײט װאס מען האט די ארבײט אנגעפאנגען". דאס הײסט אלזא, אז װיפיעל עס װעט דער פרײז־קאמיטע נעלינגען דעם פרײז ארויפצוציהען, װעלען זײ די העכערע בעקומען פאר דער גאנצער ארבײט װאס זײ װעלען האבען געמאכט פון אנפאנג. אז צו װאס־זשע דארף מען זיך באדערען בײם סעטלען פרײזען און װארטען מיט דער ארבײט?

וועגען סעטלען פרייזען פאר שטיק-ארבייט אין ווייסט און דרעס אינדוסטריע

ווי די טהעאריע ווערט אין פראקטיקע ניט אויסגעהאלטען.

פון ס. פאלאקאף
(מענעדזשער פון די אסאסיאיישען שעפער)

איינע פון די וויכטיגסטע פונקטען (ארטיקעל 10) אין דעם פראטאקאל צווישען די ווייסט און דרעס מאנופעקטשורערס אסאסיאיישען און די ווייסטמאכער יוניאן לאקאל 25, איז וועגען סעטלען פרייזען פאר שטיק-ארבייט. די לעזער וועלען זיך דערמאנען, אז א קאנפערענץ פון ביידע צדדים איז געזעסען עטליכע וואכען נאכאנאנד מיט דעם צוועק איינצושטעלען א בעסערען ארדנונג אין ווייסט-טרייד, ווייל בנוגע צו ארבייטס-פרייזען האט אין טרייד בעפאר דעם געהערשט א גרויסער כאאס און אונארדנונג. יעדער וואס האט געהאט די מינדסטע שייכות מיט דעם טרייד האט געוואוסט, אז בנוגע אין יעדען שאפ איז געווען אנדערע פרייזען פאר דעם זעלבען זארט גארמענט. עס האט געדארפט די פערטרעטער פון יוניאן-צד, קלאר און אינטעליגענט ארויסצוברענגען דעם פאקט, אז די מייסטע ארבייטער פון טרייד האָבען געארבייט פאר די קלענליכסטע געצאהלט. זיי האבען געשטעלט פעסטע, איבערציינגענדע באווייזען אז א גרויסע צאהל, וואהרשיינליך א מאיאריטעט פון די ארבייטער, האבען פערדיענט ניט מעהר ווי פון 10 ביז 15 סענט א שטונדע און זיי האבען זיך נאטירליך בעמיהט צו קריגען א מינימום-פרייזען געוויס, אט טאקע פאר דיזע שלעכט-בעצאהלטע ארבייטער. די קאנפערענץ האט געהאבען אויסגעארבייט א סקייל (זעהט די ציפערן אויף די ענגלישע פיידזשעס), מיט דעם צוועק ארייפצוציהען דעם פרייז פאר די שלעכט-בעצאהלטע ארבייטער אויף דעם מינימום פון 30 סענט א שטונדע.

די קאנפערענץ-לייט האבען גענומען צוזאמענשטעלען פונקט 10 פון פראטאקאל, וואס בעשטימט די ארט און ווייזע פון סעטלען פרייזען פאר שטיק-ארבייט, האבען זיי בעצוועקט צוויי זאכען: ערשטענס, צו שטעלען דעם „סטענדערד" (די מינימום מאאס אדער צאהל) פאר די ארבייטס-פרייזען און צווייטענס, צו שאפען א מאשינעריע אום דורכצופיהרען אלע איינצעלהייטען וואס דער פונקט ענטהאלט.

לויט דיזען פונקט האבען די ארבייטער פון יעדען שאפ דאס רעכט צו ערוועהלען א פרייז-קאמיטע פאר שטיק-ארבייט. צוערשט דינגט זיך דיזע קאמיטע מיט דעם באס וועגען די פרייזען פון גארמענט פאר אלע ארבייטער פון שאפ. אויב זיי קענען זיך ניט איינינגען, גיהט מען דערווייל אן מיט דער ארבייט און מען קלייבט אויס איינעם אדער צוויי ארבייטער צו מאכען דעם „טעסט" (די פראבע) כדי צו דערגעהן וויפיעל שטונדען עס דארף נעהמען א געניטע גוטע ארבייטערין צו מאכען דעם גארמענט. דער פרייז פאר דער גאנצער שאפ ווערט דאן בעשטימט אן ערך, לויט דעם, וויפיעל דיזע „פראבע ארבייטערין" פערדיענט דורכשניטליך פער שטונדע. אויב ביידע צדדים קענען זיך ניט איינינגען וועגען וועלכער ארבייטערין מען זאל צו דער פראבע זעצען, גיט מען דעם דיספיוט איבער צו דעם ווידזש סקייל באארד, וואס בעשטעהט פון ספעציאליסטען אין פאך פון סעטלען פרייזען. אום צו פערזיכערען פאר די ארבייטער די פערשפראכענע העכערונג אין ווידזשעס, האט מען פארלויפיג איינגעשטעלט א פונקט אין ארטיקעל 10, אז ביז די ווידזש סקייל באארד וועט האבען בעשטימט די ענדליכע „סטענדערד" פרייזען, זאל דערווייל אין קיין שאפ די ארבייט ניט אויסמאכען ווינציגער ווי 30 סענט א שטונדע. אין ארטיקעל 10 ווערט פאלגענדעס גזאגט:

אין אלע שעפער וואו עס מאכט איצט אויס ווניגער פון 28 סענט א שטונדע, זאל ווערען געהעכערט ווניגסטענס 15 פראצענט.

אין אלע שעפער וואו עס מאכט איצט אויס ווניגער פון 30 סענט און מעהר פון 28 סענט, זאל ווערען געהעכערט ווניגסטענס 10 פראצענט.

אין אלע שעפער וואו עס מאכט איצט אויס 31 אדער 32 סענט א שטונדע, זאל ווערען געהעכערט

אינדיאַנער, קאַראַטען, פערד, פרייען, באַרגען, וואַגאָנען, אויטאָמאָבילס און נאָך פילע זאַכען וואָס איך האָב ניט געקענט דערזעהען, מחמת איין פּלאַנט פון מיר איז געזעסען א ליידי מיט א גרויסען הוט, האָט זי מיר אביסעל פערשטערט. מיר זעהן, די קאַוּבאָיעס שיסען, די אינדיאַנער טאַנצען און די קאַראַטען רייטען אויף זייערע קליינע פערדעלעך. און עס איז פרעהליך.

אַט האָב איך די ריכטיגע רענכט! פרעג איך זיך. אַט העלפען זעהן מיינע שפּעפען בעגייסטערונג? וואָס טוט זיך דאָ מיט מיר! זעהען מיר ניט די אַלע קונצען מאַכעריי ביי אונז אין ניו יאָרק אין אידישען טעאַטער?

חבר'ה, איך זעה שוין, אז אפילו דאָ בין איך אייך אויף צרות, און איך קום צום בעשלוס, אז די בעסטע זאַך וועט זיין צו פאָהרען ווייטער וועסט.

עטוואָס וויכטיגעס און אינטערעסאַנטעס האָב איך געזעהן אין סאָלט לייק סיטי און מיין האַרץ איז צושמאָלצען געוואָרען פון נחת. עפּעס א פרייהייט, עס עקזיסטירט דאָ פאָלשטענדיגע פרייע רעדע. אויף איין קאָרנער שטעהט די סאַלוויישאַן אַרמיי און אַנטקעגען איבער די אינדאַסטריאַל וואָרקערס און ביידע זינגען מיט'ן זעלבען ניגון. דער אונטערשייד איז נור אין די ווערטער. זעהט איהר! אזא זאַך זעהט מען שוין ביי אונז, אין די איסט, ניט. עס איז פאָרט וועסט, וואו מען פיהרט זיך פרייער....

איך זיץ שוין ווידער אויפ'ן טריין, און נאָך א שלעפּעניש פון צוויי נעכט מיט א טאָג, זיינען מיר ענדליך אָנגעקומען אין דער „גאָלדענער" שטאָדט סאַן־פראַנציסקאָ.

פאָהרענדיג פון סאָלט לייק סיטי ביז סאַנ־פראַנציסקאָ, האָבען מיר ווידער געהאַט די זעלבע מדבריות, פאָרט און פאָרט און עס נעהמט קיין סוף ניט. איך האָב שוין געהאַלטען אין רעכנען, אז מיר וועלען זיך אזוי ארומשלעפּען אין די מדבריות פערציג יאָהר, און איך האָב שוין גענומען מאַכען הכנות מקריב צו זיין דעם קרבן פסח, נור מיט אמאָל — הוראַ! עס ווערט זיך אביסעל גראָז, א ביים, אפּאָר שעפּסען, חזירים, הינד, פייגעל, און פון דערווייטענס ווערט זיך שוין אפילו א מענש אויך. דאָ האָב איך שוין פערשטאַנען, אז באַלד וועלען מיר אַריינקומען אין לאַנד כנען. און אזוי איז טאַקע געווען; די טריין שטעלט זיך ענדליך אָב. אַלע פּאַסאַזשירען געהען אַרונטער, מען פיהרט אונז אריין אויף א שיף, ווי מען פיהרט אריבער די גרינע פון האָבאָקען צו קעסטעל גאַרדען. איך טראַכט ביי מיר, אז אין יעדער פּאָרטאָווע שטאָדט וואו אימיגראַנטען קומען, מוזען זיי דורכגעהן א סאָרט קעסטעל גאַרדען. דאָ וועט מען ביי אונז וואַהרשיינליך אויספרעגען ווי אַלט מיר זיינען, צי זיינען מיר געזונד, ווי פיעל געלד מיר האָבען ביי זיך, צו וועמען מיר פאָהרען און נאָך פערשיעדענע פראַגען. איך טראַכט ביי זיך: וואָס האָב איך מורא צו האָבען? איך וועל זיי צייגען מיינע סיטיזען־פייפּערס און גענוג. איך טאַפּ דורך אַלע מיינע פּאַקעטס, פעטשערס ניטאָ קיין סיטיזען־פייפּערס, אזוי ווי אין דר'ערד אריין. דאָ ווערט מיר שוין אפילו אביסעל קאַלאַמוטנע אויפ'ן האַרצען. ווי אזוי קען מען זיך העלפען? וואָס עס וועט זיין מיט אַלעמען, וועט זיין מיט מיר אויך.

די שיף אונזערע איז מיט מזל אָנגעקומען אין האַפען. איך זעה, מען לאָזט אַלעמען אַרונטער אָהן פראַגען. געה איך מיר אויך אַרונטער און פרעג קיין קשיות ניט.

ביים אַריינקומען אין שטאָדט, זעה איך סיינס אויף די שפּיצען פון אַלע הויכע ביילדינגס: „ווילקאָמען 1915". מיין איך, אז די טריין האָט זיך אין די מדבריות געשלעפּט עטליכע יאָהר און וואַהרשיינליך איז היינט נייעס־יאָהר, און זיי בעגריסען דאָס דעם יאָהר 1915. א קשיא אויף א מעשה! איך פרעג איינעם אין גאַס, וואָס פאַר א יאָהר איז יעצט, זאָגט ער מיר 1913. פרעג איך איהם: און וואָס בעדייטען דיעזע סיינס? ערקלערט ער מיר אז אזוי ווי אין 1915 דאַרף דאָ זיין די פּאַנאַמאַ־אויסשטעלונג, בעגריסט מען יעדען וואָס קומט אהער, און מען לאַדט זיי איין בייצואוואָהנען די אויסשטעלונג. יעצט איז מיר שוין קלאָר וואָרום מען האָט אונז ניט געבאָדערט ביים לאַנדען. אזוי ווי אַלע זיינען געלאַדען אַנטהייל צו נעהמען אין דער אויסשטעלונג, רעכנט מען אַז מיר זיינען סוחרים וואָס זיינען געקומען מיט ביזנעס.

הכלל, זאָל שוין זיין וואָס עס וויל, אַבי מיר זיינען שוין דאָ אין סאַנפראַנציסקאָ.

איך ... א בך מענשען געהען אריין דורך א ... טיר. איך געה נאך.

מיר גערען אריין אין אן אינפארמיישאן ... פערשרייבען אונזערע נעמען און פון ... מיר קימען אין א גראבען בוך. ווען מיר זיינען געזעסען ארום 30 אין צאהל, האט ... אונז געגעבען א לידי, זי זאל אונז אלעם ... אין גרינדליך ערקלעהרען. איך האב ניט ... פערשטעהן, ווי קומט עס, אז צווישען די ... זיינען אייך דא פרויען? נור קיין ... דארף מען ניט פרעגען, זאגט דער אפע־ ... אונזער וועגדווייזער שטעהלט זיך אב ... יעדען בוים, יעדע פלאנצונג און ער־ קלערט אונז די בעדייטונג דערפון. איך ווארט צו ערווארטען וואס דער סוף וועט זיין. זי פיהרט אונז אריין אין אזא מין טשוירטש, וואס אין ... רופט מען עס „טאבערנאקעל“. מיר זעצען זיך אלע אויף די בענק. א מאן קומט ארויף אויף דער ביהנע און ערקלערט אונז ... דער ארגעל קאסט און וואו ער איז גע־ מאכט געוואָרען. דער מאן גיט א דריק א באטאן, דער ארגעל גיט א שפיעל און מען רייבט אונז ווייטער געהן. מיר פערלאזען דעם טאבערנאקעל און געהען, די לידי פאראוס. איך טראכט ביי זיך, אז אין דער גרויסער קיר־ כע מיינען זיין די אלע זיבען זאכען און ווארט צו ערווארטען וואס דער סוף וועט דא זיין. מיר קומען צו צו דער גרויסער קירכע. אונזער וועגווייזער שטעלט זיך מיט אונז אב, זי ער־ קלערט אונז ווי לאנג עס האט גענומען דאס אויפבויען, פון וואנען די שטיינער קומען, ווי פיעל עס האט געקאסט און ז. וו. זי ערקלעהרט אונז אבער, אז אריינגעהן אינסייד קענען נור אזעלכע, וואס זיינען מעמבערס פון דער טשוירטש אין אזעלכע, וואס האבען א רעקא־ מענדיישאן פון זייער בישאף. בלייב איך שוין אין גאנצען מיט א נאז. פערשטעה איך שוין, אז אלע גוטע זאכען בעהאלטען זיי נור פאר זיך אליין אין פאר אזעלכע, וואס האבען א „פולל“ ביי'ן בישאף. געה איך צוריק ווי אן אבגעשמי־ סענער.

ניט ווייט פון דאנען, זאגט מיר מיין האָ־ טעל־קיפער, איז דא א „לייק“, וואס איז לויטער וואסער אין אז דארטען קעהרט זיך נאר וועלטען. ... צו זעהען, — טראכט איך ביי מיר. א פאאר מינוטען שפעטער בין איך שוין ביים דיפאָ, בעצאָהל א קוואָדער פאר א טיקעט און פאָהר.

בנוגע צו דער רייזע אויפ'ן טריין, זאָל זיך נור איין אויבערשטער מרחם זיין. מיר זיינען אהין געקומען פערדרויבערטע, פער־ שטויבטע, אזוי ווי מיר וואָלטען געווען וואָכען לאנג אין וועג, טראָץ דעם, וואָס די גאנצע ריי־ זע האָט גענומען ארום א שטונדע.

דער געזאָלצענער לייק איז א טייך, ווי אלע טייכען. דער אונטערשיעד איז נור, וואָס דאָ זעהט מען ארומשווימען סיגארעט־באקסלעך, פיי־ פער בענס, באנאנא שאָלעכין, שטיקלעך ברויט און אנדערע אָבפאָל.

מיר געהען ארויף אויפ'ן דאק — „קוני אייל‌אנד“ מיט אלע ברעקעלעך. קינדער פאָהד רען ארום אויף קאראוסעלעס, קאטערינקעס שפיעלען, גרעסערע מענשען פאָהרען אויף די 'לופ די לופ", אנדערע פאָהרען אויף מעכאנישע שיפלעך, די יונגע לייט טאנצען אין אויבער־ שטען צימער, מאנכע באָדען זיך אין די שמוי־ ציגע געזאלצענע וואסער. איהר געפינט דאָר־ טען בשוף־מאבער, וואָס פערשטעהען חכמת היד, פאָטאָגראפטשיקעס נעהמען ארונטער 3 פיקטשורס פאר א קוואָדער, פייקערס האָבען דאָרטען פערשיעדענע גיימס אוועקצונעהמען ביים עולם די פאאר סענט, פעדלערס פערקויי־ פען פינאטס, קינדער לויפען ארום און עס טו־ מעלט זיך ווי אויף א ירידה. טראכט איך מיר, אז אויב שוין יע ווערען בעגייסטערט איז וואָ־ רום טאָקי ניט אין אונזער קוני־אייל‌אנד?

בקיצור איך געה ארום הונגעריג מיט א פערביטערטע הארץ. איך קויף מיר א בעג פאפ־קאָרן און ווארט ביז די טריין וועט אונז צוריקשלעפען אין סאָלט לייק סיטי. ווען איך וועל אם ירצה השם קומען אין שטאָדט אריין, טראכט איך מיר, וועל איך מוזען געהען זוכען בעגייסטערונג אין אנדערע פלעצער, וואו מען זעהט די ריכטיגע קונסט. קומענדיג אין שטאָדט אריין, לאָז איך זיך ארויס אויפזוכען די טעמפ־ לען פון קונסט. פאר א געוויסען פלאַץ, בעלויכ־ טען מיט טויזענדע עלעקטרישע לאָמפען, שטע־ הען מאסען מענשען און קוקען זיך איין אויף א קליינעם לייב, וואָס שטעהט אין שטייג. איך צאָהל איין א ניקעל און געה אריין. עס איז שא, שטיל. מען קען הערען ווי א פליעג פליהט פערביי. עס ווערט פינסטער אין טעמפעל. אויף א לייוונט קומען ארויס „קאראבאָיעס“.

צו מאכען א פאר דאלאר אין צו רייסען אבער דער ריווער־סייטניקעס.

מען האט מיר אויך דערציילט, אז לעצטען יאהר, ווען די יוניאן האט סטרייקט פאר אן אכט־שטונדיגען ארבייטסטאג, זיינען די זאגענאנטע „ריווער־סייט־ניקעס" געווען די גרעסטע פער־רעטער. אין דער צייט ווען די ווירקליך ארימע ארבייטער האבען זיך געפלאגט און געשטיצט, האט מען די „ריווער־סייט־ניקעס" געזעהן גע־הען געהן. זאגאר האבען זיי געסטראשעט מיט געהן ברעכען. אין איין ווארט, די יוניאן האט ניט געהאט קיינע כח, און דער סטרייק פערלאָרען געגאנגען. אין טראץ דעם, וואס דער בעסערער עלעמענט פון דענווער'ער שניידער טרייען יעצט די יוניאן ווידער שטארק צו מאכען, דאָך, ווי איהר זעהט, האב איך קיין סך נחת ניט גע־קריגען אין די מינוט ווען זיך נאך אהין צו מיר ניט ענטפערען.

זאגט מען מיר אין דענווער, אז ניט ווייט איז דא א שטעדטעל, וואס רופט זיך קאלאראדאָ ספרינגס; אז עס איז דער שענסטער און געזונדסטער פלאץ אין דער וועלט; אויך, אז דארטען האט די אינטערנעשאנאל טיפאגראפיקאל יוניאן א וואונדערבאר שעהנעם סאנאטאריום פאר איהרע קראנקע מיטגליעדער. שלאָג איך זיך מיט דער דעה: צו פאהרען, אדער ניט פאהרען? ענדליך, נאך א לאנגען בעדענקען, בלייבט ביי מיר, ניט צו פאהרען. ווארום טאקי, ווי קומט א ייד ווי איך צו זעהן עפעס שעהנעס, עפעס וואונ־דערבארעס? וואס פעהלט אונז עפעס אין מעדיסאן אדער מאנראָ סטריט? אזא זאך ווי צו זעהן דעם טיפאגראפיקאל סאנאטאריום דאר־פען זיך פעהלען נור אזעלכע וואס בעלאנגען צו שמואל גאמפערס'ס חדר; פערטרעטער פון יוניאנס, וואס זיינען גאנצע שמעלקעס מיט איהרע „פיהרער" ווי דינטש וחבירתו, אבער ניט אינדוסטריעל־קלאסען־בעוואוסטע און רעוואלוציאָ־נערע יוניאן לייט. מיר מוזען לייגען אין שפייז, צו ווייזען דעם קאנטראסט פון אר־מוט ביז רייכטום. בקיצור, איך נעהם די טריין און פאהר ווייטער נאך סאלט־לייק סיטי.

דער גאנצער וועג פון דענווער ביז סאלט־לייק סיטי פאהרען מיר צווישען בערג, וואס שפארען אן אזש ביז דעם הימעל. אויף די שפיצען בערג איז אנגעלעגט שנעע. דאכט זיך, אט דא איז פאראן איבער וואס צו פאנטאזירען. בערעכען איך מיר אבער, מה יש? זעהן מיר ניט דעם שנעע א גאנצען ווינטער לאנג אין ניו יארק? דער אונטערשייד איז נור דער, וואס אין ניו יארק פאהרען מיר איבער דעם שנעע און דא פאהרען מיר אונטען און דער שנעע ליגט איבען. אבער אהין דער זעלבער קאלטער שנעע.

פטור געוואָרען פון די בערג מיט די שנעע, פאנגען מיר אָן פאהרען אין די מדבריות. די טריין לויפט (איך מיין זי קריכט) שטונדען לאנג און איהר זעהט פאר זיך ניט קיין בוים, קיין פייגעל און אפילו קיין גרעזעלע איז ניט צו זעהן. וואונדער איבער וואונדער! טראכט איך מיר. עס איז ווירקליך אינטערעסאנט דאס צו בעזינגען, אדער ווייניגסטענס צו בעשרייבען. נעהם איך אבער צוריק טראכטען, זיינען דען די אידען אמאל ניט געגאנגען צו פוס פערציג יאהר אין דער מדבר, אָהן גראָז, אהן בוימער. מיר האבען דאָך דא ווענינגסטענס א טריין, וואס קריכט מיט אונז. איך בעשליס אלזא די גאנצע פאָעזיע צו לאָזען פאהרען, ביז וואנען מיר וועלען בשלום אנקומען נאך סאלט לייק סיטי. דארטען, טראכט איך מיר, איז דאָך עפעס א שטאדט פון מארמאָנען, וואס יעדערער האט צום ווייניגסטען צעהן ווייבער, — א גוטע טהעמא פאר פאָעטען... דארטען וועלען מיר שוין געפינען וואס אונזער הארץ געלוסט, און עס וועט זיין ליהודים'דיג.

ארום צוועלף אוהר ביינאכט האבען מיר זיך ענדליך דערשלעפט אין סאלט לייק סיטי. די גאסען זיינען פערלאָזען ווי אויף א בית עולם, און איך האב מיך קאם מיט צרות דערשלעפט אין א האטעל. דער פארטער פיהרט מיך ארויף אין א רום. איך ווארט א גאנצע נאכט; מען רעדט ניט און מען זעהט ניט קיין סימן פון די מארמאָנען. וועל, טראכט איך מיר, מארגען, אם ירצה השם, וועל איך זיך ארויסלאזען איבער'ן שטאָדט און זעהן בעזוכען דעם בע־ריהמטען מארמאָנען טעמפעל. דארט וועט מען שוין לעבען ווי גאָט אין אדעס. איך דערפרעג זיך וואו דאס איז. פון דער ווייטען זעהט זיך א גאנץ הויכע קירכע, מיט א גרויסע צאָהל גרעסערע און נידעריגע טורעמס, און אנשטאט צלמים אויף די שפיצען, איז דארט געשטעלט אין פראָנט, אויפ'ן העכסטען שפיץ, אנ־שטאָדט א יעזוס דארטען דא א פיגור פון איי־נעם פון זייערע אפאסטאלען. די קירכע איז אריינגעצאמט מיט א הויכע געמויערטע וואנד

[illegible] מיר האָבן אַמאָל געהאַט אַ לאָ־ [illegible] נעב. דאָרט קען מען אויך [illegible] באַאַר־איענד לײדיעס טײלאָרס, ניר, [illegible] אין נעבראַסקאַ איז די לעצטע [illegible] אַ פּערפײיצונג, האָב איך אויס־ [illegible] יעצט איז ניט די גינסטיגע צייט [illegible] מיט יונגען יוניאָניזמוס, און איך [illegible] ניט אָבגעשטעלט.

[illegible] באַדערענדיג אזים אבט הונדערט מײל [illegible] יינען מיר מיט מיל אנגעקו־ [illegible] עני־ערט. איך האָב מיר גלייך גע־ [illegible] דאָקטאָר ספּײיאַק, ער זאָל מיר זייי־ [illegible] קאָמפּאַני באַנאַטאָריום, אום צו [illegible] אַנדערע בריוער קלאָוקמאַכער לעבען [illegible] ניר גראָד, מעשה שטן, האָב איך [illegible] אים דיין הצלחה ניט געהאַט. אין [illegible] האָב איך דאָרטען געטראָפען 3 קלאָוק־ [illegible] איינעם פון שיקאַגאָ, איינעם פון קלײו־ [illegible] איינעם פון ניו יאָרק.

[illegible] פרעג איך דאָקטאָר ספּיוואַ־ [illegible] זיי קומט עס עפּעס, וואָס די [illegible] יינען בריננ געוואָרען אויף דענ־ [illegible]

[illegible] עס איז שוין אזוי זייט צוויי יאָהר. [illegible] דיינע האָבן אויפגעהערט צו אר־ [illegible] ניו יאָרק גאַנצע נעבט, איז אויך דאָ [illegible] אין מיר האָבן פּלאַץ ארײנ־ [illegible] אַרעע אַפּליקאַנטען. די איינציגע [illegible] ניט, וואָס די אָרגאַניזירטע [illegible] אינטערעסירט ניט פינאַנציעל [illegible] באַנאַטאָריום, זאָנסט וואָלטען מיר [illegible] געווען — האָט דר. ספּיוואַק גע־ [illegible]

[illegible] האָב איך געזעהן, ווי אַלע פּאַציענטען, [illegible] אין דרייסיג אין צאָהל, האָבן געגע־ [illegible] באַג. ווי די קראַנקע האָבן מיר ער־ [illegible] ניט מען זיי אויסגעצייכנטע עסען. [illegible] איך בעזוכט די רומס, וואו די קראַנקע [illegible] אײ געזעהן ווי זיי ליגען די קעפּ אין [illegible] איך האָב בעזוכט זייער נייע שול, [illegible] אַ געוויסער שיקאַגאָר פילאַנטראָפּ האָט [illegible] אייסגעבויט, זייער לייברערי און נאָך [illegible] האָבן.

[illegible] דאַכט זיך, קען מען שוין געפינען גע־ [illegible] איבער וואָס צו שרייבען... רעבען [illegible] אבער גלייך איבער: מה רעש! מען [illegible] אינז אין ניו יאָרק גענוג שולען, גענוג לייברעריס און קראַנקע איז אויך דאָ איבער גע־ נוג. געהט נור אריין אין די שעפּער, וועט איהר זעהן, ווי טויזענדער ארבייטער שפּייען אויס זייערע לונגען איבער די פערפלוכטע דיזיינערס און באָסעס, און קיינער מאַכט גאָר דערפון קיין וועזען ניט. מיר זעהן אויך אין ניו יאָרק, ווי טויזענדער מענער, פרויען און קינדער שלאָפען אין גאַנצען אויף עקספּרעסען, דעכער, פייער־ עסקייפּס און אפילו אויף די סיידוואָקס. אנ־ שטאָרט בלויז די קאָפּ צו האַלטען אויף דער פרישער לופט, האָבען מיר, ניו יאָרקער, דאָס גליק צו האַלטען דעם גאַנצען קערפּער אויף דער פרישער לופט.

אַלזאָ, ווי איהר זעהט, האָב איך דאָרט אויך קיין בעגייסטערונג ניט געקענט געפינען. לאָז איך זיך ארוים זוכען די לײדיעס טײלאָרס. דאָ, טראַכט איך מיר, וועל איך שוין געפינען גענוג אינטערעסאַנטעס.

די יוניאָן האָט גערופען א מיטינג און ארום דרייסיג לײדיעס טײלאָרס זיינען אנוועזענד געווען. איך האָב דאָרטען געטראָפען ריפּער־ מייקערס, געוועזענע אפּערייטאָרס פון ווייני־ שטיין בראָדערס, וועלכע זיינען אין דענווער יעצט געוואָרען לײדיס טײלאָרס; א פּאָאר גע־ וועזענע מעמבערס פון לאָקאַל 9; א פּאָאר פון שיקאַגאָ און איינינע פון סענט־לואיס.

אנפאַנגענדיג דעם מיטינג האָב איך גערע־ בענט, אז דיעזע מענשען וועלען דאָך שוין זיכער זיין אינטערעסאַנט. עפּעס האָבען זיי דאָך דורכגעריזט א שטיקעל וועלט, געהאַט קאָנ־ באַמפּשאָן און גענאָסען יעצט א סך זונענשיין! לאָזט זיך גאָר אויס גראָדע פערקעהרט: זיי זיינען די זעלבע „לאַפּאַצאַנעס" וואָס זיי זיינען אמאָל געווען. זיי זאָגען, אז פאַר זיי איז וויכ־ טיגער צו פערדיענען א דאָלאַר א וואָך מעהר, און ארבייטען צעהן שטונדען א טאָג, איידער אכט שטונדען.

סטייטש! — פרעג איך ביי זיי — איהר זייט דאָך אַלע אויש קאָנסאָמפּטיוו געוואָרען ארבייטענדיג לאַנגע שטונדען, וואָלט איהר דאָך געדאַרפט שטרעבען צו פערקירצען די ארבייטס שטונדען!

האָבען זיי מיר געענטפערט פאָלגענדעס:

— דערפאַר זיינען מיר דאָך טאַקע אין דענווער, וואו די לופט איז א טרוקענע און א געזונטע. אלעס וואָס מיר שטרעבען יעצט, איז

דען! דער „בירגמייסטער" פון „דער וואך" איז ווידער דא! ווידער האט ער געשטיפט ווי נאר אין א ארגאניזאציאנס ביזנעס, און וועלכע ער האט קיין שום ידיעה ניט.

די אינטערנעשאנאל אפיסערס האבען האר־מאניש דיסציפלינירט א האראר פאר עובר זיין די געזעצע פון אינזער קאנסטיטושאן און צו־נעמען זיין טשארטער. נו, האבען זיך די הפקר־מענטשען אין די קיבעצארניעס צוקאכט!... דער „אונפעראנטווארטליכער פאטשקון" האט ווידער געווארפען שמוץ און בלאטע אויף אונ־זערע פעראנטווארטליכע בעאמטע. וואס איז אבער געווען דער סוף? דער קאנווענשאן האט די אפיסערס גערעכט געגעבען. די מיספער־שטענדניס אין אונזער ארגאניזאציאן איז פער־גלייכט געווארען אויף א רעכטע צופריעדענ־שטעלענדען אופן און ער, דער „פאטשקון", איז געבליבען מיט א נאז, אז איין נאט האט געמיינט אויף איהם רחמנות האבען...

איצטער איז דיזער אונפעראנטווארטליכער אידיאט פון „אויף דער וואך" ווידער אנגע־פאלען אויף אונזער סעקרעטער דייש. ווידער שטופט ער זיין נאז וואו מען דארף ניט און ווידער רייט ער צו זיין מפלה. נראה פאקטיש, אז אונזער סעקרעטער דייש איז א[illegible] און קען איהם ניט ענטפערן. דיזער נבל ווייסט, אז דייש איז ניטא, נור ער האט שוין אזא טבע ניט צו קעמפפען פנים לפנים, נור צו געבען א שטאך אין רוקען. דאס איז די טבע פון אלע פערלוימדער. מיר וועלען איבערלא־זען דעם ריכטיגען ענטפער צו אונזער סעקרעטער דייש, ווען ער וועט צוריקקומען. מיר ווילען בלויז זאגען, אז די ניט־וויכטיגע פערשיעדענע מיספערשטענדניס אינערהאלב אונזער ארגאני־זאציאן וועט זיכער לאנג ניט אנהאלטען, און מיר לעבען שוין אין אונזערע ארבעט, פארשטענ־דיגענדיג זיך מיט וואס פאר א „נאז" דער „הפקר־פאטשקון" וועט בלייבען.

פון שיקאגא ביז סאן-פראנציסקא

א בריעף פון די ווייטע וועסט

פון א. ראזענבערג

זינט איך האב פערלאזען שיקאגא, האב איך זיך שטארק אנגעשטרענגט צו ווערען פאר־עטיש און בעשרייבען די וואונדער פון דער נאטור. נו, קאטש צורייס זיך, עס געהט ניט פון ארט. איך האב אפילו אויפ'ן וועג געזעהן א סך זאכען וועלכע א מענש מיט א פאעטישע נשמה וואלט מאנאטען און יאהרען לאנג גע־דאכטען און זיין בעזינגען, ווי צום ביישפיעל: ווי די מיראשקעס מאכען זייערע נעסטען אויף די שפיצען ביימער; אדער ווי די טריין שלעפט זיך, אז עס נעמט אן א ניטקייט אין איהר צו זיצען; אדער ווי די אויסגעדאר־טע פעלדער שרעפען די נאבע אין א פערטריי־קענטער פארמער אקערט די ערד.

נור מיך האט עס ניט אנגעטריבען צו נעה־מען. איך האב מיר געטראכט, אז אזעלכע זא־כען האבען מיר שוין לאנג געזעהן. צו וואס ווערען בעגייסטערט איבער א מיראשקע, וואס מאכט איהר נעסט אויף א שפיץ ביים? זעהען מיר ניט אין ניו יארק, ווי די וואנצען מאכען דוקא זייער נעסט אין די בעדרומס! וואס אנבעלאנגט די שלעפעניש פון דער טריין, זעהען מיר יעדען טאג אין ניו יארק, ווי די ארימע פערדלעך שלעפען נעבאך די דעלענסי סטריט קאר און די פאסאזשירען זיצען דארטען און גענעצען פון לאנגווייליגקייט.

מיר זעהען אויך ווי טויזענדער ציי[illegible] [illegible]ינע אפערייטארס אקערען מיט'ן נאז די ערד, פערזעען רייכטהימער פאר זייערע באסעס א־ערווארטען אפילו ניט אמאל וועלכע עס איז פרוכט צו שניידען; ווייל זיי ווייסען שוין אז גלייך ווי עס וואקסט עפעס אויס, נעמען עס צו די יעניגע, וואס האבען דערביי א האנד אין קאלטע וואסער ניט אריינגע־[illegible] מיט איין ווארט, די גאנצע פאנאראמע האט מיר ארויסגערופען עקעלדיגע געדאנקען.

מיר זיינען זאגאר דורכגעפאהרען א [illegible] שטעדטלעך, ווי צום ביישפיעל: אמא[illegible]

[illegible] זײט זעהר שװער געארבײט און [illegible] האט זיך נאטירליך ניט געפיהלט מיט אלעמען. [illegible] אז די רײזע איבער'ן ים און די נײע [illegible] אין אײראפא װעלען איהם צו זיך ברענגען און אז ער װעט צוריק קומען מיט פרישע קערפערליכע און גײסטיגע קרעפטען און װעט זיך קענען ארײננעהמען אין זײנע אפיציעלע פליכטען מיט פרישע, לעבעדיגע ענערגיע.

דער „הפקר־פּאַטשקון" פון דער איסט סײד

(אן אנצוהערעניש אויף אן ענטפער)

[illegible] ניט ערגעץ א קלוגע [illegible], אז „װען דו זעהסט א מאן שלאגט זײן [illegible] אז די נעהמסט זיך אן איהר קריװדע, זײ [illegible] איבערראשט אויב זי דרעהט זיך אויס און [illegible] דיר רײבען א מארדע". מען דארף [illegible] אביסעל װײטער און ציהען דערפון אן [illegible], נעמליך: „שטופּ ניט דײן [illegible] אין אנדערע מענשענ'ס געשעפטען, װײל דו [illegible] נאך אמאל ארויס מיט א נאז"...

[illegible] האט א בעזונדערע שײכות צו דעם „הפקר־פּאַטשקון" פון דער „פרײע ארבײטער שטימע", א נפש אהן שום פעראנטװארטליכ[illegible], װאס איז פון קײנעם ניט געװעהלט און [illegible] ניט אין נאמען פון אן ארגאניזאציאן. דיעזער נפש האט זיך אלײן געשטעלט „אויף דער װאך" און פּאַטשקעט יעדע װאך אן עט־[illegible] „ראדיקאלע" רכילות, שמוץ און בלאטע אויף [illegible], װאס ער דארף זיך פריהער װאשען די [illegible] אײדער ער דערמאנט זײער רײנעם נאמען. די פראגע איז נאר: װעמעס אינטערעסען דיענט ער? די קלאוקמאכערס אינטערעסען — [illegible]! מיר, פון די אינערע קרײזען, װײסען אז פאר די קלאוקמאכער האבען זײנע [illegible] אינאויפריכטיגע, איבערגעקײעטע [illegible] קײנמאל קײן פיצעל װערטה ניט גע־[illegible] די אינטערעסען פון דער ארבײטער־[illegible] בכלל דיענט ער אודאי ניט! מיר [illegible], אז עס איז ניטא אײן ארגאניזא־[illegible] אויף דער איסט סײד, װאס זאל זיך מיט [illegible] אינפעראנטװארטליכע מײנונגען רעכענען. [illegible] ער דאך מסתמא צו דיענען זײנע [illegible] אינטערעסען. נו, קענען מיר פערזיכע־[illegible] אז אפילו אין דער הינזיכט איז ער אויך [illegible] צרות.

[illegible] ראלע פון שמוץ־װארפען.

אז מען טרינקט זיך, באפט מען זיך אן [illegible]". אזױ פיעל נײע מענשען, אײנ־גערע פון איהם, האבען אין אמעריקא בעקומען אײנפלוס און העלפען בילדען די מאסע אויף פערשיעדענע אופנים. ער אבער, כאטש צורײס זיך, עס געהט ניט פון פלעק. ער זינקט אלעמאל טיעפער אין דעם זומפּ פון „הפקר פּאַטשקערײ". אבער די בלאטע, װאס ער װארפט אויף אנ־דערע, פאלט צוריק אויף זײן אײגענעם קאפּ, און ער קען זיך פון איהר ניט ארויסדראפּען.

באלד נאך דעם װײסטמאכער סטרײק אין 1910 איז ער, מיר־ניט דיר־ניט, אויף זײן גע־װעהנליכען אינפעראנטװארטליכען שטײגער, ארויס מיט א פּאַסקװיל נעגען די עהרליכע פער־אנטװארטליכע בעאמטע און געװארפען חשד אויף די פערװאלטונג פון די פינאנצען. האט ער דערמיט עפּעס א סך אימיצענס אדער זײנע אינטערעסען געדיענט? עס האט ניט לאנג גע־דויערט און עס האט זיך ארויסגעװיזען, אז זײן „לאנגער צונג" האט איהם געביך פערדראטהען. ער האט זיך שוין דאן געהאלטען אין טרינקען און האט זיך אנגעכאפּט פאר דער בריטװע, אבער די בריטװע האט איהם דערלאנגט אן אונ־פערגעסליכען שנײד אין מוח.

נאך דעם גרויסען קלאוקמאכער סטרײק האט גאט איהם װיעדער צוגעשיקט, װי דעם שכור זײן װײן, די פינאנצען, און ער האט װיעדער געזוכט צו װארפען שמוץ אויף די פעראנטװארט־ליכע בעאמטע. װאכען לאנג האט ער זיך גע־פלאנטערט אין ציפערען, אין װעלכע ער האט געביך, װי מען קען זעהען װעניג בעגריף געהאט, ענדליך האט ער געפרובט זיך פון דער בלאטע ארויסדראפּען. אבער פערפאלען! ער שטעקט נאך אין איהר עד היום! די קלאוקמאכער האבען נאך ניט פערגעסען די צודרעהטע קרי־טיק פון א צודרעהטען מוח, און װיעדער האט איהם די בריטװע דערלאנגט א שנײד אין זײט.

בעפאר דעם טאראנטא קאנװענשאן װיבוא

אונזער סעקרעטער־טרעזשורער אין יוראָפּ

א פאָהר־געזונד מיטינג אין קאָני איילאנד.

עטליכע מעהר ווי א יאהר, איז אונזער ערשטען קאנווענשאָן אין טאָראָנטא, אין איינשטימיג אנגענומען געוואָרען פרעזידענט ראָזענבערג'ס רעקאָמענדיישאָן, אז אונזער יוניאָן זאל זיך שטעלען אין פערבינדונג מיט די פרויען קליידער־ארבייטער פון איראָפּא. גראד האָט פאסירט, אז אויך אין איראָפּא, בעזאָנדערס אין דייטשלאנד, האָבען זיך געווייזט פראָמינענטע ארבייטער־פיהרער ארומגעטראָגען מיט דער אידעע צו שטעלען זיך אין פערבינדונג מיט אלע אָרגאניזירטע קליידער־ארבייטער פון דער גאנצער וועלט. גלייך דאַרויף האָט דער רעדאַקטאָר פון דיזען זשורנאל געפרובט שטעלען זיך אין פערבינדונג מיט די דאמסקע שניידער אין האויפטשטאט פון לאנדאָן. ליידער זיינען די אָרגאניזירטע שניידער ארבייטער אין לאנדאָן פערנומען מיט זייערע אייגענע פראָבלעמען און עס הערשט צווישען די פעראייניגטע בעזונדערע אָרגאניזאַציאָנען נאָך קיין פאַרשטענדיגע האַרמאָניע איז אויך פאַר זיי די פראגע פון שטעלען זיך אין פערבינדונג מיט אויסלענדישע אָרגאניזאַציאָנען וואַהרשיינליך ניט געווען אין צייט אָדער אם פּלאַץ. מיר האָבען אויך ניט געהאט קיין אנדער ברירה ווי וואַרטען אויף א בעסערע געלעגענהייט.

אין עטליכע מאָנאַטען צוריק האָט אונזער אינטערנעשאָנאַל יוניאָן ערהאַלטען אן איינלאַדונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלען פערבאנד פון שניידער, שניידערינען און ווייס־ארבייטער פון בערלין, אנצושליסען זיך אן דיעזע אָרגאניזאַציאָן און שיקען א דעלעגאַט צום קאָנגרעס, וואָס האָט זיך אָנגעהויבען אין וויען דעם 15טען יולי. קיין בעסערע געלעגענהייט דעם בעשלוס פון טאָראָנטאָ קאָנווענשאָן דורכצופיהרען האָט ניט געקענט זיין; און ביים מיטינג פון דזשענ. עקז. באָארד אין סינסינעטי איז בעשלאָסען געוואָרען, ניט נאָר צו פערבינדען זיך מיט אונזערע אייראָפּעאישע ברידער און שוועסטער, נאָר אויך צו שיקען אונזער סעקרעטער־טרעזשורער, דזשאָן א. דייטש, אלס דעלעגאַט צום קאָנגרעס.

פרייטאג, דעם 4טען דזשולאי, האָבען זיך א סך פון דייטש'ס פערזענליכע פריינדע אין פערזאַמעלט ביי רייזענוועבערס אין קאָני איילאנד, וואו מען האָט לכבוד איהם געפּראַוועט אן אבשיעד־מאהל, אום צו ווינשען איהם א גליקליכע רייזע. אונגעפעהר 60 געסט זיינען געוועזען אנוועזענד, צווישען זיי אויך מאיר לאָנדאָן, הענרי מאָסקאָוויץ, יוסף באראָנדעס און פיעלע פון די סעקרעטערען און בעאַמטע פון די לאָקאַליאַנס פון ניו יאָרק און פילאדעלפיא. פרעזידענט ראָזענבערג איז געוועזען טאָסט־מאַסטער און די רעדנער האָבען אלע אנערקענט די פערזענליכע גוטע מעלות פון אונזער סעקרעטער: זיין אָפּגעהערציגקייט און אויפריכטיגקייט. הגם זיי האָבען בעמערקט, אז מאנכע מאָהל איז זיין טעמפּעראַמענט אייליג און אונגעדולדיג, איז ער אָבער אויך א טיעף סימפּאַטישער און פאַרטייאישער מענש און א טיכטיגער אונערמיעדליכער טוער אין דער ארבייטער זאך. „הלואי", האָט איין פראָמינענטער רעדנער בעמערקט, „האָבען מיר א סך אזעלכע פעהיגע מענשען אין אונזערע רייהען, וואָלט די ארבייטער־בעוועגונג געווען שטארק בענעפיטירט."

צום ענדע האָט וויס־פּרעזידענט פּאָלאַקאָף אין נאָמען פון די געסט און אלע זיינע פריינדע און בעקאַנטע, פּרעזענטירט סעקרעטער דייטש און מרס. דייטש מיט א זילבערנעם בעכער און א גאָלד־בעציערטע פאָונטיין פּען. „מיט דיזער פּען", האָט פּאָלאַקאָף אהן א שמייכעל ערקלערט, „ווילען מיר איהם ערמוטהיגען צו שרייבען זיינע געוועהנליכע שאַרפע עדיטאָריעלס". דער עולם האָט פון דיזער בעגעגנונג שטארק הנאה געהאַט...

ברודער דייטש איז אָבגעפאָהרען שבת, דעם 5טען דזשולאי, מיט דעם דאַמפּפער אָלימפּיק, וועלכער שטעלט זיך אויך אָב אין שערבורג, פראַנקרייך. פון דאָרט איז ער גלייך אָבגעפאָהרען אין וויען. אויף זיין רייזע צוריק וועט ער בעזוכען דייטשלאנד, פראַנקרייך און ענגלאנד און וועט שטודירען די לעצטע מעטאָדען און די נייעסטע ערשיינונגען אין דער טריידיוניאָן בעוועגונג.

פאַר די לעצטע עטליכע מאָנאַטען האָט

[illegible] אגיטאציע, אז די ארבייטער פון [illegible] זיך פעראייניגען, אנערקע־ [illegible] דעם אמת פון דעם אלטען [illegible] הוא העיקר, אלא המעשה" [illegible] דרשה'נען איז די הויפט־זאך, נאָר [illegible] אינזערע בעאמטע, די זאָגענאַנ־ [illegible]", האָבען אימער געהאל־ [illegible] מארקס'עס אויפרוף: „אר־ [illegible] פעראייניגט אייך!" ניט [illegible] מאי האלטען זיי דערפון, נאָר [illegible] יאהר; און זיי טרייען דאָס [illegible] א סיסטעמאטישען אופן.

[illegible] די סענסאציע פון לעצטען [illegible] מאָנאט איז געווען: די [illegible] בריעף וואָס די וואָירלד [illegible] טריביון האָבען אָנגע־ [illegible] דעם 29טען דזשון, וואָס [illegible] מארטין מאלהאלל האָט גע־ [illegible] פון די העכסטע בעאמטע פון [illegible] מאנופעקטשורערס אסאָסיאיי־ [illegible] ער איז געווען זייער גוט־בעצאָהל־ [illegible] דיזע פריוואטע דאָקומענטען צייר [illegible] ציועה פון די נייש'אָנעל מאנופעקט־ [illegible] אסאָסיאיישען איז געווען, צו פערניכ־ [illegible] יוניאָנס, דורך אלערליי חיטרע, [illegible] אראָבצופיהרען זייערע פיהרער [illegible] וועג, איבערצוקויפען קאָנגרעסלייט, [illegible] קירבענגייסטליכע, דאָקטוירים און [illegible] מענשען מיט איינפלוס, אז זיי זאָלען [illegible] זייער זייט, ווען נאָר עס האָט זיך

געהאַנדעלט וועגען ארבייטער־שוץ־געזעצע; אָנ־צושטעלען שפּיאָנען אין די יוניאָנס, דער עיקר דאן ווען מען האָט בדעה געהאט אָנצופיהרען גרויסע אגיטאציעס, און צו ברעכען סטרייקס.

פאַר אונז איז דער דאָזיגער צוועק פון די אָרגאַניזירטע מאַנופעקטשורערס גאָר קיין נייעס און קיין וואונדער ניט. דער וואונדער איז נאָר, וואָס זייער צבוע'טסטווא און זייערע שענדליכע מעטאָדען זיינען ענדליך אויפגעדעקט געוואָרען. איצט, ווען זייערע „פרומע, נאָטס־פאָרכטיגע" פּרעזידענטען און טהוערס וועלען אויסגיסען זייער גרויסען גרימצאָרן אויף די אר־בייטער־יוניאָנס, וועט דאָס פובליקום על כל פנים וויסען, וואָס פאַר א ווערטה זייערע פרומע געשרייען האָבען.

אויף אַנאַנדער אָרט גיבען מיר גענויערע איינצעלהייטען וועגען דער גאַנצער אפערע. דערפון איז ארויסצוזעהען, אז הגם די טרייד־יוניאָן וועלט האָט קיינמאָל ניט פּרעטענדירט אז אלע איהרע פיהרער און טהוער זיינען אב־סאָלוט ריין פון זינד, צייגען זיך אָבער די העכ־סטע פיהרער פון דער אמעריקאַנער ארבייטער־בעוועגונג — גאָמפּערס, דאָנקען און מיטשעל — במעט ווי צדיקים, מענשען מיט די ריינסטע מאָטייוען, מענשען אָהן א שום לייכטזיניגקייט, וועלכע מען קען ניט ריהרען פון זייערע עהרלי־כע איבערצייגונגען און גלייכען וועג. מיר ווע־לען נאָך האָבען גענוג צו שרייבען וועגען דעם. די אונטערזוכונג הויבט זיך ערשט אָן אויף דאָס נייע. אי קאָנגרעס, אי דער סענאט אונטערזו־כען די אפערע און עס וועלען נאָך פאַלען סענ־סאציעס ווי האָגעל.

געווינען אלע זייערע פאָדערונגען אָהן א סטרייק.

[illegible] סינסינעטי לאָזט מען אונז וויסען, אז [illegible] האטערס יוניאָן, לאָקאל 48, האָט אלע [illegible] פאָדערונגען געוואונען אָהן א סטרייק.

[illegible] ווי די יוניאָן האָט איהרע פאָדערונ־[גען] [illegible] געשטעלט צו די מאַנופעקטשורערס, האָבען [illegible] מאַנופעקטשורערס. פעראייניגט אין א [illegible] אסאָסיאיישאָן און פון אנפאַנג האָט עס אויס־ [illegible], אז זיי געהען פייטען. נור נאָך דעם, [illegible] יוניאָן האָט מיט זיי אבגעהאלטען צוויי [illegible], האָבען די מאַנופעקטשורערס

איינגעזעהען, אז די ארבייטערס פאָדערונגען זיינען גערעכטע און זיי האָבען נאָכגעגעבען א רייז פון וויידזשעס אויף דריי דאָלאַר א וואָך און אנדערע פערבעסערונגען. בלויז צוויי מאַנופעקטשורערס, וואָס זיינען ניט קיין מעמ־בערס פון דער אסאָסיאיישאָן, מאַכען זיך נאָך נאַריש, און מיינען, אז זיי וועלען בעקעמפפען די יוניאָן. עס וועט ניט לאַנג נעהמען און זיי וועלען אויך קומען צום שכל און סעטלען.

װײטערדיגע טריטן. װען זײ באַפּען זיך אָן אין איא „שטרײק“.

מיט פּרעזידענט אײב זיגמאַן פּירערער, װעלן מיר מײנען איבערנעמען גאַנצע פּעסמענער אין טרײען ברענגען דעם סטרײק. און װען עס װעט שײן זײן צו שפּעט, װעלן זײ זיך אַרײַנציען, אַז זײ האָבן שרעכט אַבגעשניטן אין אַ ביטערן קאַמפּ מיט אַ מעכטיגע אינטערנעשאַנאַל יוניאָן.

מיר װאָרענען אונזערע מעמבערס, אַז זײ זאָלן זיך היטן פאר שפּיאָנען, װאָס די פּרעזידענט האָט מעגליך אַנגעשטעלט, און פאר פּראָװאָקאַטאָרן, װאָס זײ װעלן זוכן אַרײַנשטיפּן. װאָרען זײ אײַנפּאַסן אויף „רעװאָלוציאָנערע פּיעד־שפּיעלער“ פון דעם „רײבן“־טיפּ, װעלכע נערען רעװאָלוציאָנערע אַרום מיט אַ „אינדוסטריעלן“ ראַט שטים פּנים און דינערן געגען די אַנערקענטע און פּראָגרעסיװע פירער. אונזערע קאַמפּס־מעטאָדן, אונזער גלייבן אין קאָנפערענצן און פערהאַנדלונגען זײנען גענוג באַקאַנט פאר דער װעלט. און די דעמאָקראַטישע מעטאָדן פון „פרעזידענט עט קאָמפּאַני“ די מעטאָדן פון די נײשאַנאַל מאַנופאַקטשורערס אַסאָציאיישאַן, די מעטאָדן פון געדונגענע בײאָנעטן און בעצאָלטע שפּיאָנען קומען איצטער אַרײַן פאר דער װעלט און װײער דיכטיגן האָריער אין זײער גאַנצער שענדלעכקײט.

עס הײבט דער אינטערנאַציאָנאַלער שנײדער פאַרבאַנד

בעת מיר שרײבן דיזע שורות האָט אָב דער אינטערנאַציאָנאַלער שנײדער פאַרבאַנד אַ האָניגמונשאַן אין זײן. אונזער אינטערנעשאַנאַל יוניאָן האָט בעשלאָסן אין דיזען פאַרבאַנד זיך אַנצושליסן און האָט געשיקט סעקרעטער דײװיס אַלס דעלעגאַט צום האָניגמונשאַן. מאַנכע מענטשן, װעלכע זײנען פאר אינטערנאַציאָנאַליזם אין טעאָריע, אָבער ניט אין פּראַקטיקע, מעגן עס זיך אַבריכטן, אַז דיזער שריט איז ניט גאַנץ װיכטיג. בײ דער איצטיגער געלעגנהײט, זאָגן זײ, װען אונזערע מעמבערס אין ניו יאָרק, פילאַדעלפיא און אַנדערשװאָ שטרענגען זיך אָן אױסצוקעמפּפן בעסערע אַרבײטס־בעדינגונגען, האָט דער דזשענעראַל סעקרעטער געדאַרפט זײן דערבײ און העלפן מיט ראַט און טהאַט.

דאַרויף איז בלױז צו בעמערקן, אַז גראָד איצט, װען די מאַנופעקטשורערס פון פילע אינדוסטריען בכלל און אונזערע בפרט מאַכען

רעם פּעריקלענערטען טאַריף אויף אײנגעפֿירטע װאַרע פאַר אַן אויסרײד ניט צו בעװיליגען פאָדערונגען פון אונזערע מעמבערס פאַר העכערע װײדזשעס — גראָד איצט, זאָגן מיר, איז נײטיג, אַז מיר זאָלן שטעהן אין ענגע פערבינדונגען מיט די אָרגאַניזירטע אַרבײטער פון דיזעלבע טריידס אין יוראָפּ. גראָד איצט איז נײטיג, אַז מיר זאָלן דירעקט שטודירן די לאַגע פון אונזערע ברידער און שװעסטער־אַרבײטער אין לאָנדאָן, בערלין, פּאַריז און װײען. װען מיר װעלען זײ בעקענען מיט אונזערע דעמאָקראַטישע אָרגאַניזאַציאָנס־מעטאָדען, װען מיר װעלען זײ העלפען אין זײערע קעמפּפע, װעט דאָס זײן אַן אינדירעקטע הילף פאַר אונזערע מעמבערס. יעדער געװינס פאַר זײ װעט ענדליך בײטן אַ דאָפּעלטער געװינס פאַר אונז דאָ. און ברידער דײװיס איז דער ריכטיגער מאַן אויף דעם גיבטן אָרט די לאַגע אין יוראָפּ צו שטודירן און שטעלען אונזער יוניאָן אין פערבינדונג מיט די דאָרטיגע אָרגאַניזירטע אַרבײטער, װײל ער האָט געװאוינט אין ענגלאַנד כמה יאָהרען און האָט געראַיזט אין יוראָפּ. מיר מעגען אַלזאָ ערװאַרטען פון דיזער שפּעטער ערװאַרטען גוטע פרוכט פון זײן איצטיגער רײזע.

„אַרבײטער אַלע לענדער פאַראײניגט אײך!“

פּ ר אַ ק ט י ש ע מענטשן װעלען צוגעבן, אַז אײדער מען הײבט אָן פאַראײניגען די אַרבײטער אינטערנאַציאָנאַל מוז מען זײ פריהער נאַציאָנאַל אָרגאַניזירן און אַנדערײבן הוקא פון יעדען טרײד. אונזערע „קאָנסערװאַטיװען“ אַרבײטען פּאָרט מיט די דיכטיגע מעטאָדען, מעגען אונפעראַנטװאָרטליכע יאָנגע נאַנטע ראַדיקאַלען האַסען זײ װיפיעל זײ האָרץ גלוסט. בעת די „גרויסע“ אַנאַרכיסטישע אַגיטאַטאָרס האָבען זיך געריסען העב דאָרט פאַר אַ פאַנטאַסטישען אינטערנאַציאָנאַליזם האָבען אונזערע „קאָנסערװאַטיװע“ פירער געאַרבײט טאָג־און נאַכט צו אָרגאַניזירען אונזער אײגענעם טרײד. און איצט, װען דרײ פירטעל פון אונזער טרײד איז, אַ דאַנק די קאָנסערװאַטיװען, אָרגאַניזירט, נעהען זײ זיך פעראײניגען מיט די אַרבײטער פון אַנדערע לענדער. װעהרענד די אַנאַרכיסטישע הפקר אגיטאַטאָרס טרײען אַרײַנצוברײנגען חשד און מיסטרויען אין די אָרגאַניזירטע אַרבײטער־רײען אַרום.

װעהרענד מאַנכע מענטשן קומען אַן מיט

[illegible] זאגען מיט וואס דער קאנפערענץ [illegible]. יערענפאלס זיינען ביידע [illegible] נעשטימט, און פיעלע פון [illegible]'ס פארערונגען וועלען וואהרשיינ־[illegible] ווערען.

[illegible] מיר
[illegible] דעם
[illegible]

אונזערע לעזער וועלען זיך דערמאנען, אז איבער דער גאנצער צייט פון דעם קליווער לאנדער סטרייק אין 1911, [illegible] א לאנגע צייט נאך דעם סטרייק, האבען מיר [illegible] די מיינונג, אז די געוואלט־[illegible], [illegible] מען האט דאן בעגאנגען, זיי־[illegible] איינגעזעצט דירעקט פון די קלאוק [illegible] אסאסיאיישען. אנפאנג [illegible] איז דיזע מיינונג בעשטעטיגט [illegible] פון א קליוולאנדער קאורט, בשעת דער [illegible] שפיאן און פעררעטהער, [illegible], איז פעראורטהיילט געווארען פאר [illegible] איף א סקעב, געלבמאן, אויף [illegible] „הארד לייבאר" און 200 דאלאר [illegible]. איך די ענגלישע פיידזשעס וועט דער [illegible] ארטיקלען פון דריי בעזונדערע [illegible]. יעדער פון זיי גיט איבער די פאק־[illegible] לובין'ס אויפפיהרונג אין צייט פון [illegible] און נאכדעם, ווי ער האט זיי געזעהען [illegible] אייגענע אויגען.

[illegible] ווילען מיר בלויז מאכען עטליכע בע־[illegible].

[illegible] פרענקעל, דעם סעקרעטער פון די [illegible] קלאוק מאנופעקטשורערס אסאסי־[illegible], [illegible] מען אייגענטליך האלטען פעראנט־[illegible] פאר די געוואלט־מעשים פון יענעם [illegible]. [illegible] האט ער די חוצפה אבצולייקענען, [illegible] איז געווען אנגעשטעלט פון זיין אסא־[illegible] און בעקומען רעגעלע געהאלט פאר [illegible] מעשים, טראצדעם וואס לובין האט [illegible] און די קאורט האט דארויף גע־[illegible] די בעסטע בעווייזע.

[illegible] איז לובין'ס בעקענונג און דעם ריכטער'ס [illegible].

[illegible]בין'ס בעקענונג אין קאורט.

[illegible] האב געמעגעדזשט, געפלאנעוועט און גע־[illegible] געוואלדטהאטען אין דעם דזשענעראל־[illegible] קלאוקמאכער אין קליוולאנד, אין 1911. [illegible] געווען טשערמאן פון דער פיקעט קאמיטע. [illegible] 7 דאלאר א וואך סטרייק בענע־[illegible] יוניאן און אין דער זעלבער צייט האב [illegible] 10 דאלאר א טאג און מיינע עקספענ־

סעס פון פיליפ פרענקעל, דער סעקרעטער פון די קלאוק מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן.

דעם ריכטער'ס רעדע.

מאררים לובין, די דזשורי האט אייך געפונען שולדיג אין דעם אנפאל אויף מאררים געלבמאן, דעם 27טען דזשולאי, 1911, פון וועלכען ער איז געשטארבען. איהר זיינט עהרליך און אונפארטייאיש גע'משפט געווארען. איך בין צופריעדען, אז די בעווייזע צייגען, אז איהר זיינט געווען אנגעשטעלט ביי די קלאוק מאנופעקטשורערס אסאסיאיישען פון אנהויב פון סטרייק און בעקומען פון זיי געצאהלט, וועהרענד אין דער זעלבער צייט האט איהר בעקומען 7 דאלאר א וואך סטרייק בענעפיט פון דער יוניאן; און אז איהר זיינט דארט געווען מיט דעם צוועק אויפצוהעצען און אנצורייצען צו געוואלד־טהאטען, אום די יוניאן צו דיסקרעדיטירען און אויף איהר שולדווארפען, אז דורכדעם זאל דער קלאוק־סטרייק פון זעקס טויזענד מענער און פרויען ניט געוואונען ווערען. איך ווייס בלויז פון צוויי באַ־ראקטערע אין דער היסטאריע, וועלכע מען קען מיט אייך פערגלייכען, און זיי זיינען: בענעדיקט אר־נאלד און יהודה איש קריות. איך בעדויער זעהר פיעל אז די דזשורי האט ניט געטהאן איהר פולע פליכט און ארויסגעגעבען געגען אייך אן אורטהייל פון מוירדער־שלאג, אום מען זאל אייך קענען נאך שווערער בעשטראפען. אייער אויפפיהרונג שטעמ־פעלט אייך אלס א מיזעראבלער, פעראכטליכער מענש. דאס זיינט איהר! די געזעלשאפט דארף פערהאסען אזעלכע נפשות, ווי איהר זיינט!

מיר קענען זיך גענוי פארשטעלען, אז א מענש ווי פרענקעל זאל וועלען דעם עולם נארען. מיר קענען זיך אויך פארשטעלען, אז די פרעסע, וואס פערטהיידיגט די אינטערעסען פון די מאַ־נופעקטשורערס, זאל פערדרעהען אדער אין גאנ־צען די זאך איגנארירען. דער אמת קומט אבער פארט ארויס, און אפילו אזא קופערנער שטערען ווי פרענקעל קען אויך ניט שטענדיג נעהמען דעם עולם אויף זיכער.

איצטער, אז קורנעל מאלהאל האט פערלאזען זיין דזשאב אלס סטרייק־ברעכער פאר די נייר־שאנעל מאנופעקטשורערס אסאסיאיישען, זעהט עס אויס ווי פרענקעל וואלט זיין פלאן פערנו־מען. ער האט זיך מיט איינמאל בעוויזען אין פילאדעלפיא און וויל די פילאדעלפיער מאנו־פעקטשורערס און דאס פובליקום בכלל אויך נעהמען אויף זיכער. אבער אומזיסט איז זיין טרחה.

„קיינער איז ניט אזוי בלינד, ווי דער וואס וויל ניט זעהען". יענע מאנופעקטשורערס, וועלכע ווערען בעצויבערט פון פרענקעל'ס גלאַ־טען צונג, קענען נעביך ניט זעהען, ווי ווייניג עס שטעהט זיי דא געהאלפען צו ווערען פון דער גאנצער פרענקעל חאליאסטרע. זיי מוזען זיך

פילאדעלפיער רעינמאכער פארבערייטען זיך דערצו. וועהרענד די ניו יארקער רעינקאוט מאכער האבען געמאכט זייערע פלענער נאך מיט 11 מאנאטען צוריק.

די פראגע וועגען א רעינקאוט סטרייק איז פארגעקומען ביים קאנווענשאן אין טאראנטא, אין יוני 1912, און די פראגע איז איבערגעגעבען געווארען צו דער זעלבער קאמיטע, וואס האט געהאט צו טון מיט דעם ווייסט־מאכער סטרייק אנפאנג יאהר. געוועהנליך טרייען מיר א סטרייק איבערצואיילען, אויב מעגליך. האבען אבער די בעלי־בתים ניט געוואָרט פערשטעהען זייערע אינטערעסען. וועהרענד מיר האבען אונזער אגיטאציע עפענטליך געפיהרט און קיין זאך פון קיינעם ניט בעהאלטען, האבען די מאנופעקטשורערס געמאכט זיך ניט־וויסענדיג און ווי דער שטרויספויגעל האבען זיי בעהאלטען זייערע קעפ אינ'ם זאמד פון „ציפאר"

ווען מיר שרייבען דיעזע שורות געפינען זיך די רעינקאוט־סטרייקערס אין א דרייפאך־בעפעסטיגטער פאזיציע. ערשטענס האט די פארבערייטונג פון א גאנץ יאהר שטארק פערשטערקט זייערע רייהען. זיי האבען זיך אלזא געשטעלט געגען דעם שונא א גרויסע ארגאניזירטע מאכט. צווייטענס איז לאקאל 20 פערבונדען מיט דער ניו יארקער דזשאינט באארד. די דזשאינט באארד האט בעשטעטיגט זייערע פאדערונגען און איז בערייט ווי ווייט מעגליך זיי צו שטיצען. דריטענס זיינען זיי אונטער דעם שוץ פון אונזער אינטערנעשאנאל יוניאן, וועלכע האט דעם סטרייק אינדאסירט און וועט מיט אלע כחות העלפען אז זיי זאלען ערהאלטען א זיעג.

פון די סטרייקערס בעגייסטערונג גופא, פון דער ארט און ווייזע ווי זיי האבען זיי אין מאן די שעפער פערלאזען, פון דעם וואס די סטרייק־פיהרער זיינען דורכגעפיהרט געווארען גלאטיג און אהן שום שטערונג. פון דעם אלעם קען מען ארויסזעהען, אז דער קאמפף וועט זיך אין גיכען ענדיגען מיט א זיעג. דער סטרייק איז גערופען געווארען דיענסטאג דעם 15טען דזשולאי, און צו מארגען זיינען שוין אלע שעפער געוועזן לעדיג, און אן ארמעע פון פיקעטס איז געוועזן פאר־שטענדיג ארגאניזירט. די סטרייקערס שטעהען פעסט ווי א מויער און וועלען זיך צו דער ארבייט ניט אומקעהרען, ביז זיי וועלען זייערע גערעכטע פאדערונגען געווינען. דעם 22טען יולי האבען ארום 15 מאנופעקטשורערס שוין האט אונטערשריבען דעם יוניאן־אגרימענט אויף 48 שטונדען א וואך ארבייט, א גאראנטירטען מינימום־לוין פון 75 סענט א שטונדע פאר שטיק ארבייטער, אפרייטארס און בעמינ־טערס, 30 דאלאר א וואך פאר קאטערס, 25 דאלאר פאר פרעסערס און אנדערע וויכטיגע פאדערונגען.

דער סטרייק ווערט ענערגיש געפיהרט פון אונזער וויס־פרעזידענט, העררי דובינסקי, דער מענעדזשער פון לאקאל 20, צוזאמען מיט אן ערגעבענע קאמיטע פון טיכטיגע בעאמטע און מעמבערס.

ווי די קלאוק און סקוירט מאכער אין ניו יארק

זייט איינגע וואכען גערעדט און א קאנפערענץ צווישען די לידערס פון דער קלאוק און סקוירט מאכערס יוניאן מיט דער מאנופעקטשורערס פראטעקטיוו אסאסיאיישען, וועגן העכערע וויידזשעס און אנדערע אמענדמענטס צום פראטאקאל. פיעלע צייטונגען, וועלכע וויסען ניט וואס דא קומט פאר, האבען געשריבען, אז אזוי ווי דער פראטאקאל ענדיגט זיך שבת דעם 19טען דזשולאי, פעראנדערט מען יעצט וועגען א נייעם אגרימענט. אין דער ווירקליכקייט איז עס אבער א פאלשער בעגריף.

דער פראטאקאל, וואס איז אונטערשריבען געווארען דעם 2טען סעפטעמבער 1910, האט ניט קיין בעשטימטע צייט ווען ער זאל איבערגעהן. ער קען עקזיסטירען אייביג, ווען ביידע צדדים ווילען איהם אנהאלטען. דאגעגען קען ער אבגעבראכען ווערען צו יעדער מינוט, ווען איינע אדער די צווייטע זייט גלייכט ניט דעם פראטאקאל. ער ווערט נור אזוי לאנג אנגעהאלטען, ווי ביידע צדדים זיינען איינפערשטאנען.

דער יעצטיגער קאנפערענץ איז בלויז, אום אויסצובעסערען געוויסע זאכען, וועלכע האבען זיך ארויסגעוויזען אין די לעצטע דריי יאהר אז זיי ארבייטען ניט גוט.

אויך דענקען די יוניאנס, אז דורך די דריי יאהר איז דער לעבענס־מיטעל זעהר פיעל געשטיגען, און דערפאר זיינען אלע ארבייטער בערעכטיגט צו קריגען א העכערונג פון וויידזשעס.

דער פראטאקאל גיט ביידע זייטען דאס רעכט צו יעדער צייט צו פערלאנגען א קאנפערענץ, אום צו בעשפרעכען געוויסע פראגען, וועלכע האבען א שייכות מיט'ן טרייד. מיר קענען נאך יעצט

דער לײדיעס גאַרמענט װאָרקער

עדיטאָריעלס

דער סטרייק פון די פילאדעלפיער קלאוקמאכער

איינער פון די שעהנסטע סטרייקס אין דער היסטאָריע פון דער אינטערנייטאָנאַל יוניאָן איז געוועזן דער [illegible] ארויסגערופען פון די קלאָוק־שעפער אין פילאַדעלפיא, מאָנטאג, דעם 14טען דזשולאי. פינף־טויזענד שטארק האבען זיי מארשירט אין די גאסען אריין מיט א פעסטע ענטשלאָסענהייט ניט צוריקצוקערן, ביז די באָסעס וועלען זייערע פאָדערונגען נאָכגעבען. די בעלי בתים האבען, ווי געוועהנליך, געוואַרט אויף א „טאָמער": „טאָמער וועלען די ארבייטער ניט פאָלגען זייערע פיהרער". אָבער, ווען די שעפער זיינען געוואָרען ליעדיג ווי א בית־עולם, האָבען זיי אָנגעהויבען איינציגווייז קומען בעטען א סעטל־מענט. דריי טעג שפּעטער זיינען שוין 30 פירמעס געווען גרייט צו סיינען דעם אגרימענט; און [illegible] ריעזע שורות וועלען ווערען געלעזען, [illegible] שוין די איבריגע באָסעס שטארק חרטה האָבען וואָס זיי האָבען אַוועקגעלאָזען די געלעגענהייט צו סעטלען מיט דער יוניאָן פאַר דעם סטרייק. עס איז אפילו געוועזן א קאָנפערענץ מיט די יוניאָן־פיהרער, אבער דער קאָנפערענץ האָט זיך געענדיגט מיט גאָרנישט. די באָסעס האָבען ניט געוואָלט נאָכגעבען דריי פון די וויכטיגסטע [illegible] פאָדערונגען: די אָבשאַפונג פון [illegible], ארבייט אין דער היים און א [illegible] ארבייטס־וואָך. אנדערע פירמעס האָבען זיך געקווייקעלט וועגען די פאָדערונג פאַר א שאַפּ־טשערמאַן.

[illegible] אין אָנפאַנג האָבען זיך די בעליבתים [illegible] אין אזא שטאַרקע פערלעגענהייט, אז [illegible] אראָבגעבראַכט פיליפּ פרענקעל פון [illegible], דעם סעקרעטער פון די וועסטערן [illegible] אסאָסיאיישען, ארויסצוהעל־פען זיי פון א צרה. אבער דיעזע „באָמבע" איז געוועזן א זייפענבלאָז. ווייס־פּרעזידענט אַמדור און לאַפּידוס, די פיהרער פון סטרייק, האָבען גלייך פערבאַפּט און צונעגרייט א זעהר ביטערע פּיל פאַר דיעזען ניי־מאָדנעם סטרייק־ברעכער. זיי האָבען געלאָזט פערעפענטליכען אין דער ניו יאָרק „גלאָוב" די געשיכטע פון דעם לובין־סקאַנדאַל. דער עולם האָט געכאַפּט די קאָפּיעס ווי מצה־וואַסער. און ווען פרענקעל איז געקו־מען, האָבען איהם די רעפּאָרטערס געהאַלטען אין איין באָמבאַרדירען מיט פראַגען וועגען די מיאוסע פערהעלטניסע וואָס ער האָט געהאַט מיט לובין דעם שפּיאָן און מסור. נו, האָט פרענקעל געשוויצט ווי א ביבער, און געטרייעט ארויסדרעהען זיך מיט ליגענס. נאָכהער האָט ער ארויסגעגעבען איין ערקלערונג, די הויפּט־באָסעס פון קליוולאַנד א גאַנץ אַנדערע ערקלע־רונג און דעטעקטיוו בוירנס'עס אַגענט—א דריטע ערקלערונג, וואָס האָט די ערשטע צוויי ער־קלערונגען אין גאַנצען ווידערשפּראָכען.

הכלל, פרענקעל'ס קאַמפּיין פּלענער זיינען מיאוס דורכגעפאַלען. אמת, די באָסעס האָבען איינגעלאָדען די ארבייטער צוריקצוקומען צו דער ארבייט אויף די אַלטע בעדינגונגען, האָבען זיי אָבער ניט געטראָפען. די ארבייטער שטע־הען פעסט, די באָסעס זיינען צוריסען, און א זיעג איז נאָהענט!

ניו יאָרקער רעינקאָוט מאַכער אין קאַמפּף

עס האָט קיינעם ניט גע־וואונדערט צו הערען, אז די פילאַדעלפיער קלאָוקמאַכער און די ניו יאָרקער רעינ־קאָוט מאַכען זיינען ארויס אין סטרייק פאַר בע־סערע בעדינגונגען, ווייל עס איז פאַר קיינעם קיין נייעס ניט. שוין מאָנאַטען לאַנג ווי די

לעזט רעגעלמעסיג דעם
„לידיעס גאַרמענט וואָרקער" און איהר וועט בעסער
פערשטעהן אייער אייגענע
יוניאָן און די טרייד יוניאָן
בעוועגונג

דאָס איז די ריכטיגע סייז פון באַטאָן.
דער קאָליר איז רויט־ענעמעל מיט גאָלדענע
בוכשטאַבען. דער לייבעל אין מיטען איז
אין ווייסען־ענעמעל מיט גאָלדענע בוכשטאַ־
בען. דער באַטאָן איז אַ העכסט־געלונגענע
אַרטיסטישע שטיקעל אַרבייט. אייער
סעקרעטער וועט אייך קענען בעקומען דעם
באַטאָן פאַר בלויז 25 סענט.

ווילט איהר געניסען אַ פערגעניגענדען וואַקיישאַן דעם זומער אין קעטסקיל מאַונטיינס,
שרייבט צו אייער אַלטען פריינד שינדלער
אַמאָליגער סעקרעטער פון לאָקאַל 25. אַדרעס:
שינדלער'ס פריידי הויז, באָקס 1, ליווזאַן, סאַליוואַן קאונטי, נ. י.
די הייזער שטעהט אויף אַ הייכען גרונד, גרויסע און הויפטיגע צימערען, לעצטע סאַניטאַרע
איינבעבעריינגען, און עלעגאַנטע, גרייסאַרטיגע אומגעבונג.
איהר קענט זיך באָדען, פיש כאַפּען אָדער אַנדערש זיך אַמוזירען.
מילך, פּיטער, אייער און אַלע גרינע שפּייזען פון אונזער אייגענער פאַרם.
מיר גאַראַנטירען אַז איהר וועט צופריעדען זיין.
נעהמט די אָנטעריא ענד וועסטערן ריילראָוד ביי קאָרטלאַנד אָדער 42טע סטריט פּערים.
ראָקאָר און לאָנג דיסטענס טעלעפאָן.

דיעזער זשורנאַל איז געזעצט און געדרוקט
אין דער גרעסטער

יוניאָן דרוקעריי

פון

ליפשיטץ - פּרעסס

49-51 לאַפאַיעט סטריט, ניו יאָרק

Tel. 1729-1730 Franklin

שרייבער'ס יוניאָן דרוקעריי

איז יעצט אין

437 גרענד סטריט

די גרעסטע אידיש־ענגלישע פּרינטינג
אויף דער איסט סייד.

Tel. 6951-6952 Orchard

אויגוסט, 1913

דער לײדיעס גארמענט װארקער

72 זײטען מיט בילדער

אינהאלט:

פון שיקאגא ביז סאן־פראנציסקא — — — אב. ראזענבערג
װעגען סעטלען שטיק־פרײזען אין װײסט־טרײד — ס. פאלאקאף
איבלען אין קימאנא טרײד — — — — גערטרוד בארנום
דער לובין פראצעס אין קלײװלאנד — — — „אב. יעקב"
דער טאריף איז רויהע װאל — — — — — פיליפ קראנין
אגרימענטס מיט אסאסיאײשאנס פון ארבײטס־געבער — ש. עלשטײן
דער אינטערנאציאנאלער שנײדער־פערבאנד — א. ראזובירי
קאפיטאל'ס קאנספיראציע, גאמפערס לאזט זיך ניט איבערקײפען — — — — — — — אהרן „של ראש"
די אידישע טרײד־יוניאן משפחה — — — — ה. לאנג
דער סך־הכל פון בארבער־סטרײק — — — א. ראזענבערג
דזשענעראל עקזעקוטיװ באארד אין סינסינעטי.
עדיטאריעלס יוניאן־ברעקלעך.

אפיציעלער ארגאן פון דער
אינטערנײשאנאל לײדיעס גארמענט װארקערס יוניאן.

ליפשיטץ פרעס, 51-49 לאפאיעט סט., נ. י.